GUVERNUL NĂSTASE, DIN NOU CRITICAT, LA BRUXELLES

Guvernul român face din nou obiectul unor critici severe ale oficialilor europeni, din cauza subordonării Justiției politicului. Ele sunt cuprinse în declarația adoptată recent de Comitetul mixt UE – România, în baza recomandărilor făcute de Parlamentul European.

Legislativul european își exprimă *"îngrijorarea față de protestele din rândul magistraților datorate presiunilor politice la care sunt supuși judecătorii și procurorii, precum și intervenției Executivului în Justiție, după cum se reflectă sistemul recursurilor în anulare pronunțate împotriva unor hotărîri judecătorești definitive"*, se arată în document.

Oficialii dela Bruxelles cer Cabinetului Năstase alcătuirea unei strategii globale de reformă menită să îmbunătățească funcționarea sistemului judiciar *"în termeni de independență și etică"*. În acest scop, ei subliniază necesitatea ca printre prioritățile politice să se numere introducerea transparenței în selecția și numirea judecătorilor, dar și în sancționarea acestora etc.

Oficialii europeni își mențin și preocuparea legată de amploarea fenomenului corupției în România. Adoptarea Legii anticorupție, menționată totuși în declarația comitetului, nu pare să fi produs prea mare impresie în rândul acestora. Ei subliniază încă o dată *"nevoia urgentă de a fi continuată lupta anticorupție la toate nivelurile"* și atrag atenția că răspândirea acestui fenomen dăunează reputației României și subminează eforturile de îmbunătățire a calității serviciilor în administrația publică sau de introducere a reformelor economice.

În privința reformelor economice, Parlamentul European împărtășește *"aspirația"* Guvernului dela București privind recunoașterea României ca economie de piață funcțională. Se reproșează însă că procesul de privatizare, *"planificat de mult"*, nu a fost încă încheiat, la fel și lichidarea societăților falimentare. În Noembrie, Parlamentul European va face noi constatări asupra situației României. Potrivit senatorului PNL Nicolae Vlad Popa, membru al comitetului mixt, ele pot fi preluate și în raportul de țară întocmit de Comisia Europeană.

De altfel, senatorul PD Petre Roman, un obișnuit al cancelariilor europene, dădea de înțeles zilele trecute că în raportul de țară pentru acest an se regăsesc multe din criticile cuprinse în raportul pe 2002. El spune că sunt, în continuare, reclamate probleme legate de corupție, de nivelul ridicat al arieratelor, care nu permit României să aibă economie de piață funcțională, iar problema Justiției rămâne deschisă, pentrucă nu se poate face dovada că ea este indepedentă.

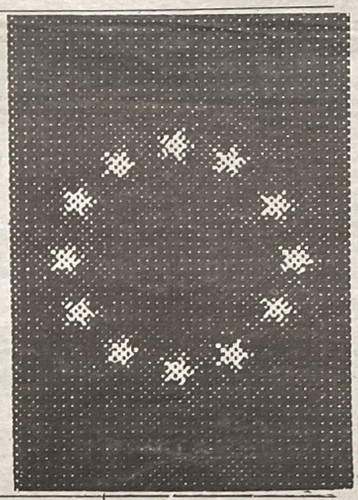

ISSN 0705-8365

Prețul unui abonament anual: 40 $ / 50 EURO

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 29 Nr. 317 - SEPTEMBRIE 2003 PUBLICAȚIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAȘU

CIRCULAȚIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANȚA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

RESTRUCTURARE REMANIERE

Eugen BÂRSAN

De ce și cum a venit și una și alta? S'a zis că restructurarea reduce numărul ministerelor (dela 23 la 14) și s'a mai zis și că o echipă guvernamentală remaniată va fi mai eficace, în cele ce îi revin. Adrian Năstase s'a apucat să ia aceste măsuri abia după ce s'a săturat să mai ia ***"pumni în cap"*** din partea opoziției și cu deosebire a presei. Privind ce el face, ce nu face și ce ar trebui să facă.

În fapt atât restructurarea cât și remanierea nu sunt nimic altceva decât un joc pesedist de politică la mai multe capete și de limbă dublă. Se remarcă că Restructurarea și Remanierea sunt primele măsuri luate de PSD după doi ani și jumătate de guvernare; și că s'ar fi impus ca ele să fi fost luate mai devreme. Și apoi, tot ca reacție, a mai survenit și întrebarea: cine poate crede în sinceritatea gestului PSD? Întrebare justă, căci gura PSD este foarte bogată în demagogie și minciună. În alte cuvinte, multilaterală. Se bat câmpii când (în realitate) țara contează mai puțin decât alte multe substanțiale interese politice și afaceriste care macină la moară.

Odată cu guvernul restructurat, scena politică românească a început să fiarbă. Schimbările sunt spectaculoase. Numai că ele nu iau în seamă suspinele țării. Năstase face ce vrea. El face jocul de-a învârtitul. Un joc de distribuire de roluri guvernamentale între aceleași câteva persoane.

De mai bine de un an, Năstase a tot amenințat cu venirea lupului la stână. Și iată că lupul a venit. Dar personificat în Premierul care e sufocat de grija ca restructurarea să nu elimine cumva pregnanța coruptibilă a actului de guvernământ. De aceea lupul i-a ocolit pe miniștrii controversați. Și așa Restructurarea nu-i restructurare și nici Remanierea nu-i remaniere. Astfel circulația personalităților (discutabile) cu girofarul a fost salvată.

Din asudarea cu Restructurarea și Remanierea a rămas clar că e foarte profitabil să faci politică pesedistă. Căci Restructurarea a ajuns să aibă în vedere și bani publici cu care să se construiască case de vacanță pentru demnitarii țării.

Restructuratorii vreau să reinstaleze teama în

LEGEA ANTICORUPȚIE SE DOVEDEȘTE APĂ DE PLOAIE

Dan BITU

Justețea multora dintre criticile aduse Legii anticorupție înainte de adoptare a fost confirmată în lunile de când aceasta este aplicată în practică, lipsa ori ambiguitate a unor prevederi producând deja consecințe negative, se precizează într'un raport întocmit de Fundația pentru o Societate Deschisă (FSD) și Centrul de Resurse Juridice (CRJ).

În document, cele două organizații avertizează asupra faptului că reglementările în domeniul combaterii corupției și-au demonstrat deja precaritatea, atât în ceea ce privește conflictul de interese, cât și incompatibilitățile, ca exemplu fiind oferit *"cazul Puwak"*. *"Deși Guvernul și-a făcut un titlu de glorie din recenta adoptare a unor reglementări privind combaterea corupției, realitatea demonstrează că efectele persuasive asupra societății au fost minime, publicul considerând încă oficialii și demnitarii o clasă aparte, cu reguli interne greu de vizualizat, foarte abilă în a trece pe lângă lege ori de câte ori e necesar"*, subliniază autorii raportului.

Opinia celor două organizații neguvernamentale nu este de neglijat, întrucât ea a fost formulată după finalizarea unui amplu proiect derulat timp de un an de FSD și SRJ, tema analizată fiind *"Conflictele de interese și incompatibilitățile în legislația și practica din România"*. Proiectul a evidențiat impactul conflictelor de interese și al incompatibilităților asupra activității și comportamentului autorităților publice, a participanților la înfăptuirea actului de justiție și a vieții asociative.

Alt neajuns legislativ este că parlamentarilor li se permite exercitarea profesiei de avocat fără să aibă în vedere postura în care ar fi puși în condițiile reprezentării unor persoane care, într'un fel sau altul, au lezat interesele publice. Nu se prevede imposibilitatea ca un parlamentar să inițieze sau să sprijine adoptarea unui act normativ cu scopul de a urmări un interes propriu sau al unui grup de persoane în cadrul căruia el, membrii familiei sale, ori persoanele apropiate lui dețin direct sau indirect controlul. Incompatibilitățile membrilor Executivului și ale reprezentanților acestuia în teritoriu sunt insuficient reglementate, se arată în raport.

Legea permite miniștrilor, secretarilor de stat și prefecților să emită, să aprobe și să adopte acte normative, chiar dacă se află în conflict de interese. Sesizările cu privire la existența unui conflict de interese în cazul acestora sunt verificate de primul ministru, prin intermediul Corpului de Control. Însă, dacă premierul însuși ar încălca prevederile Legii ar fi pus în postura rizibilă fie de a *"verifica"* o sesizare făcută asupra propriei persoane, fie de a se autosesiza și de a recomanda începerea urmăririi penale de către organele competente împotrivă.

În raport nu este trecută cu vederea situația formularului de avere, care *"rămâne în continuare vag"*, solicitând date incomplete privind creanțele, obligațiile și valoarea acțiunilor și evitându-se impunerea declarării bijuteriilor și colecțiilor de orice fel.

Cele două organizații neguvernamentale îndeamnă, în temeiul observațiilor expuse anterior, la îmbunătățirea reglementărilor privind conflictul de interese și incompatibilitățile la guvernanți și aleși. Și pentru participanții la înfăptuirea justiției, analiștii au câteva recomandări. Ei consideră că ar fi firesc să se prevadă incompatibilitatea funcției de magistrat cu funcții didactice în învățământul superior, pentrucă această funcție didactică se plasează într'o ierarhie, iar magistratul intră astfel într'un sistem de dependență. Similar, instituția magistraților nu poate concilia cu două aspecte importante: faptul de a fi ofițer, ceea ce trimite la ideea de verigă într'un lanț ierarhic, și cel de a fi judecător, implicând independență și imparțialitate.

ILIESCU MINTE PRIN OMISIUNE

Andrei-Iustin HOSSU

Bolșevicul Iliescu nu se dezminte și minte prin omisiune: la TVR 1, *"săracul și cinstitul"* Iliescu și-a declarat averea - derizorie - ca să îl creadă în continuare *"prostul popor"* al lui Brucan.

În **România Liberă**, cu câțiva ani în urmă, citeam că Valentin Lipatti (imbecilul frate al genialului artist Dinu Lipatti), iubitor al lui Ceaușescu și prin transfer afectiv al lui Iliescu, la moartea sa i'a lăsat prin testament lui Iliescu moșia familiei Lipatti de peste 50 hectare pământ.

Președintele României are obligația, ca înalt demnitar al statului, să apară la TVR 1 la jurnalul de seară de la 19h, și să afirme sau să infirme dacă este sau nu este proprietarul legal al moșiei familiei Lipatti.

pag. 3 ALINIERE ÎN RĂU Viorel PALTIN

FANTOMELE G.GEORGESCU pag. 4

OAMENI CARE AU FOST Nicolae DIMA pag. 7

pag.9 MĂRTURII Daniel CHIRULESCU

ȘTIRI DIN ȚARĂ Andrei BĂDIN pag. 20 și 21

pag. 24 SCANDALUL PUWAK

editorial

SEZONUL CORUPŢIEI PERENE

Pe toate planurile de guvernare lucrurile se complică şi încercarea guvernanţilor de a acoperi corupţia rampantă, eşuează.

Se apropie luna Noembrie, care este fatidică pentru guvernanţii de azi căci se aşteaptă un Raport dela Uniunea Europeană, în legătură cu starea economiei naţionale. Pe de altă parte, pregătirile pentru Campania Electorală 2004 au început să se desfăşoare cu intensitate şi febrilitate, din toate direcţiile. Firește, primele semne de pregătire pentru viitoarele alegeri au început să le dea partidul de guvernământ, care este cel mai interesat să-şi pregătească terenul pentru şansele cele mai bune. PSD a moştenit, dela comuniştii pe care i-a înlocuit, aroganţa de a guverna pe vecie, amplificând setea de putere şi peşcheşuri.

La rândul lor şi partidele de opoziţie au intrat în marea fierbere cu angajamente şi planuri de acţiune care să le deschidă un drum favorabil pentru un asalt puternic împotriva guvernanţilor pesedişti.

In această atmosferă de trepidaţie politică şi de confruntări ideologice, orice eveniment mai deosebit poate fi interpretat în forme variate, în funcţie de apartenenţa la o formaţie politică a sursei evenimentului.

Aşa sunt cazurile multiple de corupţie, care au invadat ţara, ziarele, ca lăcustele.

Cel mai recent, plin de răsunet, care a trecut peste toate frontierele ţării: cazul Hidelgard Puwak, ministru român al Integrării. Cazul Puwak este tipic corupţiei neocomuniste. Pornind dela o informaţie ziaristică legată de folosirea dubioasă, poate chiar ilegală, a sumei de 150 de mii Euro, dată de Uniunea Europeană pentru un program economic, cazul s'a extins luând forma de scandal moral.

La ora când scriem, o Comisie a Uniunii Europene este la Bucureşti pentru a ancheta dispariţia fondurilor puse la dispoziţia ministerului condus de H. Puwak.

In privinţa acestui caz, poziţia PSD a fost dela bun început tipic balcanică, purtătorul de cuvânt dând răspunsuri fără consistenţă, în timp ce populaţia se aştepta ca PSD să arate cu claritate starea de lucruri şi să-şi asume o răspundere completă.

O ţară întreagă aştepta explicaţii complete, fără echivocuri şi acestea nu au fost date într'o formă demnă şi corectă. Aceasta a fost cea mai evidentă dovadă de incompetenţă pentru actualul guvern.

Şovăiala morală a mai generat o nouă suspiciune, aceea că, în stare gravă de acuzaţii nesfârşite de corupţie, guvernul PSD se solidarizează cu ele, iar când este ameninţat serios cu demascarea, le tratează cu superficialitate. PSD nu are nici un fel de respect pentru electoratul care l-a ales şi nici pentru naţiune căci, în fond, o conducere guvernamentală morală trebue să pună, mai presus de orice, interesele naţiunii.

Aşa-zisul caz H. Puwak este o continuare a unui sistem moştenit şi perpetuat de *"nomenclaturiştii"* care au rămas ca reziduuri din defunctul partid comunist, şi care nu au nici o fărâmă de dragoste pentru ţară şi poporul român.

Ţara se găseşte într'o stare dureroasă şi extrem de periculoasă pentru viitorul ei. Pe lângă extinderea cazurilor de corupţie, o altă năpastă adusă de PSD este situaţia generală a economiei naţionale, cu adausul unei inflaţii rampante tocmai înaintea alegerilor din anul viitor. Această inflaţie afectează atât alimentele cât şi carburanţii, cu scumpiri peste tot unde guvernul poate lovi în punga atât de săracă a tuturor.

În faţa acestei situaţii grele, în care se găseşte ţara, celelalte forţe politice au trecut la o activitate plină de energie, pentru a pregăti terenul pentru viitoarele alegeri parlamentare.

Cea mai impresionantă activitate a opoziţiei a fost până acum combinaţia dintre Partidul Liberal şi Partidul Democrat, care poate dezvolta forţe politice, prin care să fie scos din circulaţie PSD, care nu are nici un coeficient de elită naţională şi morală. Nu este exclus să crească forţa noii combinaţii politice cu alte formaţii care vor să participe la salvarea ţării.

Viitorul politicii naţionale nu poate fi salvat decât prin unire şi prin întoarcerea la tradiţiile spirituale ale poporului român.

Tradiţiile creştine de veacuri ale vieţii româneşti sunt încă pângărite de către cei din nomenclatura de azi, continuatoarea celei de ieri. Rezultatul acestei pângăriri se evidenţiază în toate măsurile pe care le ia guvernul dela Bucureşti, plin de aroganţă, lipsit de transparenţă şi în plin haos juridic.

Starea de tensiune a PSD este foarte ridicată, pentrucă simte că acum îşi joacă ultima carte a existenţei sale ca guvernant. Totodată el nu înţelege că lumea evoluează, că există o dinamică istorică ce ridică partide, dar le şi îngroapă. Unele partide se îngroapă prin propria lor sufocare provocată de contradicţiile interne şi prin incapacitatea şi incompetenţa de a realiza ceva durabil.

Este exact cazul Partidului Socialist Român, care nu este nici socialist - ci neo-comunist - nici român, ci doar din România, ca o rămăşiţă a defunctei internaţionale comuniste, supravieţuind datorită confuziei de după 1989 şi prin corupţia perenă.

De aceea cazul H. Puwak ar putea fi o nouă înşelătorie pesedistă, sacrificând un ministru pentru a încerca să *"demonstreze"* cum că partidul şi guvernul nu tolerează corupţia care înfloreşte nestânjenită peste tot.

Aşteptăm acum rezulatatul investigaţiei Uniunii Europene şi reacţia electoratului care, sperăm, că se va trezi la realitate.

GEORGE BĂLAŞU

Nevoia de PSD: JOS!

Mihai CREANGĂ

Faptul că - urmărind strict să-şi păstreze electoratul, format, în general, din oameni cu situaţii modeste, cu instruire puţină şi cu posibilităţi limitate de informare - PSD aruncă, prin Ministerul Agriculturii şi prin Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale, mai mult de 15.000 de miliarde de lei din banii publici pentru a cârpi *"anteriul lui Arvinte"* şi nu pentru a schimba starea lucrurilor, ar fi, oricum, un motiv serios pentru a opri orice alegător cu conştiinţă civică de a-şi mai da votul actualului partid de guvernământ. Desigur, sunt şi alte temeiuri, cântărind chiar mai greu decât acesta, pentrucă PSD, acest fals partid social-democrat, condus şi la centru, şi în judeţe, de multi-miliardarii tranziţiei, să fie sancţionat de electorat la proximele alegeri. Le-am mai amintit: patronarea marii corupţii, comportamentul abuziv şi discreţionar, subordonarea instituţiilor statului intereselor de partid (vorba vine, căci e vorba de interesele oligarhilor), încurajarea unui model *"latino-american"* de societate, structurată clientelar, la vârf rămânând doar *"noii Brătieni"* (cer scuze ilustrei familii!) ai Domnilor Adrian Năstase, Dan Ioan Popescu, Miron Mitrea and comp. Totul patronat de Bunicuţa zâmbitoare, încremenită în rolul-mănuşă al celui mereu *"sărac şi cinstit"*. Cei care îşi mai fac iluzii cu privire la faptul că PSD este un partid ca oricare altul ignoră violenţa cu care această monstruozitate politică (structură de partid totalitar mascată - şi înarmată, bine înarmată! - pentru carnavalul democraţiei) tinde să-şi fagociteze adversarii. De pildă, uzând de tot felul de presiuni şi, în primul rând, de constrângeri *"bugetare"*, PSD aproape şi-a triplat numărul primarilor: a obţinut 31% dintre primării la alegerile din 2000 iar astăzi are peste 80%! Nu e nici un secret cum se petrece *"munca de convingere"*... Întâmplător, am mai dese drumuri în Teleorman: din Bucureşti şi până în Bragadiru, pe Vedea, cale de 120 km, şoseaua e foarte bună; într'o singură comună, însă, drumul devine un coşmar, vreo 5 km de hârtoape şi vagi urme de asfalt măcinat: în Cervenia, unde primarul PD se încăpăţânează să rămână fidel partidului lui Băsescu! Indirect, cetăţenii primesc şi sugestia de a vota cu cine trebue dacă vor şosea ca lumea... Bucureştenii care l-au ales pe Băsescu primar general, dar au făcut greşeala de a alege primari PSD la toate sectoarele şi o majoritate PSD în Consiliul Municipal au văzut şi răsvăzut cum înţelege partidul de guvernământ să pună şicanarea lui Băsescu şi lupta politică peste toate interesele cetăţenilor care, totuşi, i-au votat! De aceea, dacă este în mod clar un loc în care PSD va pierde actualele poziţii, acesta este, fără îndoială, Capitala. Dar - pentru binele României şi pentru viitorul ei de ţară europeană, democratică şi prosperă - PSD trebue să piardă poziţia dominantă la proximele alegeri generale. Altfel, nu o va mai pierde mulţi, mulţi ani de-acum încolo, fericiţi fiind cei care nu i-ar mai apuca!

.....

Adevărul este că şi comuniştii, şi urmaşii lor pot juca un rol benefic într'o democraţie consolidată. Cu o condiţie: să fie ori în puşcărie, ori în opoziţie!

SCANDALUL BEURAN, ÎN "LE FIGARO"

"UN MINISTRU ROMÂN, ACUZAT CĂ A PLAGIAT MANUALE MEDICALE FRANŢUZEŞTI", TITREAZĂ "LE FIGARO"

Andrei BĂDIN

În timp ce presa franceză anunţa că departamentul juridic al instituţiei care s'a îngrijit de ghidurile originale a demarat deja o anchetă, în ţară, Premierul Adrian Năstase şi Preşedintele Iliescu s'au grăbit să sară în apărarea ministrului Sănătăţii, acuzând interese obscure ale unor directori de spitale şi de firme de medicamente.

"Evenimentul zilei" a dezvăluit recent că un grup de medici români, coordonat de ministrul Sănătăţii, Mircea Beuran, a publicat, în urmă cu câţiva ani, o serie de ghiduri de urgenţă, preluate fidel după nişte cărţi de specialitate editate de o instituţie din Franţa. Ministrul Beuran susţine că preluarea informaţiilor de către Români s'a făcut în urma unei înţelegeri cu *"Assistance Publique d'Hopitaux de Paris"*, instituţia franceză care, alături de Editura Doin, s'a îngrijit de apariţia cărţilor originale.

Philippe Goutal, directorul editorial dela *"Doin"*, ne-a transmis că, în mai puţin de o săptămână, Francezii vor da un răspuns: *"Lucrările despre care este vorba au fost coeditate impreună cu <Assistance Publique d'Hopitaux de Paris"> în urmă cu peste 10 ani. Avem nevoie de timp pentru a verifica dacă nu există un contract de cesiune a drepturilor de traducere în limba română înainte să acţionăm"*, se arată în mesajul care ne-a fost trimis de Philippe Goutal.

Între timp, în ţară, lucrurile se precipită. Colegiul Medicilor din România (CMR) a cerut Colegiului din Bucureşti să ia câte o declaraţie scrisă tuturor autorilor care apar ca semnatari pe cărţile apărute *"sub redacţia dr. Mircea Beuran"* (printre ei fiind dr. Daniela Bartoş, dr. Adrian Streinu-Cercel, dr. Victor Voicu, dr. Constantin Dumitrache, dr. Constantin Popa).

În declaraţie, ei ar trebui să spună cum au ajuns să fie trecuţi ca semnatari ai cărţilor, pentru a vedea în ce măsură sunt responsabili, a explicat dr. Mircea Cinteză, preşedintele CMR. La rândul său, dr. Sorin Oprescu, preşedintele Colegiului Medicilor din Bucureşti, ne-a spus că imediat ce va primi documentul dela CMR va începe demersurile.

Simultan, comisia de somităţi medicale numită de conducerea Universităţii de Medicină şi Farmacie *"Carol Davilla"*, pentru a vedea dacă este sau nu vorba despre un plagiat, şi-a pornit investigaţiile. Cercetările au început cu identificarea celui care a făcut cunoscute opiniei publice ghidurile medicale, dr. Constantin Creţan, care este căutat pentru a fi chemat la audieri.

În acelaşi timp, în Parlamentul României senatorul liberal Radu F. Alexandru a cerut demisia ministerului Sănătăţii, Mircea Beuran, susţinând că acesta ar fi plagiat un tratat de medicină. Radu F. Alexandru consideră că ministrul Sănătăţii intră sub incidenţa Legii drepturilor de autor.

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE/LA VOIX ROUMAINE

pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel 4 săptămâni înainte

NU UITAŢI! REÎNNOIŢI-VĂ ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"!

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $50 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$35 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$30 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

ŢARA ARDE ŞI... GUVERNUL PETRECE

Mihaela MOISIN

Acum două zile, pe canalele de televiziune din Ontario a fost prezentat un film despre Ceauşescu şi *"epoca de aur"* a României.

Pe lângă aberaţiile debitate de Paul Niculescu Mizil, poeziile lui Corneliu Vadim Tudor dedicate *"celor doi conducători"*, plimbarea în caleaşcă cu regina Angliei şi primirea lor la Buckhingham, construirea Palatului lui Ceauşescu considerat ca cel mai mare palat din lume, precum şi plimbările prin pieţele decorate cu fructe şi legume gigantice din material plastic, cea mai mare parte din program ne-a prezentat festivităţile organizate *"pentru conducători"* cu ocazia zilelor importante din acea perioadă, ca 1 Mai, 23 August sau congresele partidului.

Fastul, cheltuielile făcute pentru aceste festivităţi într'o perioadă de cumplită sărăcie în care poporul român a fost ţinut, combinat cu ştirile recent primite pe internet despre cheltuielile ce se vor afecta de către alt conducător comunist - Ion Iliescu - pentru sărbătorirea în acest an a zilei naţionale a Unirii la Alba Iulia - 1 Decembrie - m'au dezgustat.

Cum ştim cu toţii, la 1 Decembrie se sărbătoreşte *"România Mare"* - adică revenirea la Patria Mamă a provinciilor româneşti pierdute prin diverse acte samavolnice, înainte de 1918. La 1 Decembrie 1918, toate aceste provincii s'au unit cu ţara, creând România Mare.

A fost normal să se sărbătorească cu mare fast acest eveniment în fiecare an, atâta timp cât România a fost într'adevăr mare, după cum a fost normal să aibă loc ceremonii la 27 Martie şi la 1 Decembrie plângând fosta Românie Mare şi îmbucătăţirea ei ca urmare a Pactului Ribbentrop-Molotov.

Dar azi, când România este mică şi trece din nou prin momente grele atât economice cât şi politice, care este motivul acestor festivităţi?

Nu de mult guvernul actual al României, prin preşedintele ei, Ion Iliescu cât şi prin Ministrul de Externe Mircea Geoană despre care credeam că este mai diplomat (nu mai Român!) au semnat un tratat cu Rusia, prin care nici măcar nu mai amintesc de teritoriile pierdute, Basarabia, Bucovina, Ţinutul Herţa, şi în acelaşi timp, mai mult sau mai puţin neau subordonat economic Rusiei. După revoluţia din Decembrie 1989, când normal ar fi fost să se depună toate eforturile pentru o nouă întregire a României, guvernele succesive au cedat şi iar au cedat, teritoriile istorice ale României. Rând pe rând, guvernanţii la putere au semnat acorduri cu Ucraina, cu Federaţia Rusă, acceptând, din inconştienţă şi trădare faţă de poporul român, graniţele actuale ale României.

Iar acum, aceiaşi coonducători vor să sărbătorească 85 de ani dela Marea Unire. Câtă ruşine!

Din informaţiile primite, guvernul României a afectat suma de 200 de miliarde de lei pentru sărbătorirea zilei naţionale şi a 85 de ani dela Marea Unire, precum şi 50.000 de dolari americani pentru un steag pentru Parlament. Unde duce megalomania! Un steag iniţial de 35 m, redus apoi la *numai* 22 m va fi amplasat pe Palatul Parlamentului, probabil anul viitor!

200 de miliarde de lei pentru organizarea unor manifestări! Delegaţia guvernamentală condusă de ministrul Administraţiei şi Internelor, Ioan Rus a analizat stadiul de pregătire al acestor lucrări care de altfel sunt în întârziere, ca orice acţiune organizată de guvern!

De unde Dumnezeu vin aceşti bani, când Ion Iliescu plânge şi se roagă de foştii proprietari să fie civilizaţi şi înţelegători şi să aştepte primirea contravalorii proprietătilor furate de comuniştii de ieri, pentrucă România condusă de comuniştii de azi trece printr'o perioadă foarte grea economică.

Aaa, dacă aceşti bani ar fi venit din donaţiile marilor mafioţi pesedişti sau dela prietenii PSD, îmbogăţiţi în anii de după revoluţie prin furt şi afaceri ilegale, trafic de ţigări, droguri dar şi de carne vie, mai înţelegeam! Dar aşa, toate aceste pregătiri se pare că se fac pe spinarea contribuabilului, pe spinarea pensionarului care se va debranşa dela gaz şi curent electric, singur, ca să nu i se taie aceste utilităţi oricum când nu le va putea plăti. Pe spinarea pensionarului şi a ţăranului care abia vor avea ce mânca în iarna aceasta. Iar Ion Iliescu, va da din mână în piaţa cu festivităţi, ca şi Ceauşescu odinioară, apoi îndemnând poporul sărac să devină vegetal, că este mai sănătos!

Pe deasupra, o altă ştire parvenită prin internet, ne aduce la cunoştinţă că Ambasada dela Ottawa, *"intenţionează să sprijine pe toţi Românii din Canada care doresc să organizeze manifestări ocazionate de Ziua Naţională a României - 1 Decembrie 2003 - (festivaluri, reuniuni festive, expoziţii, concerte etc.)... Ambasadorul României în Canada, precum şi ceilalţi membri ai corpului diplomatic român acreditaţi la Ottawa îşi exprimă disponibilitatea de a participa la acţiunile organizate de Ziua Naţională a României şi de a oferi, în măsura posibilităţilor, asistenţă. Vă adresăm rugămintea de a ne trimite din timp eventualele solicitări."*

Cu alte cuvinte, asociaţiile, posturile de radio şi televiziune de limba română, publicaţiile, bisericile şi şcolile româneşti din Canada, să ceară sprijin material prin ambasadă, pentrucă guvernul României îl acordă! (Probabil că aceleaşi informaţii au fost trimise de toate ambasadele române din lume!)

Cu alte cuvinte, guvernul Românei poate trimite pe banii bietului popor român câteva ansambluri, mari cântăreţi şi dansatori, căci rudele noastre din România le plătesc drumul şi şederea în străinătate!

Nu ne-ar fi nouă, ruşine, nouă celor ce trăim de sute de ori mai bine ca bieţii noştri fraţi din România să profităm, ca şi guvernanţii actuali din ţară? Nu ne-ar bate Dumnezeu, înainte de Crăciun să furăm pâinea dela gura copiilor din România, ca să sărbătorim cu fast o zi care ar trebui să fie de doliu?

Poate mai drept era să se propună ţinerea de parastase în biserici pentru cei care, cu dragoste de neam şi ţară au reuşit să întregească România în 1918 şi totodată să se facă rugăciuni fierbinţi pentru a le veni mintea la cap actualilor conducători, vânduţi Ruşilor.

RESTRUCTURARE REMANIERE

Urmare din pag.1

în societatea românească, prin presiuni făcute asupra întreprinzătorilor şi tuturor acelora care nu sunt membrii PSD. Se doreşte o întoarcere la ce a fost mai înainte de 1990, dar într'un context mai nou, în care pesediştii trebue să facă pe democraţii. Ca să poată pune mâna pe staţiuni, afaceri etc. Corupţia, care a crescut sub guvernul Năstase, nu s'a restructurat. Ea rămâne un impozit amar pe care îl plăteşte omul sărac şi cinstit.

Restructurarea şi Remanierea e ctitoria lui Năstase. Şi manipularea cu ele e de aur, nevoie mare. În fapt ele n'au adus nici o noutate faţă de variantele vehiculate până acum. E drept că s'au redus ministerele, însă miniştrii, rămaşi fără ministere, au fost transferaţi ca miniştrii *"delegaţi"* ori menţinuţi ca miniştrii *"fără portofoliu"*. Secretarii de stat şi funcţionărimea stufoasă, dela ministerele închise, au fost comasaţi la alte ministere. Şi atunci unde-i mult trâmbiţata reducere bugetară? Nicăieri!

Vin alegerile şi guvernul trebue să acopere cu o relansare partea în care s'a împotmolit. Partea care constă în un amestec de jonglerie politică ce vrea ca prezentul şi viitorul să fie tot ca trecutul. Această jonglerie este determinată (în bună parte) şi de faptul că electoratului român îi cam place la nebunie schimbările vopsite în pozitiv.

Dacă despre ce vorbim nu-i nici restructurare şi nici remaniere atunci ce sunt ele? Şi una şi alta, o gogoaşă!

Eugen BÂRSAN

ALINIERE ÎN RĂU

Viorel PALTIN

De câte ori se zvoneşte sau se anticipează în presă asupra unei scumpiri, nu trece mult şi scumpirea se adevereşte. Mă întreb, cine lansează astfel de zvonuri? Nu e cumva o politică oficială însidioasă spre a se sonda ce reacţie ar avea poporul? Răspund tot eu: nici o reacţie, fiindcă am revenit la stadiul în care *"mămăliga nu face explozie"*! Una dintre manifestările simptomatice ale acestei tranziţii, care este asemeni unui şurub fără sfârşit, înfipt şi învârtit cu sadism în trupul naţiunii, este sarabanda continuă a scumpirilor, de care nu sunt afectaţi cei îmbogăţiţi nebuneşte, prin atâtea fraude sfruntate, ci oamenii simpli, majoritatea covârşitoare a acestei ţări. Îmbuibaţii nu fac decât să profite şi mai mult de scumpiri, spre a-şi umfla conturile. În realitate, tot ce se face în această ţară este împotriva poporului: justificarea măririi preţurilor e pusă în legătură cu nevoia alinierii României la standardele europene. Europa a devenit pentru Români un fel de sperietoare, o buhă care dă iama prin buzunarele cetăţenilor. Dacă ne aliniem la nesfârşit pe această dimensiune a răului nu avem decât să aşteptăm ziua când un pahar de apă de izvor - aici, aproape de munte! - va costa echivalentul unui euro, ca în centrul Parisului. Întâi neam tot aliniat la dolar, moneda în care se fac tranzacţiile de petrol. Acum nu *"ne"* mai convine şi *"ne"* aliniem la euro, în care mai nou este exprimată acciza. Mereu inventăm noi motive pentru scumpirea carburanţilor. Oare România nu mai este şi producătoare de petrol? Este adevărat că importăm o mare cantitate, dar din vintrele pământului nostru se mai pompează câteva râuri de *"aur negru"*. Ce facem cu petrolul extras dela noi sau importat? Îl folosim doar să hrănim o păguboasă petrochimie şi să alimentăm nişte autoturisme de litraj mic, care din cauza preţurilor stau mai mult pe dreapta, când cetăţeanul de rând se gândeşte de două ori până apasă acceleraţia? Autoturismul îi bagă bietului om, sărăcia în curte! Ar fi încă o dată mai ieftin dacă *"Dacia"* ar merge cu lapte...

Cine vinde, pe cât bani şi unde se duc veniturile încasate din exportul produselor petrochimice? Cred că o ţară cândva avută în petrol şi care încă mai scoate petrol din al său ar trebui să facă simţit acest lucru în beneficiul propriului popor. N'aş avea nimic împotrivă dacă preţul la pompă al combustibilului s'ar vinde străinului în preţuri *"europene"*, iar cetăţeanului român în preţuri autohtone. Oare acest guvern nu poate găsi o formulă prin care să-şi favorizeze cetăţenii, când, dimpotrivă, se vede că este atât de abil şi inventiv în a găsi mijloace să-i spolieze? Aflu cu stupoare din presă că potrivit unui proiect de lege iniţiat de Agenţia Naţională pentru Resurse Minerale - ANRM -, care mai corect ar putea fi numită *"anti-naţională"* - se precizează ca drepturile statului român în domeniul petrolier să fie limitate, prin eliminarea preemţiunii statului nostru la achiziţionarea petrolului extras din România. Înţeleg că poţi vinde oricui are bani în lumea asta fabrici sau tot felul de facilităţi economice, agro-industriale etc., dar nu cred că poţi scoate la mezat - şi încă cu mâna ta, pe gratis! - resursele vitale şi aşa tot mai puţine ale ţării. Se pare că dacă se va vota acest proiect de lege - şi întrucât se zvoneşte se va adopta desigur! - se va elimina şi obligativitatea utilizării cu precădere a forţei de muncă şi a utilajelor româneşti în extragerea petrolului nostru. Iată cum *"ne vindem ţara"*: înstrăinând orice drept al propriului popor la darurile naturale cu care a fost înzestrat acest pământ de însuşi Dumnezeu!!! Din nefericire, asemenea manevre, aparent democratice, cu antrenarea Parlamentului, se fac sub *"patrafirul"* guvernului, ai cărui miniştri, dacă nu ar avea interese oculte - strâns legate de ale celor care jecmănesc România prin măsuri antinaţionale - şi dacă ar avea o fărâmă de patriotism - s'ar sesiza în văzul lumii la un afront de asemenea proporţii împotriva interesului naţional. Printr'o practică devenită rutină, obişnuită, scumpirile sau înstrăinarea prerogativelor naţionale în materie de bogăţii naturale, încep să pară până şi cetăţeanului îngrozit, ceva firesc, chiar inerent. Aşadar ne aliniem cu Europa în rău, dar niciodată nu avem parte şi de ce-o fi bun pe acolo! Cred că dacă continuăm pe acest drum mai degrabă ne depărtăm... de ea, dar mai ales de noi înşine...

Biserica "Ene" din Bucureşti -Secolul XVIII

FANTOMELE

George GEORGESCU

Nu s'a stins încă ecoul masivelor desfăşurări de forţe care au avut ca scop înlăturarea dela putere a unor dictatori comunişti de soiul lui Slobodan Miloşevici, precum şi tirani sângeroşi ca Saddam Hussein, sau indivizi paranoici de teapa lui Ben Laden care intenţiona să distrugă stâlpii de boltă ai civilizaţiei actuale. Aceste acţiuni au fost criticate vehement de unele ţări europene care au profitat din plin de ridicarea parţială a embargoului Irakului prin aprobarea de către ONU a livrărilor de petrol contra alimente şi în schimbul miilor de barili de petrol primit, ei au livrat rachete *"Skud"* cu rază medie de acţiune, instalaţii radar, baterii antiaeriene şi alte arme pentru regimul anacronic care s'a menţinut la putere cu ajutorul unei structuri securiste de teroare şi asasinate.

Ce interese au avut însă unii din România să se asocieze criticilor care au condamnat în termeni foarte duri intervenţiile respective? Nu este prea greu de aflat motivele. Dacă analizăm cu atenţie trecutul lor nu prea îndepărtat vom constata că majoritatea dintre ei sunt legaţi într'un fel sau altul de vechiul regim comunist, regim care a înfierat şi condamnat democraţia şi libertăţile *"decadente"* de tip occidental.

În epoca de tristă amintire care a lăsat o pată neagră pe istoria modernă a României, ei nu au suferit privaţiunile suportate de un popor supus înfometării. În timp ce marea majoritate a populaţiei ţării noastre stătea la cozi încă dela miezul nopţii pentru a obţine o pungă de *"tacâmuri"*, adică gheare de găină, sau *"adidaşi"*, cum erau numite picioarele de porc, sau un pachet de 200 grame de unt amestecat cu margarină (raţia pe o lună) ei beneficiau de o reţea de magazine cu circuit închis ale gospodăriilor de partid sau ale Ministerului de Interne în care nu aveau acces muritorii de rând, ci numai nomenclatura şi rudele lor apropiate. Dispuneau de terenuri de sport şi ştranduri amenajate pe Lacul Floreasca, spitale şi policlinici utilate cu aparatură modernă pentru ei şi familiile lor, frecventau săli de spectacol în care se intra cu legitimaţii speciale, beneficiau de case de odihnă pe Litoral sau în pitoreasca staţiune Cumpătul-Sinaia şi primeau îndemnizaţii substanţiale de concediu.

După evenimentele sângeroase regizate de ei în Decembrie '89, aceşti privilegiaţi ai unui regim despotic în care cultul personalităţii atinsese paroxismul, au stat un pic în expectativă, aşteptând vremuri *"mai bune"*. În vidul legislativ şi haosul pe care l-au creat, au reuşit să cucerească puterea, luptând apoi să o păstreze cu orice preţ şi prin orice mijloc. Aroganţi, lacomi, lipsiţi de morală şi de scrupule, înfatuaţi, îndrăgostiţi de propria lor imagine reflectată în oglinzi strâmbe, au devenit puternici pentrucă au obţinut bani, au obţinut bani fiindcă au furat şi au furat pentrucă au fost lăsaţi să fure nestingheriţi.

Activităţile scandaloase ale aşa-zişilor *"baroni"* pesedişti au fost ignorate cu desăvârşire, ei nefiind sancţionaţi şi nici înlăturaţi, deoarece în felul acesta s'ar fi prăbuşit tot eşafodul încrengăturilor de tip mafiot, de aceea au fost lăsaţi să fure în continuare pentru păstrarea imaginii şi integrităţii partidului. Aceste fantome care au creat şi susţinut sistemul de supraveghere şi represiune ce atinsese perfecţiunea, care au terorizat ţara o jumătate de secol, furându-ne cei mai frumoşi ani ai tinereţii noastre petrecute prin lagăre de muncă şi închisori, s'au îmbogăţit împreună cu toate rubedeniile lor până la a şaptea spiţă, depunând în conturi secrete din străinătate sume uriaşe de bani obţinuţi prin devalizarea unor Bănci, prin *evaziuni fiscale* sau aşa-zise *"inginerii financiare"*, în realitate nişte manevre frauduloase.

În timp ce marea majoritate a locuitorilor trăiesc astăzi sub pragul sărăciei, această oligarhie securisto-comunistă sfidează ţara prin opulenţă, îşi construiesc adevărate palate ca nişte cetăţi inexpugnabile prevăzute cu camere video de supraveghere care să-i păzească. Stăpâni pe situaţie, îşi etalează acum aroganţa, cinismul şi abjecţia în parlament, în teritoriu unde taie şi spânzură ca într'o feudă proprie, sau pe posturile de radio şi televiziune, unde au numit oameni lor de încredere.

În anumite sondaje de opinie ei apar pe primele locuri, dar noi nu avem voie să uităm că aceşti potentaţi au făcut parte din nomenclatura comunistă sau din aparatul de represiune, în special din temutele Direcţii a 5-a şi a 6-a care au ţinut populaţia ţării sub un control draconic pentru a înnăbuşi în faşă orice opţiune contrară regimului comunist şi au depăşit elita neamului românesc în universul concentraţionar. Institute internaţionale au menţionat faptul că raportul la numărul de locuitori, România a dat cel mai mare contingent de torţionari şi de victime ale lor din toată istoria modernă a Europei. Regimul instalat la putere după evenimentele din Decembrie '89 a respins ideea unei epurări morale a societăţii şi a reactivat cu cinism toate aceste fantome care au terorizat un popor ajuns la limita rezistenţei fizice şi morale. Teama de represaliile Securităţii era atât de mare, încât oamenii vorbeau în şoaptă în propriile lor case, telefoanele fiind dotate cu microfoane miniaturizate. Nimeni nu mai aveau încredere în nimeni, deoarece informatorii Securităţii se află pretutindeni şi nu ştiai cine te va vinde.

Astăzi asistăm cu stupoare cum regimul actual îi foloseşte pe toţi aceşti strigoi de teama cărora tremuram şi în somn, plasându-i peste tot în funcţii de răspundere. Fostul colonel de Securitate Alin Tudose (nume conspirativ), care a lucrat în Dir. a 2-a Contrainformaţii, indignat de cele petrecute după aşa-zisa *"Revoluţie"*, a declarat într'un interviu că numai câteva zile înaintea declanşării evenimentelor din Decembrie '89 a primit ordin să scoată din memoria calculatoarelor Securităţii şi să distrugă discheta cu numele câtorva sute de agenţi acoperiţi care acţionează peste hotare, dar care fuseseră rechemaţi în ţară cu puţin timp în urmă. Cea mai mare parte dintre aceşti ofiţeri, având o nouă identitate, au fost identificaţi de el în Ministerul de Interne, în SRI, în Justiţie, în SPP, în mass-media şi chiar în Parlament.

Fostul Preşedinte al României Emil Constantinescu, a declarat că a fost învins de forţele oculte ale Securităţii. Dacă însă ar fi acţionat energic pentru anihilarea structurilor acestor organe de represiune şi nu ar fi anunţat că Punctul 8 al Declaraţiei dela Timişoara nu este de actualitate, alta ar fi fost situaţia în ziua de azi. El a vrut să fie un preşedinte al tuturor Românilor, dar evenimentele care au urmat au demonstrat cât de mult s'a înşelat în această privinţă. Împotriva reţelei de tip mafiot trebuia dusă o campanie viguroasă pentru lichidarea ei, altminteri aceste forţe se regrupează, cum au făcut acum sub oblăduirea tandemului Iliescu-Năstase, cucerind toate pârghiile puterii pe care nu concep să le mai scape din mână.

Vechile organisme de represiune care au susţinut tirania până în ultima zi a regimului comunist trebuiau neutralizate, iar numele delatorilor şi al torţionarilor date publicităţii. S'a pretextat că aceştia sunt *"specialişti"* în meseria lor. Într'adevăr, ei au demonstrat cât de *specialişti* au fost, urmărind cu exces de zel activitatea studenţilor, a sportivilor, a scriitorilor, a diplomaţilor, a celor din grupul de meditaţie transcendentală şi a disidenţilor. Nu a existat practic nici un singur locuitor al ţării căruia să nu i se fi întocmit un dosar. Legea propusă de Ticu Dumitrescu pentru deconspirarea acestor dosare nici până în ziua de azi nu a fost votată.

Acum toţi aceşti ofiţeri aparţinând poliţiei politice au fost reactivaţi, unii dintre ei avansaţi în grad de Ion Iliescu, câtiva chiar la *"excepţional"*. Ce fapte *"excepţionale"* au săvârşit, se cunoaşte. Au condus bandele de mineri la locuinţele unor lideri ai partidelor istorice, la sediile PNŢCD, PNL, AFDPR, ai ziarului *România Liberă* şi ai altor locaşe de cultură. Când fenomenul *"Piaţa Universităţii"* a fost lichidat, tot ei au fost cei care au împuşcat un mare număr de manifestanţi din rândul cărora au arestat sute de tineri pe care i-au transportat în condiţii inumane la unitatea militară a Securităţii dela Măgurele UM0575, unde au fost maltrataţi şi li s'au înscenat procese de către procurori compromişi moral, care se regăsesc şi astăzi în funcţii de răspundere în cadrul Ministerului Justiţiei.

Continuând tradiţia înaintaşilor lor miliţieni şi securişti, cunoscuţi datorită cruzimii cu care îşi torturau victimele, poliţia din zilele noastre a păstrat năravurile acestora, iar SRI a continuat *"filajele"* asupra celor care fuseseră urmăriţi de fosta Securitate. Curtea Internaţională a Drepturilor Omului şi Amnisty International au condamnat la începutul lunii Iunie crt. România pentru practicarea torturii în închisori. Sunt date câteva exemple de procese intentate şi câştigate de cei care au suferit maltratări în detenţie, datorită faptului că aşa-zişii *"emanaţi"* au numit în funcţii de decizie magistraţi cunoscuţi pentru obedienţa lor faţă de partidul aflat la putere, care au închis ochii la abuzurile poliţiei, cum ar fi de pildă vicepreşedintele TMB Marin Cercel, fost ofiţer activ în cadrele detestatei Securităţi, procurorul Ţuculeanu cel care a emis zeci de mandate de arestare a manifestanţilor în zilele de 13-14 Iunie 1991 şi mulţi alţii.

Atâta timp cât Justiţia nu este epurată de aceste elemente compromise moral, nu se poate vorbi de o independenţă reală a Justiţiei. Numai printr'o epurare drastică a acestei instituţii a Statului de Drept, se va putea evita în viitor ca ucigaşi precum căpitanul Vasile Gabor din SPP, avansat de Ion Iliescu la gradul de maior, să ucidă cu sânge rece pe studentul Andrei Frumuşanu şi Aurica Crăiniceanu, care priveau de pe trotuar alături de autorul acestor rânduri asaltul minerilor asupra Palatului Victoria. El a fost apoi scos de sub urmărire penală de Tribunalul Militar, după ce iniţial fusese condamnat la 8 ani de închisoare pentru omor deosebit de grav. De curând CEDO a comunicat că procurorii din România nu au dreptul să emită mandate de arestare, deoarece legislaţia europeană prevede că numai un judecător îl poate emite, întrucât procurorii sunt subordonaţi procurorului general numit de Ion Iliescu, subordonat la rândul lui ministrului Justiţiei, care este subordonat primului ministru, din al cărui partid face parte.

Până la reforma radicală a acestei instituţii a Statului de Drept, care se lasă aşteptată şi care trebue să înceapă cu îndepărtarea procurorului general Joita Tănase care s'a dovedit a fi obedient până la servilism faţă de actuala putere, vom privi neputincioşi cum fantomele îşi vor continua activitatea lor malefică la lumina zilei şi vor prolifera. Soluţia ar fi regruparea forţelor de dreapta şi centru-dreapta, pentru a se crea o alternativă la guvernarea pesedistă care a adus ţara pe marginea prăpastiei. Pentru aceasta însă trebue lăsate la o parte neînţelegerile, dezbinările şi orgoliile, în vederea constituirii unei forţe capabile să trimită toate aceste năluci care ne-au bulversat viaţa în negura de unde au venit.

AVERILE ENORME ALE JUDECĂTORILOR

Procurorii şi judecătorii şi-au publicat averile pe paginile de *web* ale Ministerului Justiţiei şi Ministerului Public. În cazul procurorilor, lista declaraţiilor nu este completă încă, lipsind la apel procurorii câtorva parchete mai importante, din Bucureşti şi din ţară.

Declaraţiile de avere ale magistraţilor au scos la iveală câteva informaţii surprinzătoare. În primul rând, există magistraţi mult mai bogaţi decât miniştrii, cu depozite în valută de zeci şi chiar sute de mii de dolari şi cu o listă impresionantă de proprietăţi. În al doilea rând, se vede o diferenţă enormă între magistraţii debutanţi şi judecătorii aflaţi de ani buni în exerciţiul funcţiunii. Salariile judecătorilor nu sunt foarte mari. Motiv pentru care aceştia s'au plâns în câteva rânduri, atrăgând atenţia riscului corupţiei printre magistraţi. Tocmai de aceea este surprinzătoare lista averilor unor judecători. O parte dintre magistraţii debutanţi nu deţin nici o proprietate, iar câţiva au cel mult un apartament sau o maşină românească. De cealaltă parte stau însă judecători cu o activitate bogată în săliile de tribunal. Spre exemplu, o judecătoare a Curţii de Apel deţine un teren intravilan de 800 de metri pătraţi, un apartament, o vilă, două maşini de teren noi, din care una valorează peste 50 de mii de euro şi un depozit în bancă de peste 60 de mii de euro. Urmează alţi colegi ai judecătoarei, care au depozite în valută de zeci de mii de dolari.

La Tribunalul Bucureşti judecătorii seniori sunt şi mai prosperi. Preşedinta Tribunalului are depozite de peste 150 de mii de euro, pe care îi motivează prin vânzarea unui imobil. Iar unul din subordonaţii judecătoarei conduce nu mai puţin de 6 spaţii comerciale în timpul liber.

Cum au ajuns cei care împart dreptatea să agoniseacă astfel de averi, în ciuda salariilor mici, nu putem decât bănui. Grăitoare este diferenţa dintre magistraţii seniori şi judecătorii debutanţi. Rămâne să vedem peste câţiva ani la ce nivel de avere vor ajunge tinerii şi săracii judecători de astăzi.

PATRU MILIARDE DE DOLARI, EVAZIUNE FISCALĂ PE AN

Sumele evazionate anual în România se situează între două şi patru miliarde de dolari, a declarat Ionel Blănculescu, ministrul Autorităţii Naţionale de Control (ANC). *"Din punctul nostru de vedere aceste valori sunt în acest moment evazionate, nu ajung la bugetul de stat şi nu sunt direcţionate către cultură, educaţie sau sănătate"*, a precizat Blănculescu. De asemenea, el a adăugat că la o cifră de afaceri de 80 de miliarde de dolari declarată, anul trecut, de agenţii economici din România, rata profitabilităţii a fost de *"numai"* 6,6%. *"Ajungem la concluzia că în ţara noastră profitul declarat de unii agenţi economici este incorect, mascat, cel real fiind de trei ori mai mare. Un nivel pesimist mediu de profit este de 10% - 15%"*, a mai apreciat ministrul ANC.

Blănculescu a arătat că sectoarele prioritar evazioniste sunt cel petrolier, cel al alcoolului şi al produselor din alcool, sectorul de servicii şi construcţii, operaţiunile de import-export, dar şi altele mai puţin cunoscute, cum ar fi cel al asistenţei juridice şi chiar activităţile notariale. "S'a ajuns chiar şi ca producerea pâinii să fie evazionistă", a mai spus Blănculescu.

Dr. Gina Caminschi
-Dental Surgeon-
918 Dundas Street East, Suite 208, Mississauga, Ontario, L4Y 4H9
TOMKEN Rd. / DUNDAS Str. East
Tel : 905-804-8182

CE A FĂCUT COMUNISMUL DIN SĂNĂTATE: ROMÂNIA, FRUNTAȘĂ LA TUBERCULOZĂ, SIFILIS ȘI HEPATITĂ

Radu BADIU

Situația medicinei românești după Decembrie 1989 a decăzut atât de mult încât se poate spune că, din punct de vedere statistic, România a regresat cu aproape 30 de ani, ajungând, în ceea ce privește incidența unor boli infecto-contagioase, la nivelul anilor '70, a opinat prof. dr. Vlad Ciurea, directorul Spitalului de Urgență Bagdasar-Arseni. La nivel național, analiza evoluției practicii medicale și efectele acesteia în populația României, pe baza datelor statistice raportate la Centrul de Statistică Medicală, conduce la concluzii tragice. Astfel, mortalitatea, exprimată pe grupe de patologii cauzatoare de moarte relevă fără echivoc că numărul deceselor de tuberculoză a scăzut inițial, în deceniul '70-'80, dela 3.741 la 830 de persoane pe an, pentru ca apoi să se dubleze în următorii 10 ani (1.600 decese în anii '90), și să crească dramatic, din nou, la 2.387 persoane decedate prin tuberculoză în 2001 (creștere cu 30% în ultimii zece ani). Decesele prin patologie tumorală au crescut cu 25% (în valoare absolută) - dela 32.775 la 42.750. Același fenomen se întâmplă în bolile cerebro-vasculare, creșteri de peste 25% a mortalității și chiar dublarea cifrelor, dacă se raportează la populația monitorizată în ultimul deceniu, ale deceselor anuale absolute (38.826 în '90 la 52.774 în 2001) sau bolile aparatului digestiv (11.672 în '90, 15.830 decese în 2001).

Prea multe victime printre copii

În ceea ce privește mortalitatea pe primele cinci grupe de cauze de moarte, se observă că bolile circulatorii ocupă, de departe, primul loc (710,6 la suta de mii în 2001) fiind dublă față de suma celorlalte patru cauze de moarte la un loc (191 la suta de mii prin tumori, 63 la suta de mii prin boli respiratorii, 64 la suta de mii prin accidente și 71 la suta de mii bolile aparatului digestiv). În valoare absolută, în 1990 s'au îmbolnăvit de tuberculoză 14.997 de oameni, în timp ce în 2001 cifra atinge 25.842 de cazuri, o creștere de 42%. O mențiune specială, în cazul tuberculozei la minori (0-14 ani), numărul copiilor care s'au îmbolnăvit în 1990 era de 692, ajungând la 1.878 de cazuri în 2001, ceea ce înseamnă o creștere de peste două ori și jumătate. Același fenomen s'a petrecut și în cazul sifilisului care în 1990 era de 23,2 la suta de mii de locuitori, ca să atingă cifra de 56 la suta de mii de locuitori în 2001. Numărul cazurilor noi în valoare absolută, apărute pe an, de sifilis s'a dublat.

Potrivit lui Ciurea, se observă că tuberculoza în 2001 a ajuns la fel de frecventă ca hepatita virală sau parotidita epidemică (oreionis). În patologia tumorală, incidența tumorilor a crescut cu 20% în 2001 față de 1990 dela 183,5 cazuri noi la suta de mii până la 224,1 la suta de mii în 2001.

În concluzie, România are de 20 de ori mai mult sifilis decât celelalte țări europene, de cinci ori mai multă hepatită virală și tuberculoză.

Avorturile, în scădere

În fiecare an se produc în România un sfert de milion de avorturi. În 1990 au fost aproape un milion de întreruperi de sarcini (992.265 avorturi). Cifra a scăzut considerabil în zece ani ajungând din 1998 până în 2001 să fie de aproximativ 250.000 de avorturi pe an.

Un alt semnal de alarmă îl constituie numărul enorm de locuitori internați anual, 4.640.000 de oameni internați în cele aproape 166.817 paturi. Această cifră este impresionantă față de alte țări europene - de cele mai multe ori dublu (Cehia 87.820 paturi), Finlanda (39.007), Ungaria (84.277). Și numărul de spitale românești, 439, este considerat mare comparativ cu celelalte țări europene cum ar fi Austria, cu 321 de spitale, Finlanda 389, Portugalia 215. În schimb, numărul de medici la suta de mii de locuitori în România este extrem de mic, 188,87, țara aflându-se pe ultimul loc în Europa la acest capitol.

PRESA DIN ROMÂNIA, PARȚIAL LIBERĂ

Maria OANA

Prestigioasa organizație americană *Freedom House* a dat publicității documentul *"Națiuni în Tranziție"*, raport anual care radiografiază stadiul în care se află democrația în cele 27 de state fost-comuniste, inclusiv sovietice, din Europa de Est și Centrală. În opinia autorilor, România a reușit să se *"elibereze"*, în timp ce vecinii dela Răsărit, Ucraina și Republica Moldova, se mențin *"sub ocupație"* față de Moscova, purtând gradul de țări *"parțial libere"*. Din Europa, Belarus este ultima țară *"neliberă"*.

Freedom House, una dintre cele mai respectate organizații de apărare a democrației de pe glob, a fost înființată în urmă cu șaizeci de ani, printre activitățile sale numărându-se și lupta împotriva influenței sovietice în Europa.

Raportul *"Națiuni în Tranziție"* prezintă analize pertinente referitoare la mai multe aspecte influențate de tranziția dela comunism la democrație în cele 27 de state: procesul electoral, societatea civilă, independența mass-media, corupția, legislația, sunt câteva dintre problemele analizate de specialiștii organizației. Raportul prezintă și calificativele acordate fiecărei țări în parte, notele fiind dela 1 la 7, calificativul 1 fiind cel mai bun acordat pentru situația democrației și 7 reprezentând cel mai scăzut nivel. Comparativ cu anii trecuți, calificativele acordate României sunt superioare. Astfel, *"procesul electoral"* are un calificativ de 2,75, în timp ce anul trecut țara era notată cu 3,00. *"Societatea civilă"* primește aceeași notă, 2,75, cu aceleași 25 de sutimi mai bine decât în 2002. *"Independența mass-media"* a fost notată cu doar 3,75, în timp ce în anul 2002 a primit un calificativ mai bun - 3,50. *"Administrația"* a primit aceeași notă ca și anul trecut, 3,75. Astfel, per total, *"scorul democratic"* acordat României s'a îmbunătățit cu câteva sutimi de procent față de anul trecut, înregistrând calificativul de 3,25 pe scala de 1-7.

În continuare, cele mai slabe calificative pentru România le primesc *"cadrul legislativ constituțional și judiciar"* - 4,25, și nivelul corupției, notat cu 4,50, iar *"aplicarea legii"* este amendată de raportul *Freedom House* cu calificativul 4,38. Dacă la capitolul libertate politică și civică România este *"liberă"*, într'o evaluare separată realizată de *Freedom House* referitoare la libertatea presei în anul 2002 în statele de pe mapamond, România este considerată *"țară parțial liberă"* fiind inclusă în această categorie alături de state ca Mongolia, Tonga sau Burkina Faso, și totalizând doar o medie de puncte care variază între 31-40, dintr'un total posibil de 100. Printre factorii care influențează negativ libertatea presei în România se numără legislația în domeniu, influențele politice și presiunile economice, potrivit sursei.

ELITELE EST-EUROPENE NU SUNT ENTUZIASMATE DE ADERAREA LA U.E.

Elitele din fostele state comuniste din Europa de Est au cunoștințe reduse despre Uniunea Europeană, nefiind antrenate în procesul de aderare, se arată într'un studiu efectuat de *Economic and Social Research Council* din Marea Britanie.

"Oficialitățile locale, oamenii de afaceri, reprezentanții mass-media și personalitățile culturale sunt de părere că procesul de aderare la UE îi privește în exclusivitate pe guvernanți", afirmă Dr. Jim Hughes dela *London School of Economics*, instituția care a condus efectuarea studiului, care este parte a proiectului *"One Europe or Several?"*.

"Diferențele de opinie între factorii de decizie la nivel național și elitele locale ar putea avea un efect negativ asupra procesului de îndeplinire a condițiilor necesare apartenenței la UE", a mai menționat Hughes.

Concluziile studiului se bazează pe nu mai puțin de 446 de interviuri având ca subiect tranziția economică și politică, precum și atitudini cu privire la integrarea în UE și NATO, efectuate de cercetătorii britanici în orașe de importanță secundară din Ungaria, România, Polonia, Slovenia, Estonia, Rusia și Ucraina. În plus, pentru comparație, cercetătorii au efectuat 30 de interviuri cu oficiali din cadrul directoratelor regionale pentru aderare din cadrul Comisiei Europene. Rezultatele studiului relevă că, spre deosebire de atitudinea pro UE a guvernanților, liderii locali de opinie din zone din afara capitalelor nu sunt conștienți de avantajele financiare de care numeroase regiuni sărace ar putea profita, ca urmare a aderării la UE. În ciuda faptului că unele regiuni au primit deja ajutoare din partea UE, liderii de opinie din aceste zone continuă să ignore importanța apartenenței la UE.

MINISTRUL JUSTIȚIEI NU CONSIDERĂ "PREA GRAV" DACĂ JUDECĂTORII FAC POLITICĂ

Ministrul Justiției Rodica Stănoiu a declarat în fața senatorilor că nu i se pare *"prea grav"* că anumiți judecători fac politică și a apreciat că acest fapt ar putea reprezenta pentru aceștia *"o trambulină spre politică"*.

La o ședință a comisiei juridice a Senatului, ministrul Justiției a spus că a sesizat că unii judecători fac clar politică, dar că personal, nu i se pare un lucru prea grav și dacă o fac, își asumă consecințele. Doamna Stănoiu a insistat că sunt țări în care judecătorii au dreptul să facă politică și chiar să fie membri ai unui partid, dar și alte țări în care acest lucru nu este agreat și chiar interzis, cum este cazul României. *"Dacă este interdicție, este interdicție"*, a comentat Doamna Stănoiu. Dacă toate neregulile care există în administrarea Justiției și în activitatea judecătorilor, atunci când sunt semnalate, vor fi etichetate ca imixtiuni ale politicului, nu înaintăm reforma în Justiție, a mai spus Rodica Stanoiu. În comisia juridică, ministrul Justiției a participat la o dezbatere generală legată de proiectele de lege privind statutul magistraților și organizarea judiciară.

BANII CULTURII CHELTUIȚI AIUREA

Un politician autohton a rămas celebru după ce a anunțat oficial că, citez: *"în România nu mai este nimic de furat!"*. Lunile și anii care au urmat acestei declarații au arătat contrariul. În România mai sunt multe de furat, iar în acești ani cei câțiva care au furat dela stat și-au clădit averi impresionante, în ciuda faptului că țara de-abia își plătește datoriile externe și sisteme vitale, precum cel sanitar, sunt în colaps tot din lipsa banilor. Cei care se află în poziția de a gestiona fondurile anemice ale statului se premiază singuri cu o mare parte din aceste fonduri, prin diferite inginerii financiare, sau îndreaptă aceste fonduri către companii prietene, relatează postul de radio *"Deutsche Welle"* într'un comentariu pe această temă.

Rețeta, mai simplă sau mai elaborată, este perfect valabilă în orice domeniu în care se învârt banii statului. Iată că și în ceea ce privește alocarea fondurilor statului pentru sprijinirea culturii, lucrurile funcționează după aceeași rețetă bolnavă. Cei care decid alocarea acestor fonduri s'au auto-sponsorizat cu sume extrem de generoase, lăsând mărunțișurile pentru restul. Comisia Națională pentru Subvenționarea Culturii Scrise decide anual câte titluri de carte sau reviste culturale vor fi sprijinite cu bani dela buget. Anul acesta, membrii comisiei în frunte cu președintele ei, Dan Berindei, și-au sponsorizat cu generozitate propriile apariții. Ei au împărțit un total de 21 de miliarde de lei la peste 800 de titluri de carte sau reviste, dirijând sumele cele mai mari către propriile creații.

Situația este aceeași ca cea de anul trecut, numai că personajele s'au schimbat. Astfel, Dan Berindei, președintele Comisiei, a decis alocarea a 100 de milioane de lei pentru publicarea cărții *"Omagiu adus academicianului Dan Berindei la implinirea vârstei de 80 de ani"*, cât și a cărții proprii – *"Cultura națională modernă"*, cu 30 de milioane. Vicepreședintele comisiei, D.R. Popescu și-a făcut cadou subvenționarea a două cărți, cu aproape 100 de milioane de lei. Lista continuă cu membri ai comisiei, care s'au sponsorizat cu aproximativ aceleași sume pentru publicarea unor cărți, și cu sume chiar mai mari pentru subvenționarea unor reviste literare. Chiar și un secretar de stat va primi un ajutor substanțial pentru a publica un volum despre ceramică. Deși cultura este un domeniu în care nu sunt atât de mulți bani alocați de către stat, gestul funcționarilor din Comisia mai sus menționată este cu atât mai grav. Este totodată o mostră fidelă despre cum sunt administrați banii publici în România, indiferent de domeniu, suma sau personalitățile implicate.

MUZICA-VIDEO
CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANȚE, MUZICĂ UȘOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMANIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAȘE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluția 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRȚI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICȚIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRȚI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAȚAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form.AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX

import-export & distribution of publications and media
Reprezentanți ELECTRECORD și INTERCONT MUSIC

4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel.: (416) 332 9777
Fax: (416) 332 8777

ILIESCU ŞI CASELE NAŢIONALIZATE

Aurel. S. MARINESCU

Nu cu mult timp înainte, Ion Iliescu a dat un interviu ziarului israelian *"Ha'aretz"*, când printre altele a mai declarat: *"Datorită situaţiei economice proaste a ţării, cererile de restituire a proprietăţilor evreieşti trebue să fie amânate, fie respinse"*.

La câteva zile după acest interviu, aflat la Iaşi, Ion Iliescu a recidivat descriind *"situaţia dificilă"* şi a făcut un apel la răbdare şi înţelegere, cerându-le şi Românilor care îşi revendică proprietăţile să înţeleagă situaţia economică grea în care se află ţara şi să accepte eşalonarea în timp a despăgubirilor. El a continuat, spunând că multe clădiri s'au demolat, s'au reconstruit oraşe întregi şi aici va interveni recompensarea oamenilor cu anumite sume. Referindu-se la despăgubirile materiale, Iliescu, din nou a evidenţiat că: *"situaţia economică din acest moment nu permite statului să rezolve într'un mod civilizat şi satisfăcător toate situaţiile"*. Faţă de aceste afirmaţii, sunt necesare unele observaţii:

1. Iliescu se referă doar la clădirile care s'au demolat şi la reconstruirea unor oraşe întregi, dar nu scoate un cuvânt despre imobilele existente furate de comunişti şi recent, în parte vândute chiriaşilor în urma directivelor sale. De ce din circa 120.000 de imobile s'au restituit doar 1.200, după lungi şi costisitoare cheltuieli şi tergiversări judecătoreşti? De ce nu se procedează şi acum ca atunci când aceste imobile au fost luate de comunişti şi proprietarii lor au fost obligaţi să le părăsească în 2-4 ore? Cum respectă el dreptul de proprietate, principiul sfânt al democraţiei?

2. De ce situaţia economică a României este proastă, după ce el şi partidul său de 9 ani conduce ţara? Şi de ce pentru a acoperi plata despăgubirilor pentru clădirile naţionalizate demolate, nu aplică aceeaşi metodă contra acelôra care au devenit posesori de sute de milioane de dolari, doar în regimul său, confiscându-le averile dobândite ilegal?

3. De curând au fost alocate 413 miliarde lei pentru un teren pe care se va construi un nou cartier în Bucureşti, care se va numi Henry Coandă. Suma este estimativă, iar pentru cheltuieli de construcţii edilitare se estimează o altă cheltuială de peste 3.007 miliarde lei. Aceste locuinţe, când vor fi gata, vor fi pentru demnitari, parlamentari, elita şi clientela partidului Iliescu-Năstase. Nu sunt bani pentru asistenţa medicală? Şi dacă sunt - după cum se vede - de ce în aceste locuinţe nu vor fi mutaţi actualii chiriaşi ai caselor naţionalizate care, devenind astfel neocupate, pot fi retrocedate proprietarilor de drept, fără cheltuieli inutile şi hărţuieli administrativo-judecătoreşti, adică în mod civilizat.

4. De ce foştii proprietari evrei, după ce au fost deposedaţi de imobile, sunt acum din nou pedepsiţi, încât cererile lor de restituirea imobilelor ce le-au fost furate de comunişti, acum după peste 50 de ani, trebuesc *"respinse"* sau *"amânate"*, fără termen, adică *"ad calendas grecas"* (la calendele greceşti), sau mai pe româneşte *"la paştele cailor"*? Iliescu nu a înţeles şi nu înţelege că Român sau Evreu, Sas, Maghiar, Grec sau Armean sau orice cetăţean trebue să-şi primească înapoi ceea ce i s'a luat ilegal, prin forţă; şi să înceteze să creadă că o poate face chiar şi cu foştii cetăţeni români deposedaţi de averile lor, azi cetăţenii altor state.

5. Ce putem înţelege prin fraza rostită de el: *"Situaţia economică din acest moment nu permite statului să rezolve într'un mod civilizat situaţiile"*. Oare când aceste proprietăţi au fost furate de comunişti dela proprietarii legali, s'a făcut în mod civilizat? Evacuarea proprietarilor în 2 până la 4 ore, care în majoritatea cazurilor şi-au părăsit imobilele împreună cu bunurile mobile ca mobilă, covoare, obiecte de valoare, biblioteci, ei fiind *"repartizaţi"* în magherniţe prin Ferentari sau Colentina, s'a făcut în mod civilizat? Şi, dacă nu se poate rezolva în mod civilizat, cum se va rezolva? În mod necivilizat? punându-se cu bătaia, arestările şi tot felul de samavolniciii din arsenalul dictaturii comuniste, pe proprietarii care îşi revendică drepturile? Sau în mod tâlhăresc, dându-le acţiuni la întreprinderile încă de stat, falimentare? Or plătindu-le în rate anuale contravaloarea proprietăţii apreciată tot de PSD-işti, pe durata de 25 de ani, în care timp dispar din această lume şi foştii proprietari păgubiţi, cât şi urmaşii lor?

6. Şi, dacă legile sunt făcute pentru toţi cetăţenii ţării, indiferent de poziţia lor socială, financiară sau politică; şi dacă fiecare Român este supus aceloraşi legi, atunci cum a fost posibil - de exemplu - ca ministrul de Justiţie, D-na Stănoiu, să-şi primească proprietatea naţionalizată, iar alţi mii de păgubiţi, nu? Şi cum a fost posibil ca D-na Elena Năstase, mama Premierului Adrian Năstase să primească înapoi casa naţionalizată fostă a inginerului Mihai Ciolan din Str. Petre Creţu nr.60, Parcul Domenii, în urma unei moşteniri dubioase? De ce, deci, pentru unii se fac uşor retrocedări, iar pentru cei mulţi, nu? Întrebat fiind, Adrian Năstase cum de a obţinut mama sa casa naţionalizată înapoi, el a răspuns textual: *"Este o reparaţie morală făcută inginerului Mihai Ciolan, căruia i s'a naţionalizat casa în mod abuziv!"* (ing. Mihai Ciolan a decedat cu circa 30 de ani în urmă aşa că reparaţia morală este o afirmaţie gratuită. Şi, oare de ce el se opune ca să se aplice aceleaşi reparaţii morale şi celorlalţi proprietari deposedaţi de casele lor de către înaintaşii şi *"profesorii"* comunişti ai cuplului Iliescu-Năstase.

Prin felul cum discută şi procedează Ion Iliescu o face exact ca în manualul de Maskirova - arta sovietică a dezinformării, a manipulări maselor, a *"intoxicării"*, ceea ce denotă că a absolvit cu brio cursurile secţiei A din cadrul Directoratului I al KGB în timpul studiilor sale la Moscova. El cunoaşte de minune cum se face *"spălarea creierelor"* prin *"intoxicare"* şi manipularea maselor, ceea ce duce la concluzia că, cu toate declaraţiile sale de acum, când se prezintă democrat, nu demonstrează cu nimic aceste declaraţii - el rămâne prin concepţiile sale care răbufnesc din când în când prin discursuri sau interviuri, acelaşi bolşevic marcat de teoriile comuniste, de lecţiile dela KGB din Moscova.

Agenţia Naţională a Locuinţelor, păcăleală pentru tineri, un avantaj pentru demnitari

Gh. OLTEANU

Lansată în urmă cu câţiva ani ca o unealtă de ajutorare a tinerilor fără casă, Agenţia Naţională a Locuinţelor s'a dovedit a fi o păcăleală ieftină. Ieftină pentru demnitarii şi odraslele lor care se folosesc din plin de înlesnirile ANL, dar scumpă pentru contribuabil, care participă involuntar la finanţarea unui program de într'ajutorare a demnitarilor şi a celor destul de înstăriţi pentru a-şi cumpăra un loc pe lista ANL. Avantajele achiziţionării unei locuinţe prin ANL sunt clare: terenul este gratis dela primărie, se plăteşte un avans modic, iar ratele se întind pe 20 de ani, întreaga afacere fiind subvenţionată de către stat.

Scandalul privind beneficiarii caselor obţinute prin ANL nu a ocolit nici unul dintre oraşele unde Agenţia a construit. Anul trecut a fost Focşaniul, unde a fost nevoie ca o listă întreagă de viitori posesori să fie schimbată, după ce s'a constatat că majoritatea era formată din odraslele *politicienilor locali*, majoritate inclusă peste rând, în faţa unor tineri care aveau într'adevăr nevoie de o locuinţă. Scandalul a continuat şi cu alte oraşe, iar vara aceasta s'a ajuns la o situaţie cu adevărat absurdă: inaugurarea blocului ANL din Oradea s'a făcut fără ca apartamentele să fie predate beneficiarilor. Recepţia apartamentelor a fost sistată de către primarul oraşului, pentrucă o anchetă a PNA cu privire la modul de repartizare a locuinţelor tocmai demarase. Deja 25 de apartamente din cele peste 100 erau considerate ca fiind obţinute ilegal. Între timp, ancheta PNA a înaintat iar lista de nereguli s'a mărit. Printre cei care au primit apartamente în blocul ANL din Oradea se găsesc o droaie de oameni de afaceri prosperi, directori sau asociaţi ai unor politicieni locali. Aceştia şi-ar fi permis cu uşurinţă achiziţionarea unei locuinţe fără sprijinul ANL.

Tot zilele acestea s'a dat publicităţii lista celor care vor beneficia de ajutorul ANL în construirea unei vile într'un cartier nou al Bucureştiului. Cartierul *"Henry Coanda"* va fi ridicat în spatele aeroportului Băneasa. Pe lângă obişnuitele progeniturii de senatori, deputaţi sau foşti miniştri, de data aceasta s'au înghesuit chiar şi politicieni pe lista beneficiarilor ANL, personaje care nu mai au de mult statut de tineri dar care au legătură cu partidul de guvernământ: Oliviu Gherman, Tudor Mohora, Ralu Filip şi alţi demnitari.

Mascarada ANL continuă nestingherită, transformând Agenţia într'o instituţie specializată în sprijinirea politicienilor fără casă, ori fără suficiente case, conchide postul de radio german *"Deutsche Welle"* în comentariul său pe această temă.

PSD A TRANSFORMAT SFÂNTA MARIA ÎN SPECTACOL ELECTORAL

"Cu frică de Dumnezeu, cu credinţă şi cu dragoste să vă apropiaţi", spune unul dintre apostoli, iar acest verset din Noul Testament îl ascultăm - în sensul că încercăm să ne supunem teribilului îndemn şi atât de luminoasei încurajări - măcar atunci când îl auzim în biserică după Sfânta Liturghie.

Vineri 15 August, de sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului - numită îndeobşte între credincioşi Sfânta-Maria Mare -, la Mânăstirea Nicula din Cluj au sosit ca în fiecare an - unii dintre ei după un lung pelerinaj pornit din Nordul ţării - aproape 300.000 de credincioşi. Între ei, s'a aflat şi fostul ministru de Interne, actualmente ministrul Administraţiei, Ioan Rus. Domnul Rus este ardelean şi în urmă cu vreo doi ani a lansat tot la Cluj un fel de Manifest pentru sănătatea pedeseristă a Ardealului. De data aceasta, ministrul Administraţiei, inclusiv al Internelor, a primit sarcina de partid să citească în faţa celor 300.000 de credincioşi, veniţi să participe la slujba Sărbătorii creştine a Adormirii Maicii Domnului, un mesaj. Şi nu orice fel de mesaj, ci unul politic, sută la sută electoral, din partea şefului său direct - Adrian Năstase.

Presa dela Bucureşti a publicat fotografii de o expresivitate jenantă în care un diacon dela Mânăstirea Nicula îi ţine microfonul ministrului Rus, în timp ce acesta declama mesajul lui Adrian Năstase. Mesaj în care preoţilor li se dă de înţeles că guvernul le va mări salariile, şi alte asemenea electorale care au răsunat în pioşenia sărbătorii ca venind dintr'un spaţiu străin şi agresiv, neavând nimic de-a face cu închinăciunea minţii şi sufletului sutelor de mii de credincioşi.

Altă sarcină de partid pe care a trebuit s'o îndeplinească Domnul Rus a fost aceea de a împărţi credincioşilor iconiţe ce aveau scris pe spate următorul verset politic: *"Donaţie PSD Cluj"*. De tot râsul şi plânsul, în acelaşi timp, această campanie agresivă de a colecta suflete în contul unor voturi la alegerile din 2004 sau 2005.

"A fost un gest nu numai de impietate, ci şi de amatorism politic", a declarat pentru *Evenimentul zilei* Arhiepiscopul Clujului, Înalt Prea Sfinţitul Bartolomeu Anania, dovedind calităţi reale de analist politic. Tot Înalt Prea Sfinţia Sa a adăugat însă că reacţia publicului la această încercare a PSD de a intra cu bocancii cu crampoane în intimitatea creştină a credincioşilor este *"nulă"*.

Dacă nu am lua în seamă complicitatea politică a preoţilor şi ierarhilor Bisericii Ortodoxe Române cu partidul de guvernământ, am putea aprecia că oamenii nu iau în seamă astfel de gesturi politice, total deplasate. Dar din păcate avem o istorie veche - cea comunistă - şi alta recentă, de după 1989, care ne-au demonstrat că nu de puţine ori preoţi şi ierarhi ortodocşi predicau din faţa Sfântului Altar într'o mână cu crucea iar în cealaltă cu carnetul de partid. Sau, mai rău, cu nota informativă pentru Securitate dosită sub cucernica sutană.

Despre toată această mascaradă liturgică pusă la cale în cabinetele şefilor PSD, purtătorul de cuvânt al partidului, glumeţul Dan Matei Agathon nu a avut de spus decât atât: *"Care este problema? Noi, în PSD, nu avem nici Martorii lui Iehova, nici Adventişti de ziua a şaptea, nici alte secte. La noi în partid există sută la sută credinţa în Biserica Ortodoxă"*!

Este această declaraţie a fostului ministru al palmierilor din Mamaia o probă elocventă de amatorism politic. Dar ce, întreb eu, dacă la PSD am găsi şi Evanghelişti, Greco-Catolici ori Romano-Catolici - şi personal sunt convins că există -, se cheamă că partidul guvernator nu ar mai fi *"sută la sută"* aceeaşi Marie în pălăria de circ politic al nesfârşitei noastre tranziţii? Ba bine că nu!

Prin declaraţia citată dovadă certă de discriminare confesională venită din partea purtătorului de cuvânt al partidului guvernator, fostul ministru al palmierilor şi-a dat bine cu stângul său vioi naţionalist în dreptul - lemnos în realitate -, democratic şi pro european doar în aparenţă.

Dr. ANCA JIVAN - D.D.S.

4777 Yonge St. North York
Ontario, M2N 5M5

TEL: (416) 225-4949
FAX: (416) 229-4004

Stomatologie generală pentru adulţi şi copii

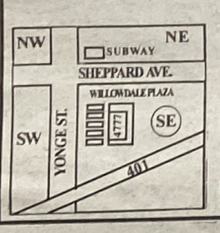

- Oferim întreaga gamă de servicii dentare.
- Urgenţe şi pacienţi noi sunt bineveniţi.
- Sunaţi pentru programare. Parcare gratuită.

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI "CUVÂNTUL ROMÂNESC"

OAMENI CARE AU FOST...

Este greu să te împaci cu gândul că unii prieteni ne-au părăsit pentru totdeauna, ca în această lume nu ne mai întâlnim cu ei decât în amintiri. Amintirea lor rămâne însă neştearsă de negura vremii... Oameni care în viaţă s'au manifestat impetuos ori rezervat, personalităţi marcante ori oameni simpli, persoane cu stare ori oameni modeşti, dar care însă nu şi-au uitat confraţii. Oameni care au trăit şi au murit cu gândul la ţară. Suflete mari de Români care azi nu mai sunt. Gândindu-mă la ei îmi vine mereu în minte poemul de închisoare învăţat la prima tinereţe *"unde sunt cei ce nu mai sunt?"*

Dela sosirea mea în lumea nouă şi până azi au plecat dintre noi nenumăraţi oameni de valoare. Despre unii s'a scris relativ mult, despre alţii mai nimic. Am scris şi eu câte ceva, dar prea puţin. Când eram tânăr mă consolam cu ideea că vor fi alţii care vor scrie. Acum însă, ajuns şi eu la vârsta celor de altă dată, mă gândesc cu nostalgie la acei oameni pe care i-am cunoscut. În amintirile mele, ei trăiesc azi mai intens decât oricând.

Sunt mulţi cei pe care i-am cunoscut în lumea exilului: Constantin Vişoianu, Episcopul Valerian, Brutus Coste, Vasile Posteucă, Augustin Popa, Stelian Stănicel, Mircea Pătru, Ion Cârje, Popescu-Botoşani, Miron Butariu, păr. Anchidim Uşeriu, Grigore Scor, Gheorghe Bulumete, şi câţi alţii pe care nu-i voi uita niciodată. Ar trebui evocat fiecare dintre ei pentrucă, în felul lui, fiecare a fost un mare suflet.

În ultima vreme m'a frământat îndeosebi amintirea a două persoane atât de diferite şi atât de departe unul de celălalt încât am impresia că ei nu se întâlnesc decât în sufletul meu. Ce mă frământă îndeosebi este faptul că la amândoi le-am promis că îi voi vizita din nou, promisiune de care nu m'am ţinut. Este vorba de Nicu Naum din Montreal şi de profesorul Dimitrie Găzdaru din Buenos Aires, două suflete alese care au trăit şi ne-au părăsit cu gândul la ţară.

***

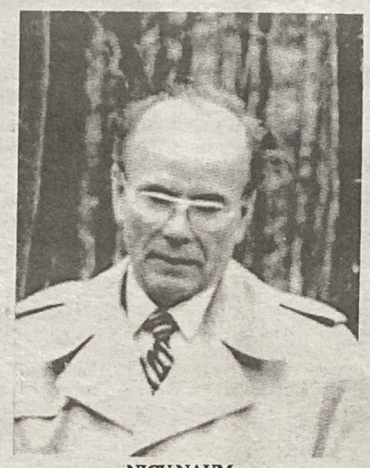

NICU NAUM

L-am cunoscut pe Nicu Naum la New York în casa lui Zahu şi a Maricăi, Dumnezeu să-i odihnească în pace pe toţi trei. Îmi aduc aminte că Naum era tăcut şi prefera să asculte. Vorbea cumpătat şi întotdeauna avea pe faţă un zâmbet blajin. Nu cred că am abordat vreun subiect savant sau deosebit cu prilejul acelei seri, dar sunt convins că am dezbătut aceleaşi probleme pe care le abordam întotdeauna... suferinţele şi soarta ţării. L-am intuit dela început pe Naum ca fiind un om bun, dotat cu un mare suflet românesc. L-am cunoscut însă cu adevărat la a doua noastră întâlnire, când am avut prilejul să petrecem mai multe zile împreună.

Era în primăvara lui 1985, după acea iarnă de groază prin care trecuse România sub tirania lui Ceauşescu şi a Securităţii. Detestat în ţară şi căzut în dizgraţie în străinătate, Ceauşescu şi-a aranjat o vizită de stat în Canada pentru a-şi dovedi din nou importanţa. A fost o greşeală. Canadienii s'au uitat la el cu dispreţ, Românii canadieni l-au huiduit, iar *Vocea Americii* i-a anunţat pe Românii de acasă că dictatura lui Ceauşescu se apropia de sfârşit.

Printre manifestanţii sosiţi dela Montreal la Ottawa în sfânta noapte de Înviere era şi Nicu Naum. Mi-a mărturisit simplu şi modest că îşi făcea doar datoria faţă de fraţii care sufereau în ţară şi care nu se puteau manifesta. Fără să-l solicit, în cele câteva zile de proteste şi demonstraţii Nicu Naum mi-a prezentat oamenii, mi-a adus ziare, m'a ţinut la curent cu ce se întâmpla atunci când eu eram plecat în altă parte ca reporter; a făcut tot ce se putea pentru a-mi facilita misiunea ziaristică.

Dela Ottawa cuplul Ceauşescu s'a deplasat la Montreal, unde şi eu mi-am continuat misiunea. După încheierea vizitei şi plecarea tiranilor înapoi la Bucureşti, am rămas câteva zile la Montreal pentru reportaje şi interviuri. Atunci l-am cunoscut de fapt pe adevăratul Nicu Naum. Din prima zi a venit să mă ia dela hotel şi mi-a oferit găzduire, fără să-i fi cerut ospitalitatea. M'a transportat cu automobilul său pe la toţi Românii pe care am vrut să-i întâlnesc şi să-i intervievez. M'a prezentat multor exilaţi vechi şi altora mai noi. M'a invitat în familiile de cunoscuţi. Am fost împreună la biserica românească. I-am cunoscut prietenii şi familia. L-am cunoscut pe Nicu Naum.

Nicu Naum era un om fără pretenţii şi probabil cu mijloace limitate, dar cu un suflet generos şi mare. Era parcă născut să fie om de familie. Avusese norocul în tinereţe să întâlnească o Româncă la fel de sensibilă ca şi el şi să se căsătorească din dragoste. Soţia s'a îmbolnăvit însă, iar el a avut o grijă angelică de ea în îndelungata ei suferinţă. Rămas văduv încă de tânăr, nu s'a mai căsătorit şi şi-a crescut copiii singur. Acum, aceştia erau la casele lor, iar el se împăcase cu soarta şi îşi găsise menirea în ajutorarea altora. L-am întrebat odată, cum mă pot revanşa pentru tot ce face el? Mi-a răspuns simplu şi modest că nu trebue să mă revanşez faţă de el, ci doar să continui să ajut şi eu alţi Români. Şi am aflat mai târziu că se purta la fel cu toţi oamenii. Acesta era adevăratul Nicu Naum. La despărţire mi-a făcut cadou o cruce frumoasă şi mare pe care am pus-o lângă icoană. Acum, ori de câte ori o văd, îmi aduc aminte că i-am promis că mă voi întoarce la Montreal să-l vizitez. Nu am apucat să ne revedem, dar deseori mă gândesc la acest suflet de Român, mare în modestia lui, care a fost Nicu Naum.

***

Despre profesorul Dimitrie Găzdaru auzisem încă dela Biblioteca Română din Freiburg din Germania precum şi dela alţi Români, din exil. Citisem de asemenea şi câteva din lucrările sale, dar modul în care ne-am cunoscut a fost oarecum accidental. Nu plănuiam o vizită la Buenos Aires, doar pentru a-l cunoaşte. Şi totuşi, soarta a hotărît altfel. În toamna anului 1985 eram profesor la Şcoala Forţelor Militare Speciale Americane dela Fort Bragg şi tocmai terminasem primul semestru. Comandantul şcolii a fost foarte mulţumit de prestaţia mea şi mi-a oferit o călătorie de studii de cinci săptămâni ori unde doream în lume. De altfel şcoala mi-a oferit în fiecare an o călătorie de studii pentrucă, aşa cum sublinia comandamentul, profesorii să fie şi mai bine pregătiţi să-şi predea subiectele.

Profesorul DIMITRIE GĂZDARU

În primul an am ales deci America de Sud, atât pentrucă nu o vizitasem, cât şi pentru faptul că locuiau acolo câţiva Români pe care doream să-i văd. Unul dintre ei era George Scurtu, fost deţinut politic cu care mă cunoşteam încă din 1956 dela Aiud şi care între timp emigrase din Statele Unite în Argentina. Am luat legătură cu el şi cu Octavian Sigarto din Miami, de asemenea fost deţinut politic şi coleg de suferinţă din aceeaşi perioadă. Toţi trei fugisem din ţară în 1968 şi ne reîntâlnisem în lagăr la Traiskirchen, în Austria. De data aceasta, am hotarît să ne întâlnim la Buenos Aires şi de acolo să facem un circuit automobilist al Americii de Sud. Între timp, îi scrisesem lui George despre profesorul Găzdaru şi aflasem cu plăcere că erau deja prieteni.

L-am vizitat pe bătrânul profesor Găzdaru de mai multe ori şi de fiecare dată şi-a manifestat bucuria să ne vadă şi să discute cu noi, insistând să ne ducem să-l vizităm din nou. Dacă pentru el era o mare satisfacţie să întâlnească Români din noua generaţie, pentru noi câştigul vizitelor era imens. Profesorul Dimitrie Găzdaru era savant, era lingvist de reputaţie internaţională, era cercetător şi, mai presus de orice era un suflet nobil. Acum, la bătrâneţe, suferea de izolare şi de singurătate. Se simţea străin în Argentina, deşi aprecia ţara şi poporul care îi acordase ospitalitate şi îi oferise o catedră universitară. Era departe însă de România şi trăia o nostalgie pe care numai cei care o simt o pot înţelege. Suferea mult şi pentru faptul că îi murise soţia pe care o iubise nespus. Ne-a mărturisit de altfel cu sinceritatea unui suflet ales că nu cunoscuse niciodată o altă femeie. Aşa cum ne-a spus blând şi cu lacrimi în ochi, fusese bărbatul unei singure femei.

Pe profesorul Găzdaru îl pasiona orice subiect românesc. Amintiri din război, relatări din închisoare ori din lagăre, viaţa din ţară, viaţa Românilor din America, reviste, cărţi, publicaţii... De altfel, ne şi cunoştea din unele articole pe care le publicasem şi mai ales din volumul *"Poeme din Închisori"* editat de Vasile Posteucă şi pe care îl adusesem din ţară împreună cu Octavian.

Profesorul ne-a vorbit între altele despre cercetările lui lingvistice între Românii din Peninsula Balcanică, cercetări întrerupte de război. Cunoscuse personal ultimii vorbitori ai dialectului Istro-Român şi al altor dialecte Balcano-româneşti.. Ne-a arătat chiar şi câteva fişe îngălbenite de vreme rămase din acele cercetări, fişe pe care încă le mai păstra. Nu ştiu câţi ani avea bătrânul profesor în 1985, dar încă ne vorbea despre planurile lui de viitor. Afirma că el poate reconstitui harta răspândirii istorice a limbii române în Balcani, pornind dela un singur cuvânt, anume *"singur,"* cuvânt latin păstrat cu acest sens doar în limba română.

Profesorul Găzdaru se mişca încet ca toţi bătrânii, dar privirea îi era vie şi bună ca şi sufletul. În entuziasmul momentului, i-am promis că îl voi vizita din nou, dar soarta nu m'a mai purtat pe la Buenos Aires. George a continuat să-l viziteze, dar după un timp a părăsit şi el Argentina. Bătrânul profesor a murit *"singur,"* aşa cum trăiesc şi cum mor mulţi Români alungaţi de comuniştii în toată lumea. Iar harta *"însingurării"* Românilor imaginată de profesorul Găzdaru s'a extins între timp din Balcani în toată lumea.

Nicolae DIMA

SISTEMUL DE PENSII SE AFLĂ ÎN PRAGUL COLAPSULUI

Ileana BIDIAN

Analistul economic Ionuţ Popescu a declarat pentru Radio *"Europa Liberă"* (preluat prin Rador), că actualul sistem de asigurări sociale nu mai poate face faţă numărului foarte mare de beneficiari. În 2002, raportul contribuabili-pensionari a fost de 0,66.

Ionuţ Popescu spune că această cifră este extrem de periculoasă. *"Orice raport subunitar - nemaivorbind că şi dacă ar fi uşor peste 1 tot ar fi o mare problemă (raportând numărul celor care contribuie la sistemul de asigurări sociale şi al celor care beneficiază de acest sistem) - reprezintă una dintre marile probleme, un fel de bombă cu efect întârziat în România"*, a evidenţiat el, menţionând că scăderea numărului de populaţie în sine ar putea să nu reprezinte o problemă. *"Necazul mare însă este că această scădere a populaţiei are la bază pe de o parte reducerea natalităţii, iar pe de alta plecarea din ţară a unor oameni tineri, care sunt potenţiali contribuabili la sistemul de asigurări sociale"*, a explicat Ionuţ Popescu.

Acesta a arătat că pe măsură ce speranţa de viaţă creşte chiar şi în România, sporeşte şi numărul celor de vârstă înaintată care beneficiază de un sistem de asigurări sociale la care contribuie tot mai puţini. *"În alte ţări, de exemplu, atunci când se ajunge la raportul dintre cei care contribuie şi cei care beneficiază undeva la 2, la 3, nu subunitar, reprezintă deja un important semnal de alarmă. La noi, practic, sistemul de pensii se află în pragul colapsului, pentrucă este evident că pensionarii sunt tot mai numeroşi, şi, din păcate, foarte tineri, România având ca vârstă medie de pensionare una dintre cele mai mici din Europa, adică 51 de ani la femei şi 53 de ani la bărbaţi vârsta efectivă de pensionare, luându-i în calcul şi pe cei pensionaţi pe caz de boală şi pe cei din armată, mine ş.a.m.d., care se pensionează mai devreme..."*, a subliniat Ionuţ Popescu.

În opinia acestuia, problema sistemului dezechilibrat de asigurări sociale tinde să se accentueze. *"Până acum, guvernul PSD nu a oferit nici o soluţie clară, doar faptul că a abrogat legea adoptată în anul 2000 privind un sistem privat de pensii. Aşadar, acuma ne aflăm ca în anul 2000. Problema însă s'a accentuat, iar speranţele pe care le pot avea pensionarii în a primi nişte venituri lunare decente... Mie mi se pare că scad aceste speranţe pe măsură ce trece timpul"*, a spus analistul economic.

Ionuţ Popescu a apreciat că, din păcate, noi ne învârtim într'un cerc vicios. *"Statul, văzând că răul a fost deja creat, adică acele valuri masive de pensionari imediat după 1990, pentru ca oamenii, s'a spus atunci, să nu ajungă în şomaj la o vârstă înaintată, au fost pensionaţi, dar neputând să le asigure acestora pensii decente, a majorat contribuţiile salariaţilor şi ale angajatorilor"*. El a remarcat că deoarece aceste contribuţii au devenit extrem de ridicate, atunci şi angajatorii şi salariaţii preferă munca la negru şi, în acest fel, mărindu-se taxele, nu s'a produs decât reducerea numărului celor care contribuie la sistemul de asigurări sociale. Acum se fac eforturi mari pentru a aduce din economia subterană un număr foarte mare de salariaţi la lumina zilei, dar atâta timp cât înfiinţarea unui loc de muncă va rămâne la fel de scumpă ca în prezent - practic, taxele pe care le plătesc angajatorii şi salariaţii sunt iarăşi dintre cele mai mari din Europa - va fi foarte greu să-i transformi în contribuabili pe cei care preferă acum să lucreze în economia subterană, a prognozat Ionuţ Popescu. Acesta a afirmat că dacă ar fi totul corect şi legal, probabil că multe afaceri ar trebui să se închidă, neputând suporta o povară fiscală atât de mare. *"Din această perspectivă, cred că problema nu se poate decât accentua. Ea va fi din ce în ce mai presantă şi mai agravantă, neexistând în acest moment nici o soluţie viabilă"*, a concluzionat Ionuţ Popescu.

REÎNNOIŢI-VĂ ABONAMENTUL

Doi fraţi români, celebri în Canada pentru lupta împotriva cancerului.

Christine şi Thomas Ichim au studiat medicina pentru a găsi un leac împotriva cancerului care să le salveze mama.

Thomas şi Christine Ichim sunt doi dintre cei şase copii ai Părintelui Dumitru Ichim şi ai poetei Florica Baţu Ichim. Povestea celor doi fraţi români a făcut înconjurul Canadei, apărând inclusiv în cea mai prestigioasă revistă din ţara frunzei de arţar, *"Maclean's"*. Povestea celor doi începe în 1987, cu puţin timp înainte de Crăciun. Thomas, pe atunci în vârstă de 11 ani, cel mai mare dintre copiii cuplului Ichim, a aflat că mama sa suferă de leucemie şi că ar mai avea de trăit doar doi ani.

Thomas şi sora sa, Christine, care era doar cu un an mai mică decât el, s'au gândit că trebue să-şi ajute mama. Pasionat de fizică şi de chimie, Thomas era deja familiarizat cu aceste discipline. La fel şi sora sa şi ca atare s'au gândit că poate vor reuşi să găsească un leac pentru mama lor grav bolnavă. *"Ne-am hotărît să renunţăm la joaca cu prietenii şi să începem să cercetăm această boală care, fără milă, ne-o putea lua pe mama"*, îşi aminteşte Thomas, care în prezent are 27 de ani şi a obţinut masteratul în microbiologie şi imunologie la Universitatea Western Ontario din London.

Totul pentru salvarea mamei

Demersul celor doi fraţi nu a fost unul uşor. Dar au fost foarte încăpăţânaţi în demersul lor de a-şi realiza ţelul. Au început prin a citi articole din reviste medicale având ca subiecte cancerul, leucemia şi tratamentele extreme. Treptat s'au orientat spre cercetarea efectului vitaminei C contra celulelor albe, cercetări care în 1994 le-au adus două medalii de aur la un concurs canadian. Recunoaşterea meritelor lor a fost un lucru important însă cei doi fraţi nu s'au oprit din drum şi au avut astfel un motiv în plus să meargă mai departe. Îndârjirea lor era nemaiîntâlnită, scria Jane O'Hara, jurnalistă la revista *"Maclean's"*. Thomas şi Christine nu dispuneau însă de sume de bani importante, care să îi ajute să-şi continue cercetările. De aceea încercau să improvizeze. Astfel, în 1993 au vrut să experimenteze utilizarea sângelui de porc. Pentru acest lucru şi-au amenajat un laborator în subsolul casei. Pentru a-şi realiza experimentul au folosit o roată dela bicicleta Christinei, ca centrifugă, şi o lampă de căldură pentru a păstra celulele la temperatura corpului omenesc. Rezultatele au fost promiţătoare. Un an mai târziu, când au aflat că la Washington D.C. va avea loc un simpozion internaţional în domeniul cancerului au solicitat participarea şi scutirea de taxă, aceasta fiind de 3.000 USD pentru amândoi. Cererea le-a fost acceptată.

Pe role de-a lungul şi de-a latul Canadei

De asemenea, pentru a-şi ajuta mama, Christine a făcut turul Canadei pe patine cu rotile. În cadrul campaniei *"Cross Canada Skate for Leukemia Research"*, ea şi-a început originalul demers în Mai 1996 pentru a strânge bani pentru cercetarea unor remedii împotriva cancerului, adunând în final suma de 150.000 de dolari. Până la acest moment, Christine a obţinut mai multe premii pentru activitatea sa şi a creat Baţu Center for Leukemia Research. Tânăra Romăncă şi-a început turneul în Vancouver, metropola de expresie britanică de pe coasta de Vest a Canadei. Timp de 104 zile ea a călătorit prin Canada, făcând în medie 70 de kilometri pe zi. Peste tot a fost primită cu mare admiraţie de oficialităţi locale şi a fost felicitată personal de premierul canadian. Se poate spune că a devenit chiar o vedetă, deoarece media a urmărit cu mare atenţie călătoria sa pe role pentru a câştiga bani, pentru a găsi un remediu împotriva cancerului care să îi salveze mama.

Astăzi, cei doi sunt mândri. Au reuşit să-şi salveze mama. *"Cei mai mulţi doctori au sute de pacienţi. Noi am avut doar unul"*, spune Christine. Iar mama lor, Florica Baţu Ichim, se gândeşte cu bucurie şi mândrie că şi alţi oameni vor fi ajutaţi de copiii ei. De altfel, cei doi fraţi au publicat şi o carte, *"Controlul imunologic al neoplaziei"*, unde descriu lupta continuă dintre sistemul imunitar şi cancer.

Thomas Ichim, laureat pe 2003 al Societăţii americane de transplant

Thomas Ichim a câştigat în această vară prestigiosul premiu *"Tânărul cercetător"* al Societăţii americane de transplant. Ichim este singurul Canadian care a primit acest premiu, prin care i se recunosc meritele în realizarea unor progrese avansate în domeniul transplantului medical în tratarea cancerului. Lucrând în domeniul ingineriei genetice şi al imunologiei, Thomas a dezvoltat o nouă metodă de modificare a ADN-ului celular sistemului imunitar, astfel încât acestea să înveţe să nu atace organele transplantate. Această descoperire a fost semnalată în numărul din luna Iulie al *"Jurnalului de imunologie"*, publicaţie internaţională de specialitate care apare la Baltimore, în Statele Unite ale Americii. Descoperirea este cunoscută sub numele de *"Modificarea genetică a celulelor dendritice utilizând interferarea scurtă a RNA"*.

Acum Thomas şi Christine au ajuns celebri în întreaga lume pentru lupta lor împotriva cancerului.

Andrei BĂDIN
Ion PERŞINARU

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

Ei, da: *"presa de azi"*..., îşi zic nostalgicii roşii. *"E-he, pe timpul nostru..."* Dar bineînţeles că pentru dânşii era mult mai bine *"înainte"*, când oamenii ştiau o treabă: singurul ziar era *"Scânteia"*, cu tot neamul ei, până la a şaptea spiţă. Având rostul ca lumea să-l citească, obligatoriu, din cap (care cap?) în coadă. Ce simplă viaţă cu un unic organ de presă! Pe când acu'...

• La începutul lui Septembrie 1953, de exemplu, cotidienele reperiste publicau pe prima pagină, cu caractere mari ca să poată citi tot analfabetul, marea-bombă mare: *"Deschiderea noului an şcolar sub semnul luptei de construire a societăţii socialiste"*. Editorialul amănunţeşte: *"Prin reforma învăţământului (1948), care marchează hotarul dintre şcoala veche burgheză şi şcoala nouă de democraţie populară, şcoala a primit o structură organizatorică unitară şi un conţinut realmente ştiinţific... Astăzi există în RPR 149 de facultăţi, dintre care 14 facultăţi muncitoreşti. De o însemnătate deosebită este Institutul de limbă şi literatură rusă <Maxim Gorki>. O mare extindere capătă studierea limbii ruse, prin mijlocirea căreia cunoaştem marile realizări ale culturii sovietice... De asemenea, în şcolile superioare se studiază ştiinţele sociale (Bazele marxism-leninismului, Materialismul dialectic şi istoric etc.)... Un mare număr de muncitori şi intelectuali urmează şcoli de partid, de tineret sau sindicale. La loc de frunte sunt Şcoala superioară <A.A. Jdanov>, Şcoala superioară de partid <Ştefan Gheorghiu>, şi mai multe universităţi serale de marxism-leninism-stalinism... Studierea trecutului de luptă eroică a clasei muncitoare din ţara noastră şi a PCR este uşurată de existenţa Institutului de istorie a partidului... Prin tot acest ansamblu de măsuri, se desfăşoară cu succes procesul de creare a unei intelectualităţi noi, ieşite din popor şi devotate lui"*. Aferim!

• O ştire de senzaţie privind lupta pentru Putere din Kremlin, după *"trecerea în nefiinţă"* (cum spun ateii) a *"tătucului"*, citim în gazetele din 5 Septembrie, pag.1: *"Ieri, Plenara dela Moscova a C.C. al P.C.U.S. l-a ales pe tov. N. S. Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S."*. Urmează, cum se zice actualmente, un apetisant şi mult duhnitoriu ***curriculum vitae***: *"Născut în 1894, în familia unui muncitor miner, (...) în tinereţe păstor, lăcătuş, luptător activ în războiul civil, (...) a studiat apoi la o facultate muncitorească"* (ei, asta-i!). Şi dăi, şi dăi cu cădelniţări şi închinăciuni, golite de sens, automate, pe-o juma' de pagină jurnalistică. Cealaltă *"halbă"* e rezervată măgulitoarelor *"telegrame de felicitare"*, începând cu aceea a Bulibaşei Gh. Dej. Ceilalţi preluau *"tema"* şi-i ardeau o variaţiune, două variaţiuni, fără a rosti lucruri noi (acelea erau proprietatea tovului cel mare...). Stop! Întrerupem pe moment cronologia strictă şi trecem la o altă claviatură. Să vedem ce scriau oficioasele partinice, la 15 Octombrie 1964, despre personajul în cauză, *"Mare Erou al Muncii Socialiste"*, iniţiatorul *"dezgheţului"* în politica internă şi externă sovietică şi vehementul critic al lui Stalin la Congresul XX din Februarie 1956: *"Plenara C.C. al P.C.U.S., ţinută ieri la Moscova, l-a desărcinat (la cerere) pe N.S. Hruşciov de toate funcţiile"* (din Martie 1958, acesta acaparase şi funcţia de prim-ministru). Mai facem - cu îngăduinţa cititorilor - un salt, şi iată-ne în vara lui 1971, când Nikita dădu ortul popii (!). Stupoare! Presa nu suflă o vorbă. Lovită de sclerozâ, încuiată de un tabu tacit, impus şi consimţit. Măi, măi, ce-i şi cu *"ştiinţa"* asta marxistă! Ce va scrie istoria de mâine despre respectivul conducător comunist, om trăi ş'om vide... Pauză promoţională!

• Hop ş'aşa! Într'un colţişor de pagină scînteistă (ce pudoare!) de pe data de 8, descoperim textul Decretului nr.365/7 Septembrie 1953, care hotărăşte fuzionarea Ministerului Securităţii Statului cu sinistrul MAI, sub diriguirea eminenţei cenuşii dejiste, Al. Drăghici. Românii aveau să se bucure de-o aşa pricopseală...

• Ce mai putem *"ciupi"* din paginile deplorabilelor ziare ale timpului? Mda, *"ecouri la experimentarea cu succes, de pe 20 August, a bombei cu hidrogen din URSS, chezăşie a păcii şi securităţii tuturor popoarelor lumii!"*. Alegeri pentru Bundestag, în RFG, în urma cărora Uniunea Creştin-Democratică obţine 45,2% din voturi, P.S.D., 28,8%, liberalii, 9,5%, iar K. Adenauer va constitui alt *"guvern reacţionar, revanşard, anti-popular"*. *"Pactul militar hispano-american (Franco-Eisenhower)"* din 26 Septembrie, în fine, e pus la stâlpul infamiei. Cam asta-i...

VIITORUL POLITIC ESTE AL LUI VICTOR CIORBEA, PREŞEDINTELE PNŢCD

Andrei-Iustin HOSSU

Îi mulţumesc dlui D. Smaranda, pentru articolul său din revista 22, care îmi ocazionează această replică, în dezacord cu domnia sa.

1. Marele Rege Carol I al României afirma acest adevăr profund: *"Nu atât inteligenţele şi talentele, cât mai ales caracterele construiesc viaţa statelor şi a popoarelor"*.

2. Victor Ciorbea este un ardelean de mare caracter, descendent filial, organic din marile caractere Iuliu Maniu, Preşedintele PNŢ interbelic, şi Corneliu Coposu, Preşedintele PNŢ postcomunist, de aceea este succesorul legitim al lui Corneliu Coposu. Victor Ciorbea este autentic creştin-democrat, moral, incoruptibil, om politic de principii, de aceea este detestat şi calomniat de toate tufele şi gunoaiele politicianiste din mizerabila Românie actuală.

3. Pe Emil Constantinescu l-am susţinut şi votat cu totală bună-credinţă în 1992 şi în 1996 şi am regretat că nu l-am putut vota şi în 2000 ca Preşedinte al României. Însă, m'am înşelat, căci m'a dezamăgit profund.

După ce ca şef al statului, i-a decapitat pe marile caractere Valerian Stan, Victor Ciorbea şi Gavril Dejeu din guvernul de coaliţie CDR-PD-UDMR, şi i-a promovat pe oportuniştii şi dubioşii Radu Vasile, Constantin-Dudu Ionescu şi Remus Opriş; acum, înfiinţându-şi fantomaticul partid Acţiunea Populară, încearcă să distrugă PNŢCD şi pe Preşedintele PNŢCD, Victor Ciorbea. Îi amintesc distinsului intelectual Emil Constantinescu acest enunţ impecabil al marelui scriitor George Călinescu: *"Patriotismul scriitorului este crearea capodoperei"*. În cazul său: dacă Profesorul Emil Constantinescu vrea să fie patriot, să lase politica (pentru care este nechemat, de care habar n'are), şi să îşi elaboreze lucrările sale ştiinţifice de Geologie şi de Drept, în care este competent.

4. Numai PNŢCD şi Victor Ciorbea sunt recunoscuţi de către Internaţionala Creştin-Democrată şi Partidul Popular European. În consecinţă, fantomaticele Acţiunea Populară a lui Emil Constantinescu şi Partidul Popular Creştin al lui Vasile Lupu au de făcut un singur lucru rezonabil: să se autodizolve şi să fuzioneze în PNŢCD (precum inteligenţa UFD a fuzionat de curând în PNL); iar dacă nu vor să facă asta, atunci să tacă din gură şi să nu tot mârâie-cârâie împotriva PNŢCD şi a lui Ciorbea!

5. Viitorul politic (în durată de 10-15-20 de ani) aparţine PNŢCD şi lui Victor Ciorbea. De ce? Este tânăr ca bărbat politic (are doar 49 de ani) şi, după chipul său moral exemplar, în jurul său vor gravita toţi tinerii români creştin-democraţi cu vârste între 20-40 de ani. Adică, generaţia chemată să construiască România viitoare.

COMMON SENSE Automotive Inc.
General Repairs to All Makes & Models
John (Ion) Moran
• Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
• Reparaţii generale la toate modelele
• Certficare tehnică
• Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection
Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714
Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00
702 King Street East, Hamiton, Ont. L8K 1T3
Citiţi lunar "Cuvântul Românesc"!

Mărturii

——Daniel CHIRULESCU——

Întâmplarea a făcut să întâlnesc aici, în Toronto o persoană importantă, apreciez eu, dela care am aflat lucruri, fapte şi întâmplări deosebite petrecute în anii celui de-al Doilea Război Mondial, negăsite în alte surse. Persoana respectivă se numeşte Mircea Oprişan, fost deţinut politic comunist în închisoarea dela Caransebeş şi care prin 1951 a fost ministru al Comerţului Interior. Cu părere de rău trebue să spun că Mircea Oprişan a decedat anul trecut la vârsta de aproximativ 85 de ani, discuţiile noastre încetând ceva mai înainte din cauza înrăutăţirii sănătăţii sale. Era gălăţean şi prin intermediul fratelui mai mare a intrat în legătură cu grupările socialiste şi apoi comuniste din acel oraş, orientarea lor politică fiind influenţată de Miron Constantinescu, fiul nelegitim al profesorului Murgoci.

Sunt în posesia unor rezumate manuscrise ale lui Mircea Oprişan (MO), pe baza cărora urma să scriem împreună un comentariu asupra cărţii lui Vladimir Tismăneanu *"Fantoma lui Gheorghiu-Dej"*, apărută în anul 1955 la Editura Univers Bucureşti. Cu această ocazie am putut afla o serie de amănunte referitoare la persoana lui Gheorghiu-Dej (Gh. Gh. Dej) şi a altor colaboratori ai săi, dar mai ales a unor întâmplări petrecute în anii războiului, asupra cărora se păstrează o tăcere deplină. După cum se va vedea, intenţia noastră nu era să-l apărăm pe Dej sau pe Partidul Comunist din România (PCdR) ci să arătăm greşelile, omisiunile şi neadevărurile pe care V. Tismăneanu le propagă în cărţulia sa. Mai mult, Tismăneanu, deşi discutase în prealabil direct cu M.O., a ascuns în cartea sa esenţialul discuţiei. Ţin să adaug că M.O. cunoştea personal nu numai persoanele din vârful puterii comuniste ci şi familia lui Tismăneanu, al cărei nume iniţial era de Titminţki şi care a sosit în România odată cu grupul Ana Pauker, Valter Neulander (Roman), Chişinevski, Bârlădeanu etc. Iată ce am aflat cu ocazia discuţiilor referitoare la tema de mai sus:

Când Gh. Gh. Dej a sosit la Doftana, situaţia deţinuţilor politici comunişti, care se conformau indicaţiilor lui Ştefan Foriş, era destul de grea. Ei continuau lupta revoluţionară în închisoare refuzând să se adreseze personalului închisorii cu salutul *"Să trăiţi"*, cântau internaţionala şi alte manifestări ostile, care de cele mai multe ori le aduceau sancţiuni foarte grele. Gheoghiu-Dej, deşi destul de tânăr, era bine cunoscut în lumea CFR-iştilor ca Şef al Sindicatului, având în acelaşi timp pe lângă un înalt prestigiu şi o mare putere de convingere. El le-a explicat deţinuţilor că ostilitatea nu le aduce decât daune şi că rostul lor nu este să moară în închisoare, ci să supravieţuiască pentru a putea prelua puterea la momentul potrivit. Acelaşi lucru l-a făcut şi la Caransebeş când a fost de acord să lucreze la construirea aerodromului din localitate, aerodrom care urma să fie folosit de aviaţia română şi germană împotriva Ruşilor. Munca lor era răsplătită cu sume de bani folosite la îmbunătăţirea condiţiilor de trai. Tot atunci s'a obţinut aprobarea înfiinţării de ateliere în închisoare, de pe urma cărora s'au obţinut alte venituri, viaţa deţinuţilor devenind mult mai relaxată.

În atelierul de cismărie condus de Vasile Vaida a fost repartizat şi N. Ceauşescu dar în scurt timp a fost dat afară de şef pentrucă nu ştia să facă nici măcar un papuc. Cu Vasile Vaida a mai avut o întâlnire când fusese numit adjunctul acestuia la Ministerul Agriculturii, răspunzând de zootehnie. Atunci s'au importat din Elveţia nişte tauri de rasă pentru îmbunătăţirea rasei de vaci *"şura de stepă"*. La ordinul lui Ceauşescu urmau să fie exterminaţi toţi taurii din rasa *"şura de stepă"*. Vaida a vrut să-l destituie, dar în cele din urmă a fost mutat la Min. Apărării Naţionale ca şef al Dir. Superioare Politice (1952). L-am văzut atunci pentru prima dată în uniforma de ofiţer cu gradul de colonel pe aerodromul dela Ianca cu ocazia încheierii unui an de pregătire de luptă a aviaţiei.

Am avut de asemenea ocazia să-l cunosc personal şi pe un alt gălăţean, Jean Arhip, important socialist, dela care am aflat şi alte amănunte despre perioada de început a comunismului în România şi despre activitatea lui Ceauşescu de atunci. Nu ştiu dacă J. Arhip a lăsat ceva scris, căci astăzi am fi avut o imagine mult mai clară asupra acelei epoci. Am aflat în schimb că Ceauşescu era un vagabond şi un necinstit. Scurta vreme cât a făcut ucenicie la o cismărie din Bucureşti n'a reuşit să înveţe nimic, înşelând în schimb pe muncitorii care îl trimiteau să le cumpere ţigări şi diferite alimente. Spre deosebire de Elena Petrescu, care avea un certificat de trei clase primare neterminate, el nu avea nici atât. Tot el, nu numai odată, a fost trimis de jandarmi din post în post dela Craiova la Scorniceşti, fiind găsit vagabond prin oraş. Tot ce a învăţat a fost realizat în închisoare. Acum se ştie că pentru mărturia mincinoasă în procesul dela Craiova a primit bani dela comunişti. Nu a citit niciodată o carte dela început până la sfârşit. Cine îşi mai aminteşte de primele lui discursuri, când se bâlbâia şi se strâmba ca un handicapat?

La Caransebeş se petreceau lucruri curioase pe care nu mulţi le înţelegeau atunci. Uneori apărea Directorul General al Închisorilor, un Colonel magistrat cu numele de Alexandru Petrescu, care discuta în infirmeria închisorii numai cu Gh. Gh. Dej. Despre ce era vorba nimeni nu ştia, mai ales că uneori nici şeful închisorii nu lua parte. Tot la Caransebeş comuniştii conduşi de Dej hotărăsc să-şi schimbe numele în *"Luptători Antifascişti"*.

În 1944 o mare parte din deţinuţii politici dela Caransebeş îşi ispăşesc pedepsele, dar nu obţin libertatea deplină. Din cauza războiului, aceştia au fost mutaţi în lagărul dela Târgul Jiu, unde aveau domiciliu forţat. Printre aceştia se aflau: Gh. Gh. Dej, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Bodnăraş, Al. Drăghici etc. şi spionii sovietici ca: Pantelei (Pantiuşa) Bondarenko devenit apoi Gheorghe Pintilie, Serghei Niconov (Sergiu Nicolau), Vania Didenco (Ion Vidraşcu), Al. Nicolski şi alţii.

La 4 Aprilie 1944 are loc în lagărul dela Tg. Jiu o şedinţă a Luptătorilor Antifascişti (foştii comunişti) care se încheie cu un comunicat în care se arată că din motive de securitate pentru PCdR, Comitetul său Central îşi încetează activitatea şi se numeşte o nouă conducere. În felul acesta Ştefan Floriş şi Koffler sunt eliminaţi şi conducerea partidului este preluată de Gh. Gh. Dej. Grupul din afara închisorii fiind în ilegalitate, nu putea reacţiona. La această mare adunare politică au participat pe lângă internaţii din lagăr şi numeroşi invitaţi din afara lagărului. Să nu fi fost la curent Siguranţa Statului cu acest eveniment?

Punerea în aplicare a hotărîrilor din 4 Aprilie 1944 nu a întârziat. Ştefan Foriş a fost asasinat la scurt timp după aceea de către Pantiuşa Bondarenko (Pintilie). Va să zică, Pantiuşa părăseşte lagărul, se duce la adresa unde Foriş era ascuns şi-i aplică o rangă în cap, ucigându-l. De unde ştia Pantiuşa unde era ascuns Foriş şi cum a părăsit lagărul? Se vede clar că eliminarea conducătorilor comunişti din afara închisorilor era condusă de Siguranţă. Trebue să remarcăm că implicarea spionilor ruşi în această acţiune i-a făcut şi pe ei dependenţi de Gh. Dej. Se mai observă că valabilitatea hotărîrilor din 4 Aprilie nu era neapărat necesar să fie recunoscute de partid, atâta timp cât erau recunoscute de Siguranţă. Ce interes avea Statul Român în refacerea PCR?

Începând încă din iarna anului 1942-1943, Mareşalul Ion Antonescu şi-a dat seama că Nemţii nu mai au şanse în câştigarea războiului şi împreună cu liderii politici ai vremii, Iuliu Maniu şi D. Brătianu căutau soluţii de ieşire din alianţa cu Germania. După cum se ştie, România era în stare de război cu toate cele trei puteri aliate - URSS, USA şi Marea Britanie. Era evident că orice negociere trebuia făcută cu toate trei. Dacă Maniu şi Brătianu erau acceptaţi de Occidentali, ei nu aveau nici o şansă în faţa URSS. Era neapărat necesar ca cineva să fie acceptat şi de Ruşi, aşa încât devenea stringentă scoaterea din ilegalitate a PCdR, iar conducerea lui să reprezinte cât de cât era posibil interesele Statului Român. Foriş nu îndeplinea această cerinţă şi de aceea trebuia îndepărtat. Orientarea politică a grupului său era ostilă intereselor României.

Se cunosc încercările din Ianuarie 1943 de a-i convinge pe Italieni să iasă împreună cu noi din alianţa cu Hitler, apoi cele dela Lisabona, Cairo şi Stockholm. Chiar în cazul unei invazii ruseşti, un asemenea partid era incontestabil mai favorabil. Se poate spune că, după modul în care au decurs evenimentele după 4 Aprilie 1944, Gh. Gh. Dej a întrunit condiţiile şi dorinţa grupului care a pregătit lovitura dela 23 August 1944. Sacrificiile şi răbdarea cu care s'a aşteptat momentul înlăturării ocupaţiei ruseşti au fost enorme, dar obiectivul principal a fost atins.

În noaptea de 12-13 August 1944, se spune că activişti ai regiunii de partid Oltenia şi imputernicitul CC al PCR Ion Gh. Maurer au organizat *"evadarea"* lui Gh. Dej din lagărul dela Târgul Jiu. Ulterior a fost organizată *"evadarea"* lui Gh. Apostol, a lui Al. Drăghici şi a altor activişti ai partidului. Aşa-zisa evadare a lui Gh. Gh. Dej este şi ea învăluită în mister. Povestea spune că Ion Gh. Maurer, echipat în uniformă de ofiţer, s'a prezentat la conducerea lagărului cu o hârtie eliberată de guvern în care se ordona aducerea lui Gh. Dej la Bucureşti. Se lasă să se înţeleagă că totul era un fals şi că autorităţile lagărului au fost înşelate şi că în drumul spre Bucureşti ar fi fost găzduit de diferite persoane pentru a nu fi descoperit de agenţii siguranţei sau de poliţie. Nu se spune, în schimb, nimic despre scopul evadării şi apoi de activitatea lui Dej până la 23 August 1944.

Ţinând cont de cursul evenimentelor, de legăturile lui Dej cu Col. magistrat Alexandru Petrescu, precum şi de activitatea politică dela Tg. Jiu se poate concluziona că Gh. Dej nu a evadat, ci a fost adus la Bucureşti pentru a discuta şi a preciza viitorul PCR în situaţia ocupării ţării de către Armata Roşie. Am văzut că toate încercările României de a ieşi din alianţa cu Germania, Anglo-Americanii care ne predaseră deja Ruşilor, au refuzat un armistiţiu separat. În această situaţie PCR trebuia complet refăcut, pus sub o conducere românească şi legalizat. Guvernul de atunci s'a orientat către Gh. Dej, sprijinindu-l să ia conducerea. Nu se ştie însă nimic despre ce şi cu cine s'a discutat atunci. Se poate presupune că Eugen Cristescu, Şeful Siguranţei, trebue să fi fost, plus alte persoane din guvern şi armată, care au fost implicate în lovitura de stat dela 23 August 1944. După părăsirea lagărului din 13 August 1944, se instalează o tăcere suspectă. Pentru acele zile tăcerea este explicabilă, dar extinderea ei până în zilele noastre nu mai este motivată.

În Octombrie 1944 revin în România din URSS, Ana Pauker, Vasile Luca şi un grup din care mai făceau parte: Walter Neulander (Roman), Iosif Chişinevski, Leonte Răutu, Bârlădeanu şi alţii. Gh. Dej, cu grupul său din ţară, încearcă să evite preluarea conducerii PCR de către Ana Pauker. În ziarul *Scînteia* din 22 Septembrie 1944 se anunţa că tov. Constantin Pârvulescu, cel mai vechi membru al CC (CC inexistent, de fapt, în acel moment) a fost ales Secretar General al CC al PCR. Nu era decât o manevră de a evita luarea conducerii partidului de către Ana Pauker, manevră care nu a reuşit. Ea a preluat puterea fără aprobarea vreunuia din conducerea PCR. De fapt, ea nu avea nici un titlu, ci numai acela de *"Ana noastră"*. Lozincile oficiale ale PCR din acea vreme desemnau drept conducători ai PCR pe Ana Pauker - locul 1 -, Vasile Luca - locul 2 - şi Gh. Gh. Dej - locul 3. De fapt, pentru Gh. Dej era o victorie participarea la triumviratul conducerii PCR.

Strategia grupului stalinist venit dela Moscova prevedea ca în România, cu sprijinul Armatei Roşii, să se instaleze imediat un regim comunist. Această dorinţă nu a putut fi realizată decât după trei ani datorită condiţiilor create la 23 August 1944 de către regele Mihai, care n'a putut fi îndepărtat imediat. În această perioadă are loc un eveniment aparent neinsemnat. Lucreţiu Pătrăşcanu devine Ministru de Justiţie în Noembrie 1944, iar Col. magistrat Alexandru Petrescu, fostul Dir. Gen. al închisorilor, ocupa simultan postul de subaltern al ministrului. Pentru Gh. Dej evenimentul acesta avea o însemnătate crucială. Pătrăşcanu putea avea acces la dosarele foştilor deţinuţi politici şi deci şi la dosarul său. El considera această situaţie extrem de periculoasă pentru cariera sa politică şi poate chiar pentru viaţa sa.

După cum ar trebui să se ştie, în România ocupată, singura forţă conducătoare era Armata Roşie de sub comanda Gen. Col. Susaicov şi a aparatului său politic. În fiecare regiune administrativă funcţiona un comandament militar sovietic, care avea şi un ofiţer politic de obicei cu grad mic, dar cu puteri destul de mari.

La 6 Martie 1945 Andrei Vâşinski, cu acordul lui Averel Hariman şi al lui Sir Archibald Clark Keer, a impus regelui Mihai guvernul Petru Groza cu care începe de fapt guvernarea comunistă a României. În anii care urmează Gh. Dej urcă în ierarhia CC al PCR şi în 1945 ocupă primul loc ca Secretar General al CC al PCR. După alegerile din 1946, în care trupele sovietice au controlat ordinea şi au stabilit rezultatul votării, în noul guvern format, Ana Pauker devine Ministru de Externe, Gh. Dej Min. al Economiei Naţionale, iar L. Pătrăşcanu rămâne la Justiţie. La această dată se pare că Gh. Dej ar fi avut unele indicii asupra intenţiilor lui Pătrăşcanu, prezenţa Col. Al. Petrescu la acel minister nefiind întâmplătoare. Îndepărtarea lui Pătrăşcanu devenea din ce în ce mai necesară. Planul a fost realizat în 1954, după îndepărtarea deviatorilor de dreapta (Ana Pauker, Vasile Luca şi Teohari Georgescu) din 1952. Din punct de vedere politic, Pătrăşcanu nu putea fi un pretendent la conducerea PCR pentru un motiv foarte important şi anume: nu era proletar. Acest lucru îl ştia şi el prea bine. Procesul lui Pătrăşcanu şi uciderea lui îi aparţin în întregime lui Gheorghiu Dej. Pe ceilalţi adevăraţi rivali ca Ana Pauker şi Vasile Luca, spre exemplu, i-a tratat cu totul diferit, pentru motivul că nu erau tot atât de periculoşi. Mai târziu Col. Al. Petrescu este avansat general, lucru care intrigă pe mulţi. În fond, oricine ar fi fost în locul lui Pătrăşcanu ar fi avut aceeaşi soartă.

Cu ani în urmă am citit o carte cu titlul *"La Roumanie en engrenage"*, scrisă de Doamna Nicolette Franck, în care autoarea îşi exprima nedumerirea şi chiar indignarea în legătură cu ascensiunea Col. Al. Petrescu după 23 August 1944.

Principalii colaboratori ai lui Gh. Dej la conducerea corabiei româneşti prin centrul unui taifun timp de 20 de ani au fost Ion Gh. Maurer şi Emil Bodnăraş. Lor le revine meritul de a fi scăpat ţara de ocupaţia sovietică. După predarea corabiei noului cârmaci cârpaci, naufragiul s'a produs pe vreme favorabilă. Pentru perioada care a urmat, nimic nu mai este scuzabil.

Reflectând asupra faptelor expuse mai sus, se poate trage concluzia că ascensiunea lui Gh. Dej şi refacerea PCR au fost iniţiate şi sprijinite de Siguranţa Statului Român şi de guvernul de atunci.

Un alt eveniment interesant şi foarte important este cel petrecut în 1958 când.

Continuare în pag. 10

Caseta cu amintiri

Era pe la începutul dulce al primăverii anului 1990, când de-o tuse rebelă, pe fondul unei cardiopatii ischemice, mă aşezai pe una din băncile libere din faţa pavilionului *"Presei Libere"*. Oh, zisei eu, să-mi mai trag puţin sufletul şi mă lăsai pe speteaza băncii, închizând pentru o clipă ochii eliberaţi de povara amintirilor. Dar nu trecură decât 4-5 minute de beatitudine, când cineva mă strigă:

- Ei, ce faci Domnule Penciu, de când te caut. Vino cu mine repede. Era Nicu Dumitru, dela fosta secţie culturală a ziarului *"Contemporanul"*, unde mai publicam şi eu din când în când. Urcarăm până la etajul trei al uriaşului edificiu, aripa dreaptă şi ne oprirăm în dreptul unui cabinet capitonat, pe care Nicu îl deschise cu o mişcare demnă de un prestidigitator. Nu îi cunoşteam asemenea calităţi.

- Maestrul, e aici? - întrebă el pe secretară.

- Da, dar este într'o şedinţă şi mi-a ordonat să nu-l deranjeze nimeni.

- Spune-i că i-am adus omul pe care îl caută de trei luni.

Femeia, după ce mă cântări preţ de o secundă, catadixi să pună mâna pe telefon şi să ne anunţe. Nu prea aveam eu mutră de a sta în faţa marilor maeştri, dar ce să-i faci. Dacă trăznitul ăsta o fi totuşi o cunoştinţă a maestrului - îşi zise ea, dau de bucluc.

După încuviinţarea de rigoare, furăm introduşi în cabinetul Directorului, care nu era altul decât Marin Sorescu, într'o şedinţă de lucru cu Eugen Simion şi Fănuş Neagu. Tocmai îmi puneam întrebarea, ce caut eu acolo, când mă pomenii întrebat de către Marin Sorescu:

- Dumneata, ai scris articolul acela cu Vasile Voiculescu, acum 2-3 luni în "Luceafărul"?

- Da, eu l-am scris. Dar aveam materiale cât pentru şapte articole şi lui Laurenţiu Ulici, trebue să-i fiu recunoscător, că i-a dat undă verde spre a fi publicat. Nu toate ziarele se îngrămădesc să scrie despre deţinuţii politici, fie ei personalităţi literare de primă mână.

- Dar cu Radu Gyr, ai stat? Petre Pandrea, Petre Ţuţea? - N-ai putea să ne furnizezi ceva întâmplări inedite din viaţa lor de detenţie?

- Dar ceva fotografii, din perioada aceea de recluziune, nu ai? - Ar fi ceva interesant. Mi-am întors capul spre dreapta. Cel care îmi pusese întrebarea, de o naivitate revoltătoare, era Fănuş Neagu.

- Domnule Fănuş, dumneavoastră credeţi că acolo am fost duşi la pension, ca nomenclaturiştii de astăzi? Ni s'a servit lapte şi miere între pauzele a două vorbitoare? Am avut pachete, scrisori? Nu, Domnule Fănuş, am fost duşi să murim, să fim exterminaţi. Aţi vizitat vreodată "Jilava", la 30 de metri sub pământ? Aţi stat la "şerpărie", preţ măcar de o jumătate de oră? Aţi gustat din turtoaiele răncede ce ni se serveau? Nu, Domnule Fănuş, am fost duşi pentru exterminare, nu contau mijloacele folosite. Fiecare "bandit" mort, era o raţie de pâine în plus.

- Sigur, s'au făcut multe abuzuri în închisorile comuniste, nejustificate, îl scuză Marin Sorescu împăciuitor, *ori rostul nostru este tocmai de a descoperi pe cineva care le-a trăit pe viu, le-a simţit prin toţi porii suferinţei lui, care a cunoscut şi scriitorii din aceste temniţe. De pildă, ai putea să ne dai până poimâine, un articol despre Radu Gyr?*

Am rămas consternat! Îl ştiam pe Marin Sorescu, un mare scriitor, dar şi un comunist inveterat, cu care nu era bine să te pui rău. Ori, omul din faţa mea, slăbuţ şi mititel, cu o haină strâmtă, ce-i scotea măduvarele în relief, parcă era altul. Mă privea cu ochii lui vioi şi iscoditori de parcă ar fi vrut să-mi citească gândurile răvăşite aiurea.

- Am să vă scriu un articol, dar nu ştiu dacă o să vă placă. Ştiţi, noi punem în tot ce scriem şi câte o lacrimă din suferinţa noastră.

- Dacă îl scrii în genul celui publicat în "Luceafărul", mai mult ca sigur că o să-mi placă, dar n'ar strica dacă ne-ai oferi şi un medalion din poeziile lui. Au priză mare la public şi, în fond, simbolizează suferinţa.

Aşa se face că a doua zi, m'am prezentat la revista *"Literatorul"*, unde era Maestru, redactor şef, cu o amintire despre Radu Gyr, însoţită de un medalion cu şase dintre cele mai frumoase poezii ale lui.

La câteva zile, primesc un telefon dela Monica Popa, fiica lui Radu Gyr, care îmi mulţumea pe această cale, de apariţia articolului, de care eu, habar n'aveam că apăruse. Mi se părea extraordinar, pentrucă, puţini scriitori şi chiar ziarişti, după revoluţie, cutezau să publice articole şi poezii, despre poeţii temniţelor Nichifor Crainic şi Radu Gyr. Cum am făcut rost de un exemplar, nu-mi mai amintesc, dar şi astăzi îl păstrez în sipetul cu amintiri, ca pe o relicvă, la care se umblă la ceas de taină cu evlavia unor mucenici încercaţi de prea multe poştiri.

Într'o bună zi, Maestrul, dus departe, departe cu gândurile, mă întrebă:

- Cam câte poezii de Radu Gyr, cunoşti pe dinafară, Domnule Penciu?

- De, ştiu eu, poate 40-45, poate şi mai multe, dacă ţinem cont şi de balade. N'am făcut încă un inventar.

- Ştii? M'am gândit că poate scoatem o plachetă împreună, ar fi păcat să se piardă asemenea bijuterii stilistice.

- Maestre, - zisei încurcat - *propunerea mă onorează, dar fără aprobarea Monicăi Popa, fiica poetului, nu facem nimic. Numai ea păstrează prerogativele autorului. Pot însă să vă pun în legătură cu ea, îi deţin numărul de telefon. Pe mine mă depăşeşte propunerea.*

Dar poetul metaforelor neretuşate, nu s'a înţeles cu Monica Popa şi vreme de un an, nu mi-a mai dat nici un telefon. Se retrăsese în turnul lui de fildeş. A continuat însă să-mi publice poezii, două sau trei luni, până când am crezut că m'a dat cu totul uitării. Pe la sfârşitul anului 1991, mă duceam să duc un articol la *"România Liberă"*, când, mai, mai, să mă ciocnesc cu Maestrul. Era foarte grăbit şi parcă, mai adus din spate.

- Ce faci Domnule, nu mai dai pe la mine, chiar m'ai uitat?

Nu-l uitasem pe Maestru, ba chiar îl mai căutasem pe la redacţie, dar mi se spusese că era bolnav şi afirmaţia nu era departe de adevăr, trecea lumina prin el, de slab ce era. Într'o seară mă pomenii cu un telefon de la prof. dr. C. D. Zeletin, preşedintele Societăţii Medicilor Scriitori şi Publicişti din România, om de o fineţe rară, care mă întrebă: *"Ai citit articolul dumitale din <Literatorul>? Caută-l şi cumpără-l imediat, iar în cazul că nu îl găseşti pe la chioşcuri, îl găseşti sigur la <Muzeul Literaturii Române>".* Deşi ploua cu găleata, am fugit puşcă până la locul indicat, procurându-mi două exemplare. Într'adevăr, pe una din paginile revistei *"Literatorul"*, cu o grafică de excepţie a arhitectului Dragoş Morărescu, era prezent un articol de-al meu: *"Cu Vasile Voiculescu în recluziune"*. Cât m'am bucurat, nu aş putea spune, mai ales că pe arhitect îl cunoscusem în duba care ne transporta dela Jilava la Gherla, amândoi puşi în lanţuri, la care ni s'a mai adăugat şi scriitorul de spiţă oltenească Victor Valeriu Martinescu. Dar ce m'a surprins şi mai mult, a fost gestul frumos al prof. dr. C. D. Zeletin, care mi-a trimis articolul spre publicare, articol pe care-l considera pierdut, sau rătăcit pe undeva. După publicare, am căutat să-i mulţumesc şi maestrului Marin Sorescu, ducându-mă acasă la el, dar nu m'a mai putut primi. Stătea pe str. Grigore Alexandrescu, la doi paşi de spitalul cu acelaşi nume. Era aşa de bolnav, că n'avea putere nici să se dea jos din pat. De altfel, după câteva săptămâni a murit. A murit cu gândul la uriaşele planuri nematerializate, sau poate la vremelnica clipă de mulţumire că contribuise şi el la ridicarea pe verticală, a scriitorilor: Radu Demetrescu-Gyr, Nichifor Crainic, Vasile Voiculescu, Petre Pandrea şi a condeiului cu iz muscelean Petre Ţuţea.

Gheorghe PENCIU

REFUZUL CIVILIZAŢIEI

Scrisoarea Dlui Ion Mustaţă, redactorul revistei *"Românul elveţian"* din Geneva, reprodusă în *"Căminul românesc"* din Iunie a.c., de o mojicie rară la adresa Doamnei Nicoleta Frank, îmi dovedeşte încă odată că românul degeaba are şansa să trăiască într'o ţară civilizată, dacă păstrează deprinderile specifice Gropilor lui Oatu' deacasă, de care în mod normal şi logic trebuia să se fi lepădat de mult timp.

Din comentariul Căminului românesc se înţelege că Dl Mustaţă este naţionalist, ceea ce este dreptul Domniei sale. Se mai poate deduce că naţionalismul dânsului nu este de culoare verde, ci mai degrabă roşie, inspirat nu de doctrina Căpităniului, care era anticomunistă, ci de cea a partidului România Mare, creaţie a *"securiştilor buni"*, patrioţi şi integri, care vor face curăţenie în *"ţărişoara noastră"*, prin execuţii, împuşcând tot ce reprezintă altă rasă, altă religie, sau alt partid politic care refuză doctrina lor. După care, îmi închipui că vor începe să se lichideze între ei, deşi toate acestea s'au mai repetat de-a lungul celor 50 ani de dictatură comunistă, fără a fi tras nici o învăţătură folositoare.

Or, naţionalismul, dacă nu este practicat cu măsură, mai ales astăzi, poate fi nefast celor animaţi de un sincer sentiment patriotic. Mahalagismele şi insultele nu pot fi argumentele valabile ale vreunei doctrine, precum nici cel care ţipă mai tare nu are neapărat dreptate într'o dispută de principii.

Doamna Franck, această Doamnă de excepţie a exilului românesc, dela care Dl Mustaţă ar avea cu siguranţă multe de învăţat, bineînţeles că nu se vor coborî la nivelul mahalalei pentru a-i răspunde, căci ce poţi răspunde mojicilor de genul: *-Vezi-ţi de batrâneţile dumitale. Madam', şi ciocu' mic, că de altfel ne sare ţandăra!* (remarc folosirea de rigoare a unui plural ambiguu, în scopul înfricoşării cât mai eficiente a Madamei cu pricina).

Bătrâneţea, pe care se pare că Dl Mustaţă n'o va cunoaşte niciodată, căci altfel ar fi mai reţinut în aprecieri, nu este nicidecum un defect, ba chiar meritã respectul celor mai tineri. Nu cunosc vârsta Doamnei Franck, dar nu pot decât să-i doresc ani liniştiţi înainte, să-i prezint omagiile şi urările mele de sănătate şi s'o asigur de profundul meu respect.

Fiind bărbat, căci mi-l închipui român verde, Dl Mustaţă ar trebui să ştie că doamnele, spre deosebire de noi, bărbăţii, nu au vârstă, anii trecând pe lângă dânsele fără a le atinge, şi rămânând pentru noi un veşnic simbol de frumuseţe, graţie, sensibilitate şi feminitate.

Dacă bătrâneţea nu este un defect, ea nu este neapărat nici virtute. În cazul Doamnei Franck însă, calităţile nu lipsesc şi lista lor ar fi lungă. Consecvenţa de care a dat dovadă toată viaţa, rămânând mereu pe aceleaşi poziţii anticomuniste, întru apărarea valorilor democratice demult uitate de naţia noastră, este bine cunoscută de mulţi Români din exil şi din ţară.

Ce-i reproşează de fapt Dl Mustaţă acestei Doamne, în afara bătrâneţii? Îmi închipui că numele, care nu este unul neaoş românesc, lucru grav în optica Domniei sale şi care nu i-ar da dreptul Doamnei Franck să se amestece în problemele româneşti.

Ce să facem, toată lumea nu se poate numi Mustaţă sau Negrescu! Să nu uităm însă faptul de a purta un nume românesc nu conferă automat purtătorului şi calitatea de *"bun român"*. Dl Mustaţă avea nenumărate căi de a o combate în mod civilizat pe Doamna Franck, dacă tot simţea nevoia impetuoasă să o facă. Este perfect normal să nu fie de acord cu această Doamnă şi viceversa. Dacă toţi oamenii ar gândi la fel, viaţa ar fi extrem de tristă şi de monotonă. Dar, într'o dispută de idei, nu insultele rezolvă conflictul, ba din contră, iar dânsul a ales din păcate singura cale pe care trebuia s'o ocolească, împodobind-o chiar în final cu o vagă şi tot atât de gratuită ameninţare.

Noi, Românii, spunem multe, de regulă vorbele nu sunt urmate de fapte, totul este un joc al cuvintelor în care excelăm, fiind buni de gură şi mai puţin de o treabă serioasă. Doar că, fineţea şi subtilitatea limbajului ne lipsesc de cele mai multe ori şi aceasta strică tot, efectul intenţiei, ba chiar totul se întoarce împotriva netalentatului orator, devenit propria sa caricatură. Este şi cazul Dlui Mustaţă, precum spuneam, degeaba trăieşte într'o ţară civilizată dacă refuză cu încăpăţânare civilizaţia.

Radu NEGRESCU-SUŢU

Mărturii

Urmare din pag. 9

printr'o manevră bine gândită, Hrusciov este convins să-şi retragă trupele de ocupaţie din România. Problema care se punea era găsirea momentului şi a persoanei care să propună lui Hrusciov retragerea trupelor sale. Momentul favorabil a fost rebeliunea din Ungaria, când Dej l-a ajutat pe Hrusciov, acesta rămânând dator, iar persoana care să propună fiind Emil Bodnăraş, ca fost agent NKVD. Această alegere a avut în vedere şi cazul unui refuz din partea lui Hrusciov, care ar fi fost foarte nefavorabil României. Din această cauză propunerea nu a fost făcută de Gh. Dej, ci de Bodnăraş. În cazul în care Hrusciov ar fi refuzat, Dej nu ar fi fost direct implicat, ci Bodnăraş, care ar fi făcut propunerea din proprie iniţiativă. Bodnăraş ar fi fost pedepsit şi conflictul s'ar fi stins.

Pentrucă am vorbit de Bodnăraş, trebue să mai precizez o problemă care este confuză în legătură cu el. Prin anii 1932 Bodnăraş era ofiţer de artilerie la un regiment din Moldova, care mai era numit în derâdere de unii ofiţeri *"Regimentul 3 Chirpici"*. Ca tânăr ofiţer dornic de petreceri şi de femei, nu-i prea ajungeau banii, făcând şi ceva datorii. Spionii sovietici au pus ochii pe el, i-au împrumutat bani şi apoi au trecut la şantaj, cerându-i informaţii. Ce informaţii grozave le-ar fi putut da un locotenent de artilerie? Fapt este că pentru a scăpa de datorii, a furat cifrul unităţii pe care l-a predat spionilor. În realitate nici cifrul nu era prea important căci se schimba periodic. Speriat de consecinţe a fugit în URSS unde a fost racolat de NKVD, făcut agent şi trimis în România. Prin 1933 este arestat, judecat pentru dezertare şi condamnat. Este închis la Doftana şi apoi la Caransebeş. Bodnăraş nu a venit în ţară în 1944 cu grupul Anei Pauker, aşa cum apare în unele scrieri. El a fost Român bucovinean. Pe vremea aceea nu puteau deveni ofiţeri decât cei cu origine etnică română.

Dela Mircea Oprişan am mai aflat amănunte şi despre alte persoane care au ocupat funcţii importante în stat după 23 August 1944. Ion Gh. Maurer, avocatul apărării comuniştilor în procesele din 1933, a fost unul din cei mai importanţi colaboratori ai Siguranţei. Gheorghiu Dej intuise atât de bine caracterul şi pericolul pe care îl prezenta Stalin, încât a putut să evite capriciile acestuia. Nopţi de-a rândul rămânea în biroul său aşteptând telefonul lui Stalin care, având insomnii, îl chema deseori. Abilitatea cu care Gh. Dej a reuşit să se menţină în fruntea partidului şi a ţării a fost remarcabilă. Nu suferea de limbuţie ca Ceauşescu, nu avea nici o pretenţie în materie de doctrină comunistă şi nu s'a avântat să scrie opere. El spunea că numai Stalin are acest drept. După 23 August 1944 se foloseşte de foştii spioni ruşi şi pentru a se asigura de sprijinul lor, le încredinţează funcţii înalte. Astfel: Serghei Niconov primeşte numele de Sergiu Nicolau, este făcut colonel şi numit Şef al Serviciului de Contrainformaţii al Armatei. Pantelei Bondarenko este numit Şef la Securitate şi îşi schimbă numele în Gheorghe Pintilie, având adjuncţi pe Al. Nicolski şi Vladimir Maruzov (Vladimir Mazuru). Vania Didenko ajunge ministru cu numele de Ion Vidraşcu. Mişa Postanski (Mihai Posteucă) este numit Dir. Gen. al Canalului Dunărea-Marea Neagră etc., etc.

O dispariţie misterioasă din scrierile comuniste este cea a lui Eugen Cristescu, fostul Şef al Siguranţei. Iniţial fusese condamnat la moarte. N'a mai fost executat, dar nici altă pedeapsă n'a mai primit. Pur şi simplu a dispărut. Sper să nu mai fie nevoie de alte comentarii.

Daniel CHIRULESCU

"Aceşti Români care au făcut Franţa"

DISCURSUL AMBASADORULUI FRANCEZ PHILIP ETIENNE LA ACADEMIA ROMÂNĂ

(...) Am ales un titlu *"Aceşti Români care au făcut Franţa"* care îmi aminteşte ceea ce reprezintă esenţa Franţei. Şi aş dori, mai întâi, să mă opresc câteva minute asupra felului în care s'a construit ţara mea de-a lungul secolelor. În secolul Luminilor şi până la Revoluţia Franceză, *"Republica noastră a Literelor"* era foarte adesea compusă din străini, atraşi de efervescenţa intelectuală franceză şi de dezbaterile în jurul ideii de libertate care aveau loc aici. Astfel, aceşti filosofi, teologi, gânditori sau savanţi veniţi din cele patru colţuri ale Europei, care comunicau şi scriau în franceză, au construit acestă Franţă intelectuală aşa cum negustătorii italieni au ajutat la dezvoltarea ei economică în Evul Mediu şi Renaştere. (...) În Franţa, voi Românii aţi jucat şi continuaţi să jucaţi un rol foarte special. Comunitate relativ redusă ca număr, ea s'a implicat deplin, şi adesea cu mult talent în construcţia Franţei. Acest lucru se explică printr'o relaţie istorică puternică ce a împins în vremuri tulburi pentru România, o parte din locuitori săi să se alăture *"la sa sœur ainée et bien-aimée"*, dar şi unei culturi latine. Acest ataşament este legat, mi se pare, şi de un ataşament personal la ceva care nu se analizează şi nu se regăseşte în cărţi: *"la sympathie"* în sensul pe care l-a dat La Boétie. Românii se simt acasă în Franţa şi Francezii se simt acasă în România – este unul din factorii care explică de ce ţara mea a ajuns să fie aici primul investitor. Această relaţie veche de două sute de ani a antrenat venirea a numeroşi studenţi, artişti, intelectuali, care au îmbogăţit Franţa din toate punctele de vedere. Franţa a strălucit şi străluceşte şi datorită imigraţiei române.

De-a lungul a două secole de istorie, acest tip de fertilizare încrucişată a rămas viu datorită circulaţiei sevei vitale reprezentată de creaţia spirituală şi artistică. La începutul acestei relaţii, România a fost cea care a părut mai impregnată de către Franţa şi folosesc ca mărturie acest citat celebru al lui Pompiliu Eliade cuprinsă în cartea sa *De l'influence française sur l'esprit public en Roumanie*: *"Rarement l'action d'un peuple sur un autre fut plus complète, plus envahissante, plus enveloppante que l'influence française en Roumanie... on la reconnait dans toutes les manifestations de l'esprit roumain, en politique aussi bien qu'en législation, dans la littérature aussi bien que dans sa conception administrative ou dans la vie sociale"*.

Abia în secolul XX se observă o creştere considerabilă a influenţei Românilor asupra Franţei. Sora latină sau *"cousine orientale"* după cum afirmă Georges CASTELLAN, România are o istorie legată de Franţa. Românii, ca şi alte popoare europene, seduşi şi atraşi puternic de suflul Luminilor, s'au apropiat atunci de Franţa şi au început o istorie amestecată, care a avut ca rezultat Unirea Principatelor susţinută de Napoleon III, adesea percepută ca reprezentând apoteoza relaţiilor franco-române.

Paul MORAND, de altfel, în cartea sa *Bucarest* consideră că în acest moment istoric se realizează acea legatură indestructibilă care i-a împins pe Români să aleagă Franţa ca pe o a doua ţară: *"Alors éclatèrent les premiers symptômes de cette passion que la Roumanie ne cessera de nourrir pour la France"*.

Toată elita entuziastă şi liberală începând în 1830 cu Ion GHICA, Alexandru Ioan CUZA şi Dumitru BRĂTIANU, urmaţi în 1843 de către Constantin A. ROSETTI şi Ion BRĂTIANU, de Nicolae BĂLCESCU şi Mihail KOGĂLNICEANU au frecventat colegiile din Franţa şi au început să facă cunoscută România în faţa elitei franceze. Aceasta din urmă, prin intermediul *Légendes démocratiques*, ale lui Jules MICHELET descoperea o nouă ţară, apropiată şi îndepărtată în acelaşi timp, familiară şi necunoscută. Imaginarul francez s'a îmbogăţit astfel în contact cu Românii.

Valorile de democraţie şi de libertate au fost purtate, împreună, de către intelectualii din cele două ţări ale noastre. Un exemplu al asumării de către Români a acestor valori îl constituie şi prezenţa printre cursanţii şcolii militare speciale dela Saint-Cyr a celor doi principi BIBESCU, Grigore şi Georges, cel dintâi dintre ei fiind şi primul elev străin acceptat, la această înaltă şcoală militară. La rândul său Georges BIBESCU a învăţeles să servească sub drapelul Franţei, după studii la Şcoala Imperială de Stat Major din Paris. De altfel, tradiţia ataşamentului faţă de Franţa, o vom regăsi ulterior în familia BIBESCU, şi la cel care a fost marele pilot şi preşedinte al Aeroclubului regal român, elev al lui BLERIOT şi prieten cu SAINT EXUPERY, George Valentin BIBESCU.

Pentru a ne convinge, dacă mai era nevoie, de această legătură trainică dintre cele două ţări ale noastre, de influenţa uneia asupra celeilalte, trebue să ne reamintim de extraordinara şi patetica scrisoare pe care Ion BRĂTIANU a adresat-o lui Jules MICHELET după eşecul primăverii popoarelor în Europa, *"En parlant de votre révolution, vous même vous sentez le besoin de parler de la révolution roumaine et moi comment pourrais-je parler de notre révolution sans d'abord parler de la votre"*? şi încheie printr'o vibrantă declaraţie: *"Cher maitre, en vous j'ai connu la France et appris a l'aimer. Aussi lorsque je parle avec vous, il me semble que la France entière m'entend"*.

Această legătură istorică legată de o proximitate culturală şi lingvistică este întărită de extraordinara influenţă a Românilor în Franţa, veniţi să se instaleze de bunăvoie sau în perioade tulburi, exilaţi după 1848.

Aş dori aici, să aduc un omagiu bogăţiei pe care Românii au adus-o Franţei, fie că sunt cunoscuţi sau anonimi. Toţi în domeniul lor, prin sensibilitatea, prin curajul lor şi prin felul în care au mânuit limba franceză, ei au făcut ca ţara mea să fie mai bogată şi mai

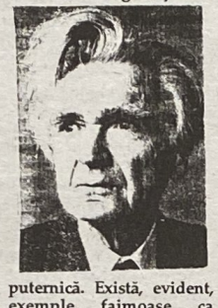

puternică. Există, evident, exemple faimoase ca BRÂNCUŞI, CIORAN, şi IONESCO care au contribuit într'o atât de mare măsură la *"construcţia Franţei"*, încât o mare parte dintre concetăţenii mei ignoră adesea faptul că ei provin din România. Câţi dintre compatrioţii dumneavoastră nu au luat drumul *"oraşului – lumină"*, precum BRÂNCUŞI, care a părăsit pe jos satul său natal din Oltenia? Această influenţă s'a impus în special în domeniile literar şi artistic, Franţa asimilând în patrimoniul său cultural o cantitate impresionantă de creatori români, adesea precursori ai mişcărilor artistice noi: Tristan TZARA, bine-înţeles, dar şi Benjamin FONDANE care a ales foarte repede limba franceză şi care, prin poezia sa, i-a conferit o putere înnoită, Gherasim LUCA, poet unic, apropiat de suprarealişti, inventator al unui nou stil, sau Paul CELAN (care, e adevărat că scria mai mult în limba germană, dar care vorbea franceza). Aşa cum spunea PROUST: *"Les beaux livres sont écrits dans une sorte de langue étrangère"*. De fapt, aceşti creatori au ales această limbă, franceză, care nu se lăsa îmblânzită aşa de repede (vezi sublimele pagini ale lui CIORAN asupra durerii dar şi a dorinţei de a scrie în franceză), dar fiind străini ei o sublimează, o reînnoiesc, sau aşa cum a făcut Panait ISTRATI, salvat de Romain ROLLAND, o cizelează pentru a exprima furia lor în faţa nedreptăţilor vieţii.

Numele a trei ilustre doamne ale literaturii româno-franceze vor rămâne înscrise cu litere de aur în patrimoniul cultural comun: este evident vorba de Martha BIBESCU, a cărei prietenie cu Marcel PROUST şi ale cărei scrieri au fost adeseori evocate în saloanele şi mediile culturale pariziene, de poeta Anna BRÂNCOVEANU de NOAILLES, marele premiu al Academiei franceze de Literatură şi prima femeie care a primit Legiunea de Onoare în grad de Comandor şi, Elena VĂCĂRESCU, cea pentru care România şi Franţa nu erau decât o singură patrie, şi pentru care francofonia Românilor îmbrăca forma unui caz pasional.

Nu pot să-l uit nici pe pictorul suprarealist Victor BRAUNER, care exprima visul prin amestecuri uman, animal şi vegetal şi inventa, la rândul său, expresii picturale noi care au făcut ca astăzi să fie perceput ca o figură de neuitat a picturii franceze şi mondiale. Marea majoritate a operelor sale se găsesc în Franţa, la Muzeul de Artă modernă din Saint-Etienne care a permis prezentarea în 2001 a unei retrospective substanţiale la Muzeul Naţional de Artă din Bucureşti. O menţiune specială doresc să fac şi pentru sculptorul JANCHELEVICI, ale cărui creaţii din grădina sa dela Maison Laffitte sunt puse sub semnul ideii că *"a la beaze de chaque création se trouve le sentiment"*, şi îndeosebi pentru maestrul Ion IRIMESCU, ai cărui 100 de ani au fost aniversaţi aici, la Academie. El a fost la Fontenay, şcoala creată de către Nicolae IORGA. L-am întâlnit la Fălticeni,

când mi-a povestit despre ascendenţa sa franceză, prin familia CASABONNE. Iată un exemplu de ceea ce ar fi putut fi urmările acestei mişcări de fertilizare dacă nu ar fi existat fractura comunistă.

Când s'a stabilit în 1936, în Franţa, Nicolae TITULESCU, supranumit *"ministrul european"*, era deja cunoscut pentru marile sale calităţi diplomatice, exersate în fruntea Academiei diplomatice internaţionale dela Paris şi a Ligii Naţiunilor. Nu întâmplător, jurnalul *"Le petit parisien"* nota în 1934, că *"Domnul TITULESCU este tot atât de francez cât e de român, prin măiestria cu care vorbeşte limba noastră..."*

Să nu uităm totodată şi marii muzicieni români, în frunte cu George ENESCU, care odihneşte în pământul Franţei, Dinu LIPATTI şi Clara HASKIL, strâns legaţi de muzicienii francezi, Marcel MIHALOVICI, ilustru compozitor, soţul pianistei franceze Monique HAAS, actori ca Elvira POPESCU, dar şi Maria VENTURA de YONNEL sau Melle NIŞAN, societare ale Comediei Franceze, care au adus sensibilitatea românească pe scenele teatrului francez...

În acelaşi timp stau şi mă întreb câţi Francezi, şi chiar şi Români, ştiu că, o frumoasă Românca, pe nume Maria CANTACUZINO, devenită soţia pictorului PUVIS DE CHAVANNES, este cea care a servit ca model pentru pictura reprezentând pe Sfânta Genoveva, patroana Parisului, ce se află pe pereţii interiori ai Panthéonului.

În domeniul ştiinţific, marele fizician PROCA a făcut să avanseze, în Franţa, cercetările asupra nucleului atomic. La fel, Pierre SERGIESCU, matematician, fost profesor la Cluj, a fost preşedinte al Societăţii internaţionale de istorie a ştiinţelor. Prin soţia sa care a fost scriitor, a frecventat cercurile artiştilor şi scriitorilor, devenind un bun prieten al lui Henry de Montherlant. Deja în secolul al XIX-lea, s'au remarcat figuri româneşti, ca aceea a lui COCULESCU, care a reuşit să demonstreze că sistemul solar este stabil. Îmi revine în minte vizita mea recentă la observatorul astronomic din Bucureşti şi toate legăturile care s'au creat în ultimul secol între astronomii români şi francezi. Nu aş dori să omit şi numele inginerului şi constructorului de avioane Henri COANDĂ, descoperitor al celebrului *"efect Coandă"*.

O tradiţie care continuă şi astăzi, dar sub alte forme. Această influenţă pozitivă a Românilor asupra societăţii franceze a dăinuit şi în perioada cea mai recentă. Copiii generaţiilor venite în anii '30 joacă un rol considerabil în viaţa noastră intelectuală. Să ne gândim la Pierre HASSNER, profesor la Sciences Politiques, foarte respectat în disciplina sa, sau la intelectualii disidenţi ca Paul GOMA, Monica LOVINESCU, la specialista în psihanaliză Elisabeth RUDINESCO, la sociologul Serge Moscovici, sau la numeroşii doctori români activi în laboratoarele şi spitalele franceze, la cercetători, la stiliştii ca Sonia RIKYEL, la scriitori

ca Virgil TĂNASE, Dumitru ŢEPENEAG, Ana NOVAC, Bujor NEDELCOVICI, la oameni de teatru ca Matei VISNIEC sau George BANU...

Lumea filmului şi a mass-media nu rămâne nici ea datoare : Michel DRUCKER, Henry CHAPIER, realizatori neobosiţi ai Televiziunii publice. Un exemplu prodigios este cel al reuşitei lui Marin KARMITZ şi al pariului său privind o reţea de filme de artă şi de eseu care să concureze sistemul multiplex, producător de filme rare (iraniene, asiatice, franceze) precum şi al unor filme ale lui Lucian Pintilie, pe care Franţa l-a adoptat.

Nu aş dori să închei această listă fără a menţiona şi numele marilor soprane Angela GHEORGHIU şi Leontina CIOBANU VĂDUVA, sau tarafurile de muzică ţigănească atât de apreciate în Franţa. (...) Titlul conferinţei era *"Românii care au făcut Franţa"*: data viitoare, va trebui să extindem subiectul şi să vorbim de *"Românii care fac Europa"*. Istoria nu poate decât să vă dea încredere în acest viitor european, atunci când vedem aceste figuri de Români care s'au *"realizat"* în Franţa şi în numeroase alte ţări. Poporul român este plin de resurse şi de bogăţii. În ultima frază a celebrei sale cărţi despre Bucureşti, Paul MORAND conchidea că în ciuda vicisitudinilor istorice, Bucureştiul se ridică mereu şi, prin paralelism, Românii puteau rezista la tot, chiar şi la răul cel mai mare, pentru ca apoi să renască. Şi eu am profunda convingere şi aş dori să spun că acest lucru este valabil în mod special pentru întâlnirea istorică din 2007. Ţara Dumneavoastră va fi unul din marile state membre ale unei Europe noi, dacă va şti să-şi folosească şansa şi dacă va reuşi să realizeze adevăratele reforme de care generaţiile viitoare ale României au nevoie.

Ştiu de asemenea că, uneori, sunteţi îngrijoraţi de imaginea unilaterală pe care presa străină o transmite despre ţara Dumneavoastră, în ciuda reuşitelor, în ciuda figurilor prestigioase, în ciuda miilor de anonimi care acţionează într'un mod pozitiv. Această problemă de imagine este, într'un fel, tributul plătit pentru deschiderea frontierelor şi pune la încercare toleranţa unora şi a altora. Aş dori doar să vă reamintesc aici o frază a lui La Bruyère care ştia să descrie slăbiciunile concetăţenilor mei de o manieră foarte justă: *"Tous les étrangers ne sont pas des barbares et tous nos citoyens ne sont pas des gens civilisés"*.

Sunt convins că nu este decât o stare tranzitorie. Dar este şi o adevărată provocare pe care trebue să o acceptăm împreună, Români şi Francezi, în spiritul celei mai bune tradiţii a prieteniei dintre noi, dar şi privind viitorul nostru comun, european. Este motivul pentru care trebue să preluăm iniţiativa. Tocmai am făcut-o prin crearea premiului literar *"Eugène Ionesco"*, care va permite să fie cunoscuţi în Franţa noii scriitori români şi ca literatura română contemporană să se afirme. Să ştiţi că suntem ferm decişi a avea noi initiative, în toate domeniile artei, ştiintei, mass-mediei, economiei.

Întorcându-mă dela Festivalul internaţional de teatru dela Sibiu, mă întreb, de exemplu, cum am putea relua tradiţia teatrului în limba franceză, aşa cum exista, începând din 1833, la Iaşi. Pentru aceste noi iniţiative, avem nevoie de Dumneavoastră, membri ai Academiei Române. Poate, va trebui, de exemplu, să reflectăm la un program care să permită o mai bună punere în evidenţă a contribuţiei Românilor la dezvoltarea Franţei, temă ce a făcut subiectul conferinţei mele.

Vă mulţumesc anticipat pentru ajutorul şi pentru atenţia Dumneavoastră.

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale din exil şi din ţară

Preot Prof. Dr. Cezar Vasiliu, "Sfiinţii Neamului Românesc"

Târgovişte, Editura Pildner & Pildner, 2002, 192 pg.

Apariţia unei cărţi semnată de acest harnic autor defineşte o plăcută incursiune de cultură teologică elevată, în final a iubitorului de istorie bisericească. Specializarea în Istoria Bisericii Universale a autorului care include şi Patrologia, se adevereşte şi prin această apariţie care devine o contribuţie românească la patristica ortodoxă universală. Buna primire a ediţiei anterioare prin menţionarea în *Information Bulletin* (Jackson, 2002, vol. XIX, Nr.4, Oct.-Dec., p.10) de istoricul Alexandru Nemoianu a determinat această reeditare.

Subiectul hagiografic a beneficiat de lucrări valoroase în ultimii ani: *Patericonul Românesc* (1990) şi ediţia engleză a Mânăstirii Platina din California de **Arhim. Ioanichie Bălan** (1996, 504 p.); *Una dintre primele scrieri ale literaturii române străvechi*, a **Mitropolitului Nestor al Olteniei** (Craiova, 1990) şi *Sfinţii daco-romani şi români*, a **Părintelui Profesor Mircea Păcurariu** (Iaşi 1994), lucrări care continuă tradiţia românească în materie, binecunoscută şi cu apariţii apreciabile până în 1989, semnate de condeie cunoscute: **Înalt Prea Sfinţitului Nicolae al Banatului, Ion Barnea, Teodor Bodogae, Ioan G. Coman, Paul Mihail, P. Năsturel, Emilian Popescu, Teodor M. Popescu, Ioan Rămureanu, Liviu Stan, Mitropolitul Nestor Vornicescu,** continuatori ei înşişi ai unei tradiţii româneşti menţionată pe parcursul acestui volum din perioada interbelică sau mai veche.

Expunerea de faţă, considerată de Înalt Prea Sfinţitul Arhiepiscop Nifon al Târgovişte *"presărată cu suflet, cu trăire, cu iz duhovnicesc"* pleacă dela ideea autorului că vieţile sfinţilor sunt izvorul primar al spiritualităţii ortodoxe pentru urmarea lui Hristos. Şi pe pământul românesc au fost personalităţi, să-i numim ostenitori ***în umbra sfintelor altare ale mânăstirilor şi schiturilor*** - aşa cum se exprimă autorul cu viaţă sfântă şi duhovnici neîntrecuţi care şi-au câştigat cununa veşniciei. Prin tot ceea ce au înfăptuit, prin grija Bisericii lor dreptmăritoare, astăzi ei sunt sfinţii Românilor.

Din considerente practice, lucrarea este structurată în trei părţi şi ultimul capitol împărţit şi el tot în trei, în care autorul prezintă viaţa, nevoinţele, minunile şi martiriul sfinţilor străromâni şi români. În primul capitol (p.20-60) sunt prezentaţi un număr de 22 ***sfinţi străromâni din secolele III-VI***, cei mai cunoscuţi şi cei mai reprezentativi, cu bibliografia aferentă, cu un bun nume în spiritualitatea ortodoxă românească. Aici sunt cuprinşi sfinţii martiri începând cu persecuţia lui Diocleţian (285-305) din secolul al III-lea şi cele următoare din cetăţile dobrogene şi personalităţi teologice precum Sf. Niceta de Remesiana, Sf. Ioan Casian, Cuviosul Gherman din Dobrogea, Cuviosul Dionisie Euxiguul, excluzând pe cei din cetăţile dunărene.

Următorul capitol se opreşte la ***sfinţii străini cu moaşte în România*** (p.61-87), îndeobşte cunoscuţi şi veneraţi: Sf. Grigore Decapolitul dela Mânăstirea Bistriţa Olteană, Cuvioasa Paraschiva dela Iaşi, Sf. Dimitrie cel Nou, Sf. Mucenică Filofteia dela Argeş, Sf. Ioan cel Nou dela Suceava, Sf. Nicodim dela Tismana şi Sf. Nifon al Ungrovlahiei.

Ultimul capitol se referă la ***Sfinţii români***, în general, cu subcapitolele A, la sfinţii români canonizaţi de Biserica Ortodoxă Română în 1955-1956, în număr de 7; B cu sfinţii canonizaţi în 1992 şi C, cu sfinţi români canonizaţi de alte Biserici Ortodoxe, în număr de 5 consideraţi ca atare şi de Biserica Ortodoxă Română: Cuvioasa Teofana, Fericitul Ieremia Valahul, Sf. Ioan Românul, Cuviosul Paisie Velicikovski şi Sf. Ieromonah Antipa Atonitul.

O plăcută constatare de frăţietate creştinească putem semnala în cartea Părintelui Cezar Vasiliu potrivit careia, în perioada comunistă ***"tributul cel mai sângeros îl va plăti Biserica Greco-Catolică. Şase curajoşi şi demni ierarhi uniţi vor pieri în temniţe, în urma unor tratamente fizice şi psihice inumane: Vasile Aftenie (+1950), Ioan Suciu (+1953), Vasile-Traian Frenţiu (+1952), Titus-Livius Chinezu (+1955), Ioan Bălan (+1950), Alexandru Rusu (+1963) iar Iuliu Hossu (+1973) şi Iuliu Hirte (+1978) cu domiciliu forţat şi multe alte sute de preoţi şi credincioşi"***.

Recomandabil este ca fiecare dintre creştini să citească aceste rânduri cu scopul întăririi în credinţă şi pentru a avea o prezenţă benefică a lui Iisus asupra înduhovnicirii personale. Acesta este rostul efortului Părintelui Cezar Vasiliu prin aceste biografii care nu sunt poveşti ci istorie adevărată iar martiriul lor trebue să aducă în inimile noastre lacrimi de pocăinţă şi nou suflu de viaţă morală înfloritoare iar roadele duhovniceşti, nu se vor lăsa aşteptate. Este lupta pentru o viaţă îngerească în care păcatele *"uzuale"* nu-şi găsesc locul. Iar cartea Părintelui va fi un real izvor de îmbărbătare şi de întărire în lupta deloc uşoară împotriva păcatelor. Şi tocmai martiriul acestor tineri ne oferă o minunată înălţare pe scara virtuţilor. Nimeni nu va rămâne în afara belşugului duhovnicesc pe care-l aduce Părintele Cezar Vasiliu prin această carte. Trebue citită cu cutremur şi strângere de inimă pentru nedreptatea morţii unor nevinovaţi a căror buze murmurau, în ultimele clipe sublimul rugăciunilor ce le va întipări surâsul feţei împăcate şi fericite întru Iisus Hristos. Poate de acum încolo le vom pătrunde mesajul veşniciei ca să le rostim şi noi cu inima frântă şi smerită, dăruită lui Hristos. Aceasta nu este o carte oarecare ci una de îndreptare. Este o filă de adiere spre nemurire. Ea ne duce la ceruri. Ne arată scara sublimului pe care au urcat fraţii întru credinţă. Ne poate opri cineva din această sfântă dorinţă? Numai păcatul. Să-l lepădăm, deci!

Remarca Înalt Prea Sfinţitului Părinte Arhiepiscop Nifon, un nume stimat şi recunooscut el însuşi drept un condei valoros al Bisericii Ortodoxe Române - fost redactor la *Romanian Orthodox Church News* pentru limba engleză, actualmente profesor la Universitatea din Târgovişte - însuşindu-ne-o, ne permitem să o reproducem: ***"stilul direct, didactic, concizia şi rafinamentul exprimării, oferă o lectură edificatoare, profund morală, accesibilă"*** iubitorilor de literatură hagiografică. Unii preoţi din Exil, trecuţi prin închisori, apreciază în mod excepţional referinţa Arhiepiscopului Nifon - potrivit cărţii lui Cezar Vasiliu prin care aparţinătorii şi slujitorii Bisericii, omoriţi ***în temniţele comuniste,*** se vor adăuga calendarului creştin prin martiraj lor. O ţinută grafică pe măsură consacră o reuşită istorică şi editorială.

Pr. Gh. NAGHI

Notă: Cartea se poate obţine trimiţând un cec de $ 15.00 (incluzând cheltuielile de transport) pe numele autorului, la adresa: 555 Rue Guy, Nr.2, Montreal, Quebec, H3J 2V5, Canada. Suma respectivă sau oricare alta, va fi considerată donaţie pentru o Biserică Ortodoxă Română ce se are în vedere la parohia *"Sf. Nicolae"* din Montreal.

AZI ÎN UNIVERSUL LITERAŢILOR ROMÂNI

Prof. Nicolae RĂGAN

Motto: Last but not least

Literaţii români de azi trec prin încercări sensibile de căutare a unor noi mesaje, clarificări şi sens. *"Lumea n'are sens, susţinea Cioran; fiecare îşi găseşte sensul propriu după virtuţile sale"*.

Cârtărescu are altă variantă:

"Totul este scriitură
Totul este doar Holon
Ca să facă lumi balon"!

În universul literaţilor români de azi, reproşurile reciproce curg cu nemiluita: Cine cu cine a trădat, care a fost colaboraţionist, cum s'a produs bălăceala în delaţiune şi de ce s'a produs *"fenomenul"*.

Nicolae Manolescu în Arca lui Noe, drege busuiocul demonstrând că şi noi Românii am avut faliţii noştri şi că dela paşopt încoace... Bunăoară punctul de plecare al *Baltagului* de Sadoveanu nu-i Miorita, o baladă etică ce valorifică modul cum Românul îşi întâmpină destinul. Romanul *Baltagul* este povestea unei drame ţărăneşti-burgheze, capitaliste, căci Nechifor Lipan, bogătaş sadea şi bun manager de ovine a fost prădat de hoţi taman când îşi cumpărase altă turmă de oi mai *"ortomană"*. Astfel se cam diminuează mitul transhumanţei şi cel al lui Osiris cum ne învaţă papaşa Al. Paleologu. Până la urmă e un punct de vedere interesant, care promite, fiindcă iată că şi la noi în materie de naraţiune posedăm modele mai moderne, adică *"occidentale"*.

Grigore Zanc un şaptezecist distins cu premiul pentru debut al Uniunii Scriitorilor în timpul cacocraţiei ceauşiste, scrie romanele *"Conul din umbră"* şi *"Cădere liberă"* /Edit. Dacia-Cluj Napoca 1995. Acceptă poantele tămâiate dintr'o postfaţă semnată de un oarecare Petru Poantă, chipurile că el, autorul, i-a descoperit cu încântare pe Eliade, Cioran, Ionescu, Blaga, Noica, Unamuno, *"exact atunci când fiii bravei burghezii franceze demonstrau în maşini de lux pentru ideologia marxistă"* (Postfaţă, pag.312).

Şi ne mai informează postfaţatorul că de fapt Grigore Zanc, autorul, e însuşi eroul *"Cremene"* din roman - un *"naiv cu vocaţie de reformator al unui proiect utopic care... nu-i aparţinea"*.

.....

Te întrebi năucit, cum naiba se face că toţi ăştia care beneficiau copios de fondurile *"Uniunii"*, se lăfăiau gratis la case de odihnă, se lăsau adulaţi de autorităţi, abia acum îşi amintesc că *"erau nişte reformatori utopici al unor proiecte alienate"*?!!

Cică Zanc ar fi distrus mitul activistului erou. Hai să fim serioşi. După războiu mulţi viteji s'arată.

Pop Simion în romanul probabil autobiografic *"Excelenţa Sa"*, scrie lucruri prolixe în maniera glosării năucindu-te în 500 de file cu năstruşnice panseuri, luând în băşcălie (cuvânt analizat de Patapievici) fie pe MOISE *"Ovreiul biblic care te duce ba în pustie, ba te scoate la liman"*, fie pe Dumnezeu: *"Ce ne-am face dacă Dumnezeu ar fi realist, preocupat de bănci, parlamente, industrii, fiind însensibil, ignorant, nepriceput la flori, fete, iubiri"*? (pag.403) Ed. Du Stylle 1996. Un zaiafet e imaginat în deriziune şovină: *"mititei traco-macedo-bulgari; frigărui a la Voivodina, iaurt fermentat cu bacillus bulgaricus, piroşti ucrainene cu varză - ca să nu jignim panslavismul"*... (pag. 410-11). Cartea cu rezonanţe de bovarism literar ori pedofilie epică, te prăvăleşte într'o bulibăşală de gânduri şi evenimente din care nu te mai scoate nici... dracul.

Grid Modorcea care-i făcuse temenele lui Marin Preda, cândva directorul celei mai prestigioase edituri din România, publică o carte de o ranchiună fără precedent: *"Urmaşii Moromeţilor"*, sau despre *"Lauda de sine"*, dialog monşerist. În cele aproape 600 de pagini unele mai izbutite, altele nu, unii intelectuali poartă conspirativ nume deşuchiate în derădere: *"Pedos Scârbasângian"*, *"Mungescu... Fâlfâide"* (Mungiu Pipidde) etc., etc. E şi puţin fraier pe deasupra şi admite că Vadim îl numeşte Porcdorcea. Uneori vine cu găselniţe interesante dar îndoielnice: *"Isus - spunea Blaga - nu s'a înălţat la cer ci s'a întrupat în pământ. Noi călcăm pe el"*, sau *"Cu Dumnezeu, Eminescu, Creangă, Brâncuşi, Enescu n'au avut nimic de împărţit"*... Alteori se ridică la un nivel respectabil: *"Moromeţii e un roman ratat. Un Moromete fără Dumnezeu e o aberaţie"*. Are Grid Modorcea ceva din facilitatea limitată a lui Arghezi în materie de religiozitate. Căci şi Arghezi a fost un călugăr ratat.

H.R. Patapievici în *"Zbor în bătaia săgeţii"*, sau *"Cerul văzut prin lentilă"*, (Ed. Nemira 1998) - prefaţatorul Virgil Ierunca scrie pretenţios: *"E greu de*

Continuare în pag. 13

Istorie şi actualitate

TĂRÂMURI ROMÂNEŞTI ŞI AMERICANE, VĂZUTE DE UN ISTORIC CREŞTIN

George BĂJENARU

Scriitorul Alexandru Nemoianu, cunoscut mai ales pentru prodigioasa-i activitate în calitate de istoric resident la ***"Vatra Românească"*** din Jackson, Michigan, a publicat, la editura *"Limes"* din Cluj-Napoca (2003), o nouă carte de eseuri, cu titlul ***"Tărâmuri"*** (187 pagini).

Având ca puncte esenţiale de reper istoria Românilor, în general, şi a Românilor-americani, în special, eseurile şi articolele politice din volum, excelează prin profesionalismul cercetării şi printr'o creştină privire critică a aspectelor prezentate.

Înainte de a dezvolta acest comentariu, vă invit să zăbovim un pic asupra preferinţei lexicale a autorului pentru denumirea ***"tărâm"***. Potrivit ***"Dicţionarului explicativ al limbii române"***, cuvintele: ***tărâm, ţinut, meleag***, sunt sinonime. Cu toate acestea, cuvântul ***tărâm*** este mai puţin folosit decât celelalte două, el având o rezonanţă cu totul aparte în inimile Românilor, dacă ne gândim la expresia ***"tărâmul celălalt"***, adică un teritoriu de basm, pe unde feţi-frumoşi se luptă cu duhuri rele. Ţinând seama de faptul că fenomenele istorice analizate de autor, au, precum cele din basme, un caracter conflictual, am putea deduce că metafora ***"Tărâmuri"***, cu care istoricul nostru îşi intitulează obiectele cercetării sale critice, corespunde întru totul conţinutului cărţii în discuţie.

De-a lungul periplului său, autorul se îndreaptă spre ***"Tărâm bănăţean"***, ***"Tărâm româno-american"***, ***"Tărâm american"***. Fiecăruia dintre aceste tărâmuri, îi este rezervat un capitol special, caracterizat mai ales prin diversitate tematică, aprecieri şi evaluări detaliate, într'un stil alert, convingător.

Într'un popas spiritual, numit ***"Între tărâmuri"***, autorul ne delectează cu nişte reflecţii personale, asupra scrierilor părintelui Nicolae Steinhardt dela Rohia şi cu o evaluare de principiu lucrării ***"Dacia preistorică"*** de Nicolae Densuşianu. Eseul final se intitulează ***"Despre vise"***. Povestindu-şi unele vise, scriitorul vrea parcă să ne atragă atenţia asupra nevoii sale de evaziune din conştientul contingent, producător de mizerii şi deziluzii, către sfera subconştientului revelator şi incitant, cu alte cuvinte din *gândirea descriptivă*, în cea *intuitivă*, cum ar fi spus Benedetto Croce.

Incursiunea în istorie, ca şi în prezentul politic şi social, pare mult mai largă în această carte, în comparaţie cu aceea din cărţile publicate mai înainte, de acelaşi autor. Numai că, de această dată, Alexandru Nemoianu se manifestă ca o personalitate tri-dimensională, de istoric, reporter şi scriitor.

Istoricul este un gnostic pentru care *"istoria mai îndepărtată ori mai apropiată înseamnă contemplarea evenimentului petrecut, în nădejdea de a-i descoperi valoarea şi dimensiunea duhovnicească, spirituală"*. El scrie fascinat de *"valoarea spirituală a evenimentului istoric"* şi de *"binele"* rezultat din acest eveniment, ce odată produs, încetează a mai fi un accident, ci devine o veşnică şi viguroasă stare reală, în comparaţie cu *"răul"*, văzut ca *"o neputinţă ghicit ce va deveni Patapievici, ştiu de pe acum că e capitalist, are o inimă dreaptă"*. Interpretând metaforic zicem că are o inimă dreaptă, deci o virtute, aşa dar e un capital câştigat.

Să nu fim răutăcioşi. Într'o *"Scrisoare pierdută"*, un personaj din Caragiale susţine că e capitalist pentrucă trăieşte în *"capitală"*.

În eseul *"Despre bâşcălie"*, Patapievici, nu vede în noţiune o tendinţă populară inteligentă de caricaturizare ci că *"bâşcălia e inferioară ironiei, pentrucă face de râs totul dar şi contrariul lui"*. O fi, că prea le spune cu patos. Într'un alt eseu dela pag.26 ne informează doct că *"bârfa bună asigură o eficientă coeziune a colectivităţii"*; că *"mecanismul care cimentează relaţiile dintre maimuţe e despăducherea"*, mă rog şi alte găselniţe din care se detaşează un ghiveci literar filosofic, din care răzbate o penibilă mizantropie socratică, tocmai bună să facă praf snobii din România.

La pag. 310 - te bagă şi te scoate în şi din *"Principiile matematice ale filosofiei naturale"*. O derulare brambura a lui Newton, Aristotel, Copernic, David Gregory şi... Moise. Ei bine, după Iamblicos, Moise din Biblie se numea de fapt MOSCUS FENICIANUL şi dialoga cu Pitagora la Sidon.

MULTE CĂRŢI ale cărturarilor noştri excelează prin confesiuni intime. O adevărată nevoie de refulare a... conştiinţei.

Romul Munteanu ni se lamentează şi el referitor la *"trecut"*. Traian Selmaru, Petru Dimitriu, Ov. Crohmălniceanu, M. Banuş, Nina Cassian, Zaharia Stancu... toţi cu păcate... Numai el, băiat sărac din popor cu dragoste de carte, s'a zbătut până ce ministrul Învăţământului de atunci, foarte de demult l-a trimis pe veresie ca lector universitar la Universitatea din Leipzig. Călătoreşte în lume, scrie el şi bea mult whisky/pag. 94 - *"O viaţă trăită, o viaţă visată"*. / Măsoară burţile cu feţele de masă să vadă cine a băut mai mult. La pag.139, dă cu strapontină în M.R. Paraschivescu, în Fănuş Neagu, în Eugen Barbu etc., etc., luându-l ca martor pe Dan Zamfirescu. Că despre Dan Zamfirescu a vorbit negativ şi Paul Goma şi Titus Popovici şi alţi trei patru scriitori demni de *(uneori preschimbându-le în stări ridicole)."*

Bazat pe propriile convingeri şi concluzii, istoricul creştin emite opinia, cu totul inedită, că *"apartenenţa României la NATO, va face această organizaţie mai puţin agresivă. Iar amplasarea României ca vârf de lance a Apusului... va elimina posibilitatea unor conflicte sângeroase"*.

Cercetarea *"tărâmului bănăţean"* este făcută, pe de o parte, în mod ştiinţific, din perspectivă istorică, iar pe de altă parte, în mod sentimental, prin prisma evocării propriei obârşii, a familiei Nemoianu şi a rolului istoric pe care această familie de intelectuali l-a avut în viaţa unor aşezări din Banat, (Caransebeş, Mehadia, Borloveni etc.), către sfârşitul secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea.

Studiul intitulat ***"Banatul în secolul al XVIII-lea"*** este împănat cu observaţii şi opinii personale, scopul urmărit fiind de a evidenţia ca model de unitate şi acţiune, comunitatea multi-etnică din Banatul acelui moment istoric. Accentul este pus pe flexibilitatea populaţiei bănăţene în procesul de adaptare la noile ordini imperiale, pe voinţa bănăţenilor de a supravieţui, fără a rămâne credincioşi nici uneia dintre administraţiile imperiale, fie otomană sau austriacă.

În urma analizei conjuncturilor istorice şi a evenimentelor care au implicat Banatul, istoricul autor desprinde concluzia că *"spiritul"* bănăţean cu proverbiala sa *"făloşenie"* (*"Banatu-i fruncea"*), s'a format între anii 1716 şi 1779, când a fost administrat direct de Curtea imperătească dela Viena. *"Acest spirit înseamnă pragmatism, toleranţă şi respect creator pentru tradiţie"*.

În ceea ce priveşte trecerea Banatului civil sub jurisdicţie ungurească, reacţia critică este tăioasă şi urmăreşte desprinderea unei învăţături: ***"Este vorba de stăruinţa prostească a noilor autorităţi de a numi Banatul <Del-Magyarorszag> (Ungaria de Sud). Dacă nu altceva, aceasta-i dovada unei monumentale încăpăţânări reacţionare şi anti-istorice şi ar putea fi oferită ca exemplu negativ despre felul în care nu ar trebui să acţioneze statele care se visează mari puteri ori cu rost istoric."***

Cu limpiditate, claritate şi conciziune, reporterul aduce aspecte inedite despre obiceiuri şi tradiţii, despre capacitatea *"bunului simţ colectiv de a-şi conserva zestrea spirituală, sancţionând orice inovaţie nepotrivită"*. Un exemplu memorabil îl reprezintă reacţia unei familii din satul Borlovenii Vechi, când un tânăr, abia întors acasă, după doi ani de militărie petrecuţi la Bucureşti, îşi întreabă mama *"de ce latră dulăul"* (*"în Borloveni se spune doar câine"*). *"Mica lui inovaţie, încercarea fără rost de a fi original, a fost sancţionată cu batjocuri şi râsete"*.

Mândru de descendenţa sa, dintr'o familie de cărturari, care s'au bucurat de o anume notorietate printre locuitorii din Mehadia şi Borloveni, şi atras de frumuseţea naturală şi spirituală a *"tărâmului bănăţean"*, Alexandru Nemoianu îşi vizitează din când în când plaiurile de vacanţă ale copilăriei, descriindu-le cu patos şi cu sentiment de îndatorare, în reportaje literare (*"O zi în Borloveni"*) sau portrete de familie (*"Doftorul din Mehadia"*).

Actualitatea politică românească face obiectul unei succinte analize. Un articol intitulat ***"Reflecţii pe marginea Istoriei Românilor după 1989"***, excelează în observaţii critice, dar şi în aprecieri entuziaste, însoţite de autocritică. Afirmând că după căderea comunismului, din anul 1989, *"în lume a rămas un singur <pol> de putere"*, istoricul conclude că ***"în istorie stările unipolare nu sunt fericite"*** că ***"puterea absolută corupe absolut"***, de unde prevederea că ***"singurul pol de putere va sfârşi prin a abuza de condiţia în care se află"***.

Cercetarea istoriei Românilor-americani este domeniul de predilecţie şi de strictă misiune a istoricului autor. Judecăţi de valoare şi observaţii de principiu cu privire la evoluţia comunităţii Românilor-americani, sunt însoţite de referinţe critice, vizând activitatea actuală a unor instituţii ce afectează din punct de vedere politic, socio-cultural sau religios, pe membrii acestei comunităţi. În eseul intitulat ***"Ce umblă roată, vine roată"***, săgeata criticului este îndreptată furios asupra Episcopiei Ortodoxe din America şi a Mitropolitului Teodosie, ale cărui inovaţii ecteneice, propuse într'o scrisoare adresată în ziua Crăciunului 2001, parohiilor afiliate cu biserica ce o conduce, *"jigneau sentimentele credincioşilor, alterau raţiunea de a fi a bucuriei, propagau în chipul cel mai direct o isterie războinică neavenită..."*

Comunitatea Românilor-americani este văzută ca un model de supravieţuire peste mări şi ţări a modelului existenţial românesc. Alături de precizarea etapelor Istoriei Românilor-americani, sunt reliefate trăsăturile specifice acestei istorii, relaţia comunităţii româno-americane cu structurile Statului american, relaţie manifestată, în primul rând, prin *"includerea lor în naţiunea americană şi acceptarea identităţii lor caracteristice"*. Sub acest aspect, autorul evidenţiază importanţa instituţiilor create de-a lungul timpului de Românii-americani şi deplânge tragedia dispariţiei în anul 2001 a ***Uniunii şi Ligii Societăţilor Româneşti din America***, instituţie ce *"a avut un rol enorm în păstrarea şi afirmarea identităţii grupului"*. Eseurile despre ***"Uniunea şi Liga"***, sunt scrise într'un stil jurnalier, asemănător aceluia din romanul ***"O viaţă de om"***, de Miron Butariu şi cuprind depoziţiile autorului în calitate de martor ocular şi vechi membru al prestigioasei instituţii. Este condamnată cu vehemenţă maniera dictatorială de conducere a organizaţiei, în timpul preşedinţiei Georgetei Washington.

Dispariţia *"Uniunii şi Ligii"*, a colecţiei ziarului ***America*** (1902-2002), a arhivei instituţiei şi a bibliotecii ei, înseamnă, în cuvintele autorului, *"o fioroasă şi ireparabilă crimă culturală"*.

Fiind mereu printre Români şi pentru Români, scriitorul Alexandru Nemoianu îşi alege subiectele în funcţie de rezonanţa ce i-au produs-o în suflet şi îşi exprimă cu francheţe opiniile, ca un apostol şi un misionar.

Cei peste douăzeci de ani de viaţă trăită pe pământul Americii, l-au contaminat pe istoricul şi scriitorul Alexandru Nemoianu de acel *"high cry"* specific cetăţeanului american, obişnuit să-şi verse, fără echivoc, focul nemulţumirilor, exercitându-şi astfel dreptul constituţional la liberă exprimare. Cititorul care nu a asimilat sau nici nu a înţeles acel *"out cry"* al spiritului american, ar putea fi alarmat de critica agresivă a autorului la adresa administraţiei sau administraţiilor guvernului american, din serialul de articole *"Tărâm american"*, din care am extras, ţinând seamă de valoarea lor sugestivă, următoarele titluri: *"Feriţi-vă de idoli!"*, *"Trecerea în irelevanţă a <centrului>"*, *"Modelele repetitive ale răului"*, *"Golem dezlănţuit"*, *"Nesimţirea agresivităţii"*, *"Preţul imperiului"*, *"Logica terorii"* etc.

În aceste articole, istoricul respinge în mod tranşant noua ideologie a *"globalismului ca inspiraţie satanică"* şi politica imperialistă, promovată de administraţia actuală dela Washington.

Călătoria autorului pe tărâmuri româneşti şi americane, se încheie în capitolul al IV-lea, intitulat *"Între tărâmuri"*. Credinţa în Adevăr, înţeles ca însuşi Hristos, precum şi în miracolul produs de *"Cuvântul"* care a dat sens existenţei omului pe pământ, îl determină pe autor să reflecteze asupra unor autori model, ca ***Părintele Nicolae Steinhardt dela Rohia*** şi ***Nicolae Densuşianu***, ale căror scrieri au rezultat *"din dragoste pentru Biserica lui Hristos şi pentru neamul românesc"*. Istoricul creştin, Nemoianu, defineşte scrierile părintelui Nicolae -*"lucru de taină şi mărturisire către Dumnezeu"* - şi observă că autorul lor *"a fost dintre cei puţini care au ştiut că Adevărul nu este <un principiu>, ci este o Persoană (Iisus Hristos)"*. Romanul *"Jurnalul fericirii"* este apreciat ca având *"o incredibilă unitate, unitate în duh"*, iar studiul *"Dacia preistorică"* de Nicolae Densuşianu - *"o fascinantă poveste istorică"*. Istoricul Nicolae Densuşianu este numit *"un iconoclast şi un iconodul; un spărgător de <icoane> false, sau mai exact, de idoli scârbavnici, şi un închinător al vieţii şi neamului românesc"*.

Continuare în pag. 15

AZI ÎN UNIVERSUL LITERAŢILOR ROMÂNI

Urmare din pag.12

ghicit ce va deveni Patapievici, ştiu de pe acum că e capitalist, are o inimă dreaptă". Interpretând metaforic zicem că are o inimă dreaptă, deci o virtute, aşa dar e un capital câştigat.

Să nu fim răutăcioşi. Într'o *"Scrisoare pierdută"*, un personaj din Caragiale susţine că e capitalist pentrucă trăieşte în *"capitală"*.

În eseul *"Despre bâşcălie"*, Patapievici, nu vede în noţiune o tendinţă populară inteligentă de caricaturizare ci că *"bâşcălia e inferioară ironiei, pentrucă face de râs totul dar şi contrariul lui"*. O fi, că prea le spune cu patos. Într'un alt eseu dela pag.26 ne informează doct că *"bârfa bună asigură o eficientă coeziune a colectivităţii"*; că *"mecanismul care cimentează relaţiile dintre maimuţe e despăduchere"*, mă rog şi alte găselniţe din care se detaşează un ghiveci literar filosofic, din care răzbate o penibilă mizantropie socratică, tocmai bună să facă praf snobii din România.

La pag. 310 - te bagă şi te scoate în şi din *"Principiile matematice ale filosofiei naturale"*. O derulare brambura a lui Newton, Aristotel, Copernic, David Gregory şi... Moise. Ei bine, după Iamblicos, Moise din Biblie se numea de fapt MOSCUS FENICIANUL şi dialoga cu Pitagora la Sidon.

MULTE CĂRŢI ale cărturarilor noştri excelează prin confesiuni intime. O adevărată nevoie de refulare a... conştiinţei.

Romul Munteanu ni se lamentează şi el referitor la *"trecut"*. Traian Selmaru, Petru Dimitriu, Ov. Crohmălniceanu, M. Banuş, Nina Cassian, Zaharia Stancu... toţi cu păcate... Numai el, băiat sărac din popor cu dragoste de carte, s'a zbătut până ce ministrul Învăţământului de atunci, foarte de demult l-a trimis pe veresie ca lector universitar la Universitatea din Leipzig. Călătoreşte în lume, scrie el şi bea mult whisky/pag. 94 - *"O viaţă trăită, o viaţă visată"*. / Măsoară burţile cu feţele de masă să vadă cine a băut mai mult. La pag.139, dă cu strapontină în M.R. Paraschivescu, în Fănuş Neagu, în Eugen Barbu etc., etc., luându-l ca martor pe Dan Zamfirescu. Că despre Dan Zamfirescu a vorbit negativ şi Paul Goma şi Titus Popovici şi alţi trei patru scriitori demni de crezare care l-au înfierat pentru slugărnicia sa comunistă, nu ni se spune nimic. Cârtiţa Romul Munteanu a trăit şi a muncit cu *"condeiul"* multă vreme după cum singur o spune (citiţi-i cartea) cam în acelaşi timp - spunem noi - în aceeaşi ţară cu altă cârtiţă kaghebistă al cărei nume măreţ şi puternic nu-l mai pomenim.

Ceea ce e dat naibii de caraghios e faptul că toţi scriitorii români inclusiv Adrian Păunescu (ale cărui daruri carismatice nu le negăm) privesc înapoi cu... *"mânie"*: - Să fie asta o restanţă a faimoasei *"mânii proletare"*?

Chestiunea aduce în mod amuzant cu nuvela lui Giovani Papini *"Cacavone"*. Personajul principal contesta meritul lui Descartes cu *"Cogito ergo sum"*. Ei bine - afirma el *"eu nu cuget, deci eu nu exist"*.

. . . . . .

Ca o concluzie la toate cele de mai sus, autorul acestor rânduri nu poate încheia decât cu un foarte potrivit citat biblic din Iacov 5.16: *"Mărturisiţi-vă unii altora păcatele, şi rugaţi-vă să fiţi vindecaţi"*.

Prof. Nicolae RĂGAN

DESPRE CĂLĂII COMUNIŞTII ŞI LUPTA LOR ANTICREŞTINĂ

Sergiu GROSSU

Nu este pentru prima oară că denunţ în ***Cuvântul Românesc*** apriga înverşunare a tuturor regimurilor comuniste împotriva religiei creştine. Mântuitorul, de altfel, ne-a avertizat că din pricina Sa vom fi duşi *"înaintea dregătorilor şi înaintea împăraţilor"*, că vom fi urâţi de toţi *"din pricina"* Numelui Său (**Matei, 10. 18, 21-22**). În revista ***Catacombes***, pe care am publicat-o la Paris, împreună cu soţia mea, între anii 1971-1992, am dat în vileag mărturiile zguduitoare ale atâtor creştini - preoţi, pastori şi laici - care au avut de suferit în Răsăritul comunist al Europei şi mult mai departe, până în Extremul-Orient şi marea Caraibelor, cele mai neomeneşti pedepse pentru credinţa lor nestrămutată: câmpurile de muncă forţată, celulele morţii, chinurile spălării de creier în vederea aşa-zisei *"reeducări"* politice şi, mai ales, azilele sau spitalele psihiatrice, unde erau *"îngrijiţi"*, de canibalii secolului XX, luptătorii cei mai de seamă care se opuneau regimului concentraţionist - socotiţi capabili de *"delicte de opinie"*-, precum şi foarte mulţi creştini, din toate confesiunile existente în spatele cortinelor de fier şi de bambus.

Iată cum descria Alexandru Soljenîţân, într'o celebră *"scrisoare deschisă"* din 15 Iunie 1970, proaspăta metodă a internării în spitalele psihiatrice, practicată în Uniunea Sovietică pe o scară întinsă şi cu dispreţul celui mai elementar simţământ uman: *"Fără mandat de arestare sau fără nici o justificare de ordin medical, patru poliţişti şi doi medici se prezintă la un om sănătos. Medicii declară că acesta este nebun şi maiorul de poliţie strigă: <Noi suntem organul constrângerii! Scoală-te!> Apoi i se leagă mâinile şi îl conduc la o casă de nebuni. (...) Ar fi timpul să discernem adevărul: arestarea unor oameni cu mintea sănătoasă, care gândesc liber, şi închiderea lor în case de nebuni, nu este altceva decât o variantă a camerei de gaz şi chiar o variantă mult mai crudă: suferinţele victimelor sunt mult mai crude şi mai lungi. În materie de nedreptăţi ca şi în materie de crime, trebue să ne amintim că există o limită, dincolo de care omul devine un canibal."*

Pentru presa sovietică (de pildă ***Izvestia*** din 23 Octombrie 1971), *"cazuri de ospitalizare de indivizi sănătoşi în clinicile psihiatrice sunt totalmente excluse în U.R.S.S."* Nu este vorba, susţineau ziariştii comunişti, decât de *"calomnii şi invenţii fabricate în Occident de către diversiunea antisovietică"*. Iar ambasadorul U.R.S.S.-ului în Franţa, Abrasimov, a protestat oficial împotriva ştirilor *"tendenţioase"* apărute în ziarele pariziene: nimic adevărat în aceste poveşti de internări psihiatrice ale opozanţilor. Aceasta-i, pur şi simplu, campanie anti-comunistă! Până şi persecuţiile religioase în ţările comuniste, în general, şi în Uniunea Sovietică, în special, nu erau ***reale***, ci făceau parte din *"calomniile şi invenţiile fabricate în Occident"*, îşi dădeau osteneala să ne asigure nu numai poliţiştii sovietici sau vreun membru al C.C.-ului moscovit, ci simandicoasele feţe bisericeşti ca Patriarhul Pimen şi mitropolitul Leningradului Nicodim, sau ca binecunoscuţii fruntaşi ai Bisericii Ortodoxe Române, patriarhul Justinian Marina, mitropolitul Moldovei Justin Moisescu (devenit şi el patriarh), etc., etc. Troica Bisericii Ortodoxe roşii (Alexie, Pimen şi Nicodim) va nega existenţa unei Biserici persecutate, a unei Biserici a catacombelor, răstignită de către duşmanii lui Dumnezeu, cu binecuvântarea ruşinoasă a unor sutane servile şi, ca atare, compromise.

Această ierarhie a dezertării şi a compromisului anti-evanghelic, a fost în nenumărate rânduri denunţată. Reamintim scrisorile de foc ale preoţilor ortodocşi Eşliman şi Yacunin, din 15 Decembrie 1965; ale luptătorului creştin Levitin-Krasnov, din 21 Mai 1966; sau cea a martirului Bisericii clandestine din Rusia, Boris Talantov, scrisoare semnată de către 12 persoane, la 19 Martie 1967. Din partea lui Talantov s'a primit şi un studiu, intitulat ***"Patriarhul Moscovei - un instrument docil în mâinile puterii ateiste"***, pe care l-am publicat în revista Catacombes, în numerele din Februarie şi Martie 1972. Răul, susţinea Boris Talantov, constă în faptul că *"activitatea patriarhatului Moscovei, folosindu-se de mijlocul seducţiei şi al minciunii în toată măsura posibilului, vrea să conducă mişcarea creştină, pe plan mondial, într'o direcţie falsă, şi astfel s'o distrugă. (...) Activitatea patriarhatului moscovit în străinătate este o trădare conştientă a Bisericii Ortodoxe Ruse şi, bineînţeles, a credinţei creştine. Ea se descoperă lumii ca un agent secret al anticreştinismului mondial"*.

* * *

Datorită atitudinii sale *"în mod implacabil ostilă"* oricărei religii, comunismul se dovedeşte a fi el însuşi - va scrie N. Berdiaev - ***o religie intolerantă şi fanatică***: *"Comuniştii profesează un ateism militant şi sunt obligaţi să desfăşoare o propagandă antireligioasă. Comunismul, în fapt, este duşmanul oricărei forme de religii şi în mod special al creştinismului, nu atât ca sistem social, ci mai ales ca religie. El vrea să devină el însuşi o religie, pentru a lua locul creştinismului... Din această cauză, conflictul său cu alte credinţe religioase este inevitabil"*. De aceea Lenin, în calitatea sa de discipol al celor doi dascăli materialişti Marx şi Enghels, îi va scrie lui Gorki, la 14 Noembrie 1913, că *"orice idee religioasă, orice concepţie despre Dumnezeu, orice cochetărie chiar cu acest Dumnezeu, devine o indicibilă abominaţie"*. Concluzia? ***A.B.C.-ul marxismului este lupta antireligioasă***, respectiv o luptă de clasă, îndârjită, necruţătoare, vizând dispariţia *"rădăcinilor sociale ale religiei"*.

S'a arătat, evident, faptul că subversiunea comunismului internaţional n'a încetat să lucreze zi şi noapte pentru a deruta lumea liberă, pentru a înşela conştiinţa incertă a creştinilor indiferenţi sau greşit informaţi, pentru a demobiliza ierarhia Bisericilor occidentale, în sfârşit pentru a ridiculiza persecuţiile, suferinţele şi martiriul fraţilor noştri înrobiţi, în scopul pervers de a face să triumfe, pe ruinele unui creştinism învins, universalitatea turpitudinii şi cultul mincinos al religiei lor materialiste.

Se cuvine să vorbim de discursul epocal din 25 Februarie 1956 când, în faţa unei asistenţe înmărmurite a celui de al 20-lea Congres al P.C.U.S., Nichita Hruşciov făcu cunoscute crimele lui Iosif Stalin: *"Arestări şi deportări masive a mii de persoane, execuţii fără proces şi fără cercetări prealabile, toate acestea creară nişte condiţii de nesiguranţă, de teamă şi chiar de dezesperare... Comisia a stabilit nenumărate fapte legate de <fabricarea> de procese contra comuniştilor; de o serie de false acuzaţii, de abuzuri de neconceput contra legalităţii socialiste, fapte care avură drept consecinţă moartea celor nevinovaţi"*.

Dacă, după cifrele lui Hrusciov, din cei 139 membri şi supleanţi ai Comitetului Central aleşi în 1934, 98, adică 70% sunt împuşcaţi în 1937 şi 1938; dacă din cei 1967 delegaţi la Congresul Partidului din 1934, 1.108 au aceeaşi soartă; dacă *"mai multe mii de comunişti cinstiţi au murit în urma acestei monstruoase falsificări de aşazise procese"* - terminologia aparţine lui Hruşciov - atunci nu este normal să ne întrebăm câţi creştini, credincioşi lui Hristos şi Bisericii Sale, au trebuit să sufere nedreptăţile unui regim idolatru, pradă urii şi setei de răzbunare, expuşi necontenit persecuţiilor, torturilor şi morţii?

La adăpostul Constituţiei sovietice, regimul totalitar şi prigonitor a folosit cele mai brutale măsuri de constrângere împotriva oricărei activităţi creştine. La ce bun *"libertatea de a practica slujbele religioase"*, dacă se vorbeşte, în acelaşi timp, de *"libertatea propagandei antireligioase"*, mai bine zis de libertatea pe care o aveau comuniştii propagandişti de a suprima *"rădăcinile sociale ale religiei"*, printr'o discriminare religioasă unică în lume. Din capul locului se impunea plasarea articolului 124, cu presupusa *"libertate de a practica slujbele religioase"*, în contextul gândirii leniniste cu privire la ***libertate***: *"Atâta timp cât clasele nu sunt desfiinţate, orice reflecţie asupra libertăţii şi egalităţii trebue să suscite întrebarea: **libertate pentru care clasă şi în ce scop?**"* Citez din nou pe Lenin:

*"Elementul necesar, condiţia obligatorie a dictaturii este **represiunea prin violenţă** a exploatatorilor drept clasă şi, ca urmare, violarea <democraţiei pure>, adică a egalităţii şi a libertăţii cu privire la această clasă"*.

De vreme ce am jalonat suficient de clar ***principiul libertăţii de tip leninist***, să trecem la ***practica libertăţii cultelor religioase***. La 23 Ianuarie 1918, Consiliul comisarilor poporului, prezidat de Lenin, publică vestitul ***Decret asupra separaţiei Bisericii şi a Statului*** (decret care a rămas valabil tot timpul în Uniunea Sovietică). Vreţi să ştiţi cum erau garantate drepturile la libertatea cultului religios? În articolul 5 al susamintitului Decret este arătat negru pe alb: *"Libera împlinire a riturilor religioase este garantată în măsura în care acestea nu tulbură ordinea publică şi nu încalcă drepturile cetăţenilor Republicii Sovietice. Autorităţile locale sunt îndreptăţite să ia toate măsurile necesare în vederea asigurării, în aceste cazuri, a ordinii şi a securităţii publice"*.

În felul acesta, autorităţile comuniste, extrem de grijulii de a nu *"încălca drepturile cetăţenilor"* sovietici, hotărâră închiderea şi distrugerea bisericilor. *"Cutare biserică este aşezată prea aproape de şcoală şi constituie o încălcare a laicităţii învăţământului* - citim în cartea ***Les chrétiens en U.R.S.S.*** de Nichita Struve. *O alta, clasată peste noapte monument istoric, trebue să aparţină tuturor cetăţenilor sovietici şi nu numai credincioşilor; cutare catedrală, ca aceea din Perm, atrage multă lume şi împiedică astfel circulaţia maşinilor; iată pentru ce clasa muncitoare, stăpână în ţara sa, respectiv sindicate şi organizaţii komsomoliste sunt puse în mişcare şi adună mii de semnături care cer cu insistenţă dispariţia bisericilor"*.

Ce face, însă, Biserica oficială? Care a fost reacţia ierarhiei, a Patriarhului? Să-l citâm pe Alexandru Soljenîţân, care în zguduitoarea sa ***Scrisoare din Postul cel Mare***, adresată patriarhului Pimen, denunţa situaţia deplorabilă a Bisericii ortodoxe: *"Studiind istoria Rusiei din ultimile secole, ajungi la convingerea că multe lucruri bune s'ar putea realiza într'un chip minunat de armonios, dacă Biserica n'ar fi renunţat la independenţa ei şi dacă poporul ar da ascultare de glasul ei, ca în Polonia de pildă. (...) Biserica rusă se înduioşează de orice nenorocire survenită în Africa îndepărtată, însă de suferinţele propriei noastre ţări nu se lasă niciodată impresionată. De ce mesagiile pastorale care coboară spre noi, dela vârfurile Bisericii, sunt leniniste? (...) Au trecut 7 ani de când doi preoţi de o mare probitate morală, Yacunin şi Eşliman, au vrut să demonstreze că flacăra credinţei creştine nu s'a stins în patria noastră. Ei au scris o scrisoare ilustrului D-voastră predecesor. Prin argumente numeroase şi irefutabile i-au expus slugărnicia lăuntrică prin care Biserica rusă este condusă în mod voluntar şi care merge până la autodistrugere. Şi care a fost răspunsul? Au fost pedepsiţi pentru a fi spus adevărul, li s'a interzis oficierea slujbelor religioase! Iar sfinţia voastră nu aţi reparat această nedreptate!"* Cea mai gravă acuzaţie a lui Soljenîţân, adusă împotriva unei ierarhii servile, este *"distrugerea sistematică a spiritului şi trupului Bisericii creştine"*, întrucât, constata el cu durere, *"pentru înaltul cler rus puterea temporală este socotită mai presus decât puterea cerească"*. Ce rămânea de făcut? ***Să alegem calea creştinismului primar: sacrificiul***. Fiindcă, întotdeauna, *"cel lipsit de orice forţă materială obţine victoria prin sacrificiu. Şi noi am văzut numeroşi preoţi şi corelegionari* - sublinia Soljenîţân - *care au ales drumul martiriului, demn de primele secole..."*

* * *

În discursul pe care Leonid Iliicev, doctrinarul P.C.U.S.-ului, l-a pronunţat la 25 Noembrie 1963, cu ocazia reuniunii Comisiei ideologice de pe lângă Comitetul Central, era combătută orice activitate religioasă care depăşeşte zidurile bisericii, socotind-o drept o *"subversiune ideologică a propagandei imperialiste"*. Arătându-şi nemulţumirea faţă de *"slaba influenţă"* a propagandei ateiste asupra credincioşilor, Iliicev a spus: *"Metodele greşite ale luptei contra religiei prejudiciază cauzei noastre. Nu numai că ele nu subminează baza popagandei religioase, ci dimpotrivă ajung să întărească fanatismul religios, dau naştere formelor clandestine de slujbe şi rituri, fac să apară la credincioşi neîncrederea şi nemulţumirea, în sfârşit îi împietresc"*. De aceea, el povăţuieşte pe propagandiştii atei să nu lase *"oamenilor Bisericii şi sectanţilor nici o spărtură prin care ei ar putea să pătrundă în suflete"*. Ziarul ***Tinerimea Moldovei*** din 17 Ianuarie 1973 scria cum *"agenţii sectarilor caută căi pentru a pătrunde în sufletul omului şi de multe ori văd ceea ce ateii din Krasnoarmeisk se fac a nu observa. (...) Sectarii folosesc toate mijloacele, până şi constrângerea, pentru a-şi completa rândurile"*. Din articolul *"Spre lumină"*, apărut în ***Moldova Socialistă*** din 13 Septembrie 1972 aflăm ce *"tactică"* au folosit, de pildă, baptiştii basarabeni Feodor Cotorobai şi Trifon Rusu ca să-l câştige pe amărâtul de Andrei Cociug ca membru al sectei lor: *"I-au acordat toată atenţia, i-au purtat de grijă, se interesau de soarta lui, de sănătatea soţiei, de nevoile care-l frământau. L-au convins să nu mai bee, căci de pe urma asta va suferi încă şi mai mult soţia. Pe aceasta din urmă au liniştit-o... <Sunt oameni buni pe lume - îi spuneau dânşii - şi nu te vor lăsa să suferi>. Cu alte cuvinte, împleteau într'un mod trainic mreaja cu care aveau să-i prindă pe aceşti doi oameni"*.

Încercând să răspundă la întrebarea ***"De ce există oameni credincioşi în Uniunea Sovietică?"*** Iliicev este obligat să recunoască: *"Din cauza indiferenţei, tovarăşi! Iată explicaţia... Ar trebui să ştiţi că nu vom învinge religia numai prin conferinţe despre ştiinţă. Pentru a putea şterge orice urmă de Dumnezeu, trebuie ca mai întâi să devenim noi înşine oameni veritabili"*. Ca şi cum nu ştia că aceşti *"oameni veritabili"* - victime ale moralei materialiste - persecutau pe creştini, arestându-i, torturându-i, condamnându-i şi deseori omorându-i, Iliicev declara mincinos că *"lupta contra religiei nu este lupta contra credincioşilor, ci contra ideilor anti-ştiinţifice, contra învăţăturii religioase"*. Ba, mai mult chiar, recomanda el propagandiştilor atei: să folosească *"un fel cordial şi sincer"* în abordarea credincioşilor.

Să vedem cum au fost trataţi *"cordial şi sincer"* de

Continuare în pag. 15

Despre neobrăzare

(pe scurt)

În seara zilei de patru Iunie, la Tucă-Show, a avut loc (destul) un incident penibil: Domnul Dan Nica, Ministru (ultracompetent) al Comunicațiilor (?) a fost luat drept strălucitul Ministru al Propagandei fulgurante, triumfale, de către ceva cetățean... turmentat. Indignat, consternat și ofuscat, Dl. Ministru Dan Nica a protestat vehement, afirmându-și și reafirmându-și strălucita identitate. Cu eleganță poate interesată, Dl. Tucă a omis explicația, de altfel evidentă: neobrăzarea de necrezut cu care Domnul Ministru Dan Nica afirmase cu două minute înainte că faimoasele economii de zeci de milioane de euro realizate prin licitațiile electronice concepute de dumnealui s'au transformat într'un adevărat corn al abundenței pentru sistemul sanitar din România, spitale, bolnavi, medicamente , hrană din belșug etc., etc., etc. Aceasta era, cred, explicația confuziei făcute de cetățeanul cu pricina: Ministrul țutăr de profesie al guvernului Năstase era cel dela care s'ar fi putut aștepta așa o enormitate, nu cel al comunicațiilor. Deși concurența în domeniul slugărniciei laudative la adresa Guvernului Năstase include multe alte ministere, cum ar fi de pildă cel al Puvăcuței, al lui Agaton etc., etc., etc. (Revenind la speță, să menționăm că însăși afirmarea infailibilității licitațiilor prin calculator era o altă enormitate. E posibil ca momentul intervenției calculatorului în procesul de licitație să o facă obiectivă și imparțială, dar ea se bazează pe calitatea și veracitatea informației accesibile licitantului, deci de un suprasistem mult mai vast și mai greu controlabil pe care numai Dumnezeu și PSD-ul au o șansă să-l controleze).

Tonul de o incredibilă aroganță și suficiență utilizat în permanență de PSD-iștii dela toate nivelurile, mulțumirea de sine afișată cu dezinvoltură comunistă de către niște capitaliști de o rapacitate scârboasă, începe să irite, să descurajeze până și intențiile de vot ale electoratului bovin care a dat votul acestei șleahte mizerabile de mimi ai competenței.

Acești străluciți aleși care *"știu, vor și pot"* (Agata Nicolau dixit!) să rezolve toate durerile ației abordează sus-menționata operație exclusiv din punctul de vedere al FMI și al Băncii Mondiale cu slugărnicie mult mai totală și mai grețoasă decât o făcea oricare din administrațiile precedente, ceea ce, să recunoaștem, este o surpriză. Dar nu plăcută. Atunci când fără nici o rezistență aplici rețetele FMI unei populații în majoritate epuizate biologic și nervos de ceaușism, plus treisprezece ani de jaf post-insurecțional fără limite, comiți o crimă împotriva propriului popor. O comiți din postura comodă a unei clase posedante, roșcată ca extracție, în majoritate vinovată de remarcabilă îndemânare, înaltă calificare și eficiență în strângerea curelei celorlalți, practicată cu succes în cei cincizeci de ani de comunism. Ea devine paricid și genocid în condițiile disperate trăite de majoritatea pensionarilor, de bolnavi și, adesea de copii. Se guvernează în vederea integrării cu orice preț, dar prețul să fie plătit de prostime. Și, desigur, Europa nu intenționează să-i hrănească, îmbrace și trateze pe milioanele de necăjiți români supuși datorită ei, acestei superbe Europe și atotputernice Americi, savantului experiment comunist. Pe ăștia îi urcăm în pom și scuturăm zdravăn; care cade, și sperăm să fie cât mai mulți, să-i fie de bine. Rentabilitatea și profitul vor crește și FMI-ul aprobă, aplaudă și mai acordă o tranșă... guvernanților bine hrăniți, prosperi și informați. Partenerii dumnealor, legitimi și comozi.

A cere și impune sacrificii unor oameni la limitele supraviețuirii, în numele rentabilității și profitabilității, constituie, indubitabil, un act criminal. Cei care excelează în realizarea lui își zic social-democrați, nu naziști, fasciști, comuniști etc. Ei reclamă cu nerușinare votul unei populații pe care au spoliat-o, mințit-o și epuizat-o în deceniile de comunism, ca și în nefericitii ani post-insurecționali, și pe care o reduc progresiv la o mizerie greu de imaginat.

În același timp suntem siliți să asistăm la o suită de gesturi caricaturale de un haz (Doamne iartă-mă!) irezistibil. De exemplu, Domnul Ministru de Interne, spaima corupției și crimei organizate, a purces fără ezitare la stârpirea corupției semnalate de presă în chiar ograda măriei sale, sub formă de vile și palate, cu miile, cu zeci de camere și multe etaje, piscine și parcuri, terenuri de tenis etc. Dela plutonier până la general. Necruțătoarea anchetă a dezvăluit că treizeci și șapte, rețineți cifra, 37 din toate aceste mii de mândre construcții fuseseră construite cu mijloace dubioase și că sursele de finanțare urmau să fie anchetate... cu toată severitatea. Pe semne însă s'au găsit explicații plauzibile în toate aceste cazuri, căci în cele din urmă scandalul a fost *"cușionat"* (cuvânt care îmbogățește în mod fericit limba română, ca atâtea alte sute și mii de vocabule și expresii anglo-saxone: trend, make-up, management profit-orientat, on-line, etc., etc. Notați că majoritatea celor ce utilizează asemenea monstruozități lingvistice nu trebue suspectați că ar cunoaște limba engleză, Doamne ferește, în orice caz nu mai bine decât mult iubitul nostru președinte; dar ar vrea să fie suspectați de apartenența la o cultură majoră și de o identitate etnică incertă).

Exemplele se pot înmulți indefinit și nu numai la nivel ministerial. Completa lipsă de jenă nici n'ar trebui să ne mire dat fiind că avem de-a face cu glorioși urmași ai unei propagande faimoase și a unor elevi valoroși ai unei intelectualități care afirmă sec: nu există limite ale posibilului în propagandă, problema unică o constituie finanțarea (vezi războiul din Irak). Și mai și trăim într'o epocă fericită când bombardamentul informațional beneficiază de instrumente extraordinare. Ceea ce ar trebui totuși să ne uimească este înceteneala cu care electoratul se decide să ia atitudine critică față de spoliatori și ipocriți, impostori și specialiști în mimarea competenței. O explicație ar putea oferi nenorocita experiență a guvernării alternative și concluzia străveche: schimbarea domnilor, bucuria nebunilor. Orice schimbare înseamnă schimbare în mai rău, le spune oamenilor experiența trăită în ultima jumătate de veac. O concluzie fatalistă malignă care ar putea avea valoare corectivă doar luând forma grevei politice absolute a majorității, care să plaseze un binemeritat șut în fund acestei pretinse clase politice.

Uimitoare este și capacitatea cameleonică a Occidentului, care și-a pus cu entuziasm ochelarii roz pentru a contempla și aplauda un regim paricid execrabil în numele unui pragmatism care nu mai înseamnă, probabil spre disperarea lui John Dewey și William James, decât completa lipsă de principialitate. (Va urma)

D. PETRONIU

DESPRE CĂLĂII COMUNIȘTI

Urmare din pag. 14

către autoritățile *"umanitare"* ale Țării Socialismului, câțiva, doar, din martirii credinței care au trecut prin *"necazul cel mare"* al celor mai sălbatice persecuții, de care vorbește Apocalipsa, și care și-au albit hainele *"in sângele Mielului"*: Nicolai Hmara, schingiuit până la moartea sa din 9 Ianuarie 1964; Ivan Afonin, mort din lipsă de alimentație într'un lagăr de muncă forțată, la 22 Noembrie 1969; Otto Vibe, mort după 14 ani de pușcărie, la 30 Ianuarie 1964; vajnicul luptător ortodox Boris Talantov, mort în spitalul închisorii din Kirov la 4 Ianuarie 1971; Pavel Saharov, mort la 1 Iulie 1971, în urma torturilor și a nenumăratelor întemnițări la care fusese pus. Dar tânărul basarabean Ivan Moiseiev, care a murit la 16 Iulie 1972, pe când își făcea serviciul militar la Kerci? În cartea pe care am publicat-o în Franța în vara anului 1976, bazându-mă pe documentele adresate de părinții lui Vania, Consiliului Bisericilor baptiste din U.R.S.S. am arătat că *"el a fost bătut, rănit, ars cu fierul roșu și apoi, încă în viață fiind, a fost înnecat în Marea Neagră, la o adâncime de 156 cm., în timp ce el măsura 1,85 metri"*. Nu sunt toți acești martiri exemple de comportare *"cordială și sinceră"* a propagandiștilor comuniști și nu reprezintă ei amprenta rușinoasă a mâinilor pătate de sângele copiilor lui Dumnezeu? Și, totuși, nici o scrâșnire de dinți din partea părinților sau familiilor lor, nici cea mai mică umbră de răzbunare. *"Fiul nostru a completat numărul celor care au fost uciși pentru Cuvântul lui Dumnezeu, au mărturisit părinții lui Vania Moiseiev. Deși îl plângem, ne bucurăm de jertfa sa. El a iubit pe Iisus mereu, L-a iubit mai mult ca alții, fapt pe care l-a și dovedit. În ultimele lui scrisori el ne reamintea fără încetare: <Dacă iubiți ceva în lume mai mult decât pe Iisus, nu veți putea să-L urmați!> Fie ca această floare vie, care și-a dat parfumul tinereții în holocaust pe cruce, să fie o pildă pentru tot tineretul creștin, adică a iubi pe Hristos așa cum L-a iubit fiul nostru Vania!"*

* * *

Leonid Iliicev vorbea despre necesitatea imperioasă a *"oamenilor veritabili"*. Însă cum să devină călăii și lepădăturile unei societăți, bazată pe lupta de clasă, *"oameni veritabili"*, fără a crede în Dumnezeu? Numai în Iisus Hristos omul poate deveni liber, căpătând chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Numai adevărul Evangheliei poate face pe oameni capabili să iubească și, mai ales, să ierte pe prigonitorii lor. Așa cum scria credinciosul baptist Vassili Kozlov, într'un cutremurător memoriu trimis conducătorilor Partidului și Guvernului din Moscova: *"În atmosfera infernală a lagărului, pe când răufăcători ca mine se blestemau pe ei înșiși și blestemau lagărul, pe gardieni și întreaga omenire, pe când unii își tăiau vinele și își spintecau stomacul pentru a termina cu <viața>, **creștinii nu desnădăjduiau**. Viața lagărului și condițiile dure nu-i turburau de fel; fața lor strălucea de lumină. Viața lor exemplară și curată, supunerea lor totală voinței lui Dumnezeu, blândețea și curajul neîntrerupt lăsau să se întrevadă că ei sunt altfel decât noi: **pe fețele lor strălucea Hristos**. O astfel de viață pură și profundă, cu un sens valabil, doream să trăiesc și eu. Modelul unei astfel de vieți mi-a fost dat de deținutul Hrapov. L-am cunoscut într'un lagăr din Siberia, în 1953. Nu era la prima lui executare de pedeapsă. Azi se află tot în închisoare. Pentru credința lui în Dumnezeu, el și-a petrecut aproape jumătate din viață în închisoare și lagăre. A fost închis sub Stalin, sub Hrușciov și azi, sub regimul D-voastră. Când este pus în libertate, abia apucă să se bucure împreună cu familia sa și iată-l din nou închis. (...) Puterea reală a lui Hristos și puterea Evangeliei n'au sfărâmat numai inima mea, ci și alte sute de inimi asemănătoare cu a mea, inimi care au fost otrăvite de ateism și vicii. Închisorile și lagărele de muncă deveniră deci pentru mulți locul de pocăință și de întâlnire cu Iisus. În 1953 am rupt-o și eu definitiv cu lumea criminală și cu trecutul meu păcătos. Am devenit creștin. (...) Ce bine ar fi dacă ați permite creștinilor închiși să vorbească răufăcătorilor despre Iisus! Ce schimbată ar fi viața acestor mii de deținuți, ce schimbată ar fi! Nu ați mai fi obligați să pregătiți mii de conferențiari pentru răspândirea unei morale ateiste, nici să întrețineți o poliție atât de numeroasă. Banii investiți pentru întreținerea lor și a închisorilor ar putea fi folosiți pentru tipărirea de Biblii și de Evanghelii atât de necesare poporului rus. Atunci am cunoaște mai puțini beției și hoți, mai puține crime: atunci lagărele s'ar goli și D-voastră ați fi în stare să transformați pușcăriile în muzee ale sălbăticiei și ale cruzimii omenești... Fie ca lacrimile taților și mamelor, lacrimile orfanilor și sângele nevinovat al martirilor credinței să vă amintească mereu că **păcatul cel mai mare săvârșit pe pământ este persecutarea creștinilor**. Fie ca aceste lucruri să vă înmoaie inimile".*

Această scrisoare a lui Vassili Kozlov este datată 23 Octombrie 1970.

Sergiu GROSSU

TĂRÂMURI ROMÂNEȘTI ȘI AMERICANE

Urmare din pag. 13

In ultimele zece pagini ale cărții, autorul trece din lumea reală, în lumea viselor proprii, dezvăluind imagini de dincolo de timp, într'un llimbaj plastic, producător de parabole. Sunt destăinuirile unui suflet însetat de liniște, a cărui mare obsesie rămâne satul, ca izvor de credință și viață eternă. Am ales, spre exemplificare, visul descris pe ultima pagină a cărții:

"Eram într'o pădure străveche, primordială. Copacii, mai ales goruni și fagi enormi, groși, cu crengile vârtoase, erau înșirați pe coaste destul de abrupte și între râpe adânci, unele adevărate prăpăstii. Frunzișul din alți ani alcătuia o pardoseală moale și groasă, mușchiul era abundent și mătăsos și ferigile numeroase, un râu firav șopotea în fundul uneia dintre râpe. În atare împrejurare, la vreme de toamnă târzie, l-am întâlnit pe Tărase Bănuș, în haine de codrean. Mi-a spus că într'un adăpost, nu departe, are rezerve de hrană (mai ales cârnați afumați) și câteva șube căptușite cu blană de lupi, pentru cei la nevoie. Mi-a arătat drumul spre Borloveni, care de fapt însemna să urmez cursul apei. Am pornit la drum, dar, brusc, Tărase a spus că vine și el. Am mers o vreme, ajungând la lunca satului, care era hotărnicită de un dig. Am început urcușul spre casa Boldea și eram conduși de părintele Gheorghiță. În dreptul templului baptist, era părintele Roman în odăjdii, care foarte aspru, mi-a spus; <pe alții îi poți amăgi, dar eu știu că ești păcătos, pocăiește-te!>".

George BĂJENARU

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC

Diplomă și Foaie Matricolă ~ Adeverințe
Certificat Naștere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorț - Acte Sponsorare

LUCIAN EFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603

Specializat în acte de echivalare studii pentru
Ontario College of Teachers ~ Medical Council
și Professional Engineers of Ontario

Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail: postscriptum@lycos.com
Web site: PostScriptum.Netfirms.com

Traduceri profesionale, la prețuri rezonabile!
Post-Scriptum Translations

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

SĂ NU SE UITE DRAMA UNUI RAPT TERITORIAL

Sebastian DORIAN

La 23 August 1939 Hitler şi Stalin îşi împărţeau sferele de influenţă în Europa prin pactul cunoscut sub numele celor doi semnatari: Ribbentrop - Molotov. În Protocolul Adiţional Secret al acestui pact, la punctul 3 se preciza că: *"În ceea ce priveşte Europa de Sud-Est partea sovietică accentuează interesele sale din Basarabia"*.

Un an mai târziu, la 4 Aprilie 1940, Viaceslav Molotov, Comisar al Poporului, ministru al Afacerilor Externe ale URSS, a ţinut un discurs în Sovietul Suprem în care a amintit că *"există o chestiune litigioasă nerezolvată, aceea a Basarabiei"*. Profitând de pactul încheiat cu Germania nazistă şi de izolarea tot mai accentuată a României pe scena internaţională, mai ales după capitularea Franţei, aliata ei tradiţională, în Iunie 1940, Rusia îşi va începe acţiunile de smulgere a Basarabiei dela trupul României. În seara zilei de 26 Iunie, la ora 22.00, Molotov a remis ministrului român la Moscova, Gheorghe Davidescu, un ultimatum: *"În anul 1918 România, folosindu-se de slăbiciunea militară a Rusiei, a desfăcut dela Uniunea Sovietică (Rusia) o parte din teritoriul ei, Basarabia, călcând prin aceasta unitatea secular a Basarabiei, populată în principal cu Ucraineni, cu Republica Sovietică Ucraineană"*. Se nega astfel, în mod flagrant, voinţa de unire a populaţiei din Basarabia cu patria mamă, voinţă ce fusese exprimată douăzeci de ani mai devreme, la 27 Martie 1918, prin votul acordat în favoarea unirii de către reprezentanţii basarabenilor. Mai era cerută, în acelaşi timp, partea de Nord a Bucovinei ca *"un mijloc de despăgubire a acelei mari pierderi care a fost pricinuită URSS şi populaţiei Basarabiei prin dominaţia de 22 de ani a României în Basarabia"*.

Întreaga notă a ultimatumului era concepută pe baza unor afirmaţii în flagrantă contradicţie cu normele şi principiile juridice internaţionale, dar mai ales cu adevărul istoric. Răspunsul Românilor era aşteptat în cursul zilei de 27 Iunie. În caz că răspunsul afirmativ nu va veni la timp, Molotov a precizat că *"atacul va fi lansat în seara următoare"*. În acest scop, dispozitivul ofensiv sovietic se afla de-a lungul graniţei de Nord-Est a României şi era compus din 40 de divizii susţinute de 14 brigăzi blindate, 30 de regimente şi patru divizioane de artilerie.

La ora 12.30, pe 27 Iunie, s'a convocat Consiliul de Coroană care a hotărît că ultimatumul nu poate fi respins, România nefiind pregătită să susţină un război împotriva Uniunii Sovietice şi poate chiar a Ungariei, care sigur ar fi ridicat, la rândul ei, pretenţii teritoriale, cum de altfel s'a şi întâmplat, două luni mai târziu. Răspunsul guvernului român preciza că era de acord cu fixarea unei întâlniri între experţii români şi cei sovietici pentru reglementarea situaţiei. Nemulţumit cu acest răspuns, guvernul sovietic a remis Legaţiei Române la Moscova un nou ultimatum în care îi cere neîntârziat cedarea Basarabiei şi Bucovinei de Nord, ameninţând din nou cu *"trecerea la fapte"*. Românilor nu le-a rămas decât să se conformeze. La 28 Iunie, la ora 11.00, telegrama noului ministru al Afacerilor Externe Constantin Argetoianu (o remaniere guvernamentală avusese loc cu o zi în urmă) preciza că: *"guvernul român, pentru a evita gravele urmări pe care le-ar avea recurgerea la forţă şi deschiderea ostilităţilor în această parte a Europei, se vede silit să primească condiţiile de evacuare specificate în răspunsul sovietic"*. Telegrama sosea prea târziu. Deja în noaptea precedentă, la orele 3.00, trupele sovietice intraseră în spaţiul aerian şi terestru românesc, efectuând practic o agresiune asupra statului român cu care nu se afla în stare de război. În înaintarea lor spre graniţe desemnate, trupele sovietice vor lua prizonieri soldaţi români şi populaţie civilă ce nu avusese timp să se refugieze din faţa noilor hoarde de invadatori asiatici. Pentru mulţi dintre prizonieri acesta va fi începutul unui lung calvar în lagărele sovietice. La fel şi pentru întreaga populaţie a Basarabiei care de peste şaizeci şi ceva de ani este silită să sufere, aflată la cheremul Moscovei.

De curând, preşedinţii celor două state, România şi Rusia au semnat un tratat. Din păcate, chestiunea Basarabiei, a Bucovinei de Nord şi mai ales a agresiunii criminale săvârşite de către Rusia Sovietică asupra unui teritoriu românesc nu a fost dezbătută în consonanţă cu adevărul istoric. Nu cred că Ion Iliescu era cel mai indicat să reprezinte interesele neamului românesc într'o asemenea importantă ocazie, ştiut fiind că tatăl dumnealui a fost trădător de ţară în slujba Ruşilor şi a militat pentru dezmembrarea României. Cât despre fiu, actualul preşedinte, racolat de KGB din fragedă tinereţe, nu a urmărit decât promovarea intereselor sovieto-comuniste. Cine nu crede, să lecturreze cartea lui Vladimir Alexe: *"Ion Iliescu. Biografia secretă"*. Şi să nu uite, comunismul se ascunde sub multe feţe.

UN RAPORT CONTRAR VIZIUNII OSCE

Raportul privitor la Republica Moldova, publicat de Grupul Internaţional pentru Reglementarea Crizelor (GIRC), contribuie semnificativ la dezbaterile despre soluţionarea problemei transnistrene şi despre viitorul Republicii Moldova însăşi ca stat independent şi suveran, a declarat pentru *Radio Europa Liberă*, analistul politic internaţional, Vladimir Socor.

El susţine că *"acest raport serios, de 30 de pagini, întocmit de tânărul politolog german Claus Neukirch, conţine unele recomandări care se deosebesc fundamental de cele ale OSCE"*. El atrage atenţia asupra faptului că chiar anunţul pentru presă din partea GIRC, cu ocazia lansării raportului la 12 August, începe cu cuvintele: *"Contrar viziunii OSCE"*.

Vladimir Socor constată patru deosebiri majore între viziunea OSCE de soluţionare a conflictului transnistrean şi cea a GIRC. *"În primul rând, raportul Grupului afirmă că nu poate şi nu trebue să fie căutată o soluţionare în anul 2003 sau 2004. Chiar titlul raportului, în limba engleză, este "Moldova: No Quick Fix"; în traducere, "Nu există o soluţie amăgitoare la repezeală"*.

Raportul Grupului pledează pentru o reglementare solidă într'un moment mai favorabil, către anul 2007, în corelaţie cu extinderea Uniunii Europene în acel an, şi contând pe afirmarea din ce în ce mai răspicată a intereselor UE în această zonă a Europei. OSCE însă caută anume o reglementare amăgitoare la repezeală în 2003-2004. Raportul schiţează două procese care trebue să meargă în paralel: reglementare şi democratizare în Transnistria.

Reglementarea şi democratizarea în Transnistria nu pot fi separate una de cealaltă. Şi această recomandare din Raport este contrară viziunii OSCE, care în cei zece ani de activitate nu a făcut nici o încercare serioasă de a promova o deschidere democratică în Transnistria. Acest cusur al misiunii este recunoscut şi regretat chiar de unii reprezentanţi ai OSCE, ce-i drept în discuţii particulare. Comitetul Helsinki pentru Drepturile Omului în Republica Moldova de multe ori a criticat Misiunea OSCE din acest motiv. Preşedintele Comitetului Helsinki, Ştefan Urâtu a repetat această critică severă la adresa Misiunii OSCE.

SOCIETATEA CIVICĂ BASARABEANĂ ÎMPOTRIVA FEDERALIZĂRII

"Autorităţile dela Tiraspol folosesc noţiunea de federalizare pentru transformarea Republicii Moldova într'un protectorat rusesc", se arată într'o declaraţie semnată de reprezentanţii a 15 organizaţii negu-vernamentale basarabene .

Reacţia societăţii civile din Republica Moldova a fost provocată de atitudinea a trei diplomaţi americani expusă într'un articol din *"The Wall Street Journal"*, informează AP FLUX. În comunicatul ONG-urilor dela Chişinău se afirmă că "separatismul transnistrean a constituit un mecanism de realizare a intereselor geopolitice ale Federaţiei Ruse, care a contribuit în mod hotărîtor la consolidarea regimului se- *"separatismul transnistrean a constituit un mecanism de realizare a intereselor geopolitice ale Federaţiei Ruse, care a contribuit în mod hotărîtor la consolidarea regimului secesionist"*. *"Nu înţelegem de* referitor la atitudinea profederalizare a diplomaţilor americani. Reprezentanţii societăţii civile susţin că *"un eventual referendum, desfăşurat aparte în Transnistria sub controlul regimului represiv-sovietic existent, va constitui o profanare a noţiunii de democraţie şi va deveni un pas decisiv spre legalizarea destrămării Republicii Moldova"*. În declaraţie se mai arată că *"strategia propusă de ONG-uri include demilitarizarea şi decriminalizarea zonei separatiste, îmbinate cu democratizarea pe întregul teritoriu al Republicii Moldova"*.

Comunicatul este semnat printre alţii de Asociaţia Presei Electronice, Comitetul Helsinki pentru Drepturile Omului din Republica Moldova, Asociaţia Profesorilor de Istorie din Republica Moldova, Asociaţia Euro-Atlantică, Centrul pentru Prevenirea Conflictelor şi Early Warning, filiala din Republica Moldova.

WILLIAM HILL ÎNGRIJORAT DE ATITUDINEA TIRASPOLULUI ÎN CHESTIUNEA ARMAMENTULUI RUSESC

Şeful Misiunii OSCE în Republica Moldova, William Hill consideră că, din punct de vedere tehnic, Federaţia Rusă mai poate reuşi să-şi retragă muniţiile şi patrimoniul militar din Transnistria până la sfârşitul anului, "dacă procesul de evacuare va fi reluat rapid".

"Suntem foarte îngrijoraţi că autorităţile transnistrene nu permit evacuarea garniturilor de tren şi efectuarea altor lucrări legate de evacuare. Îngrijorarea noastră este foarte mare, ţinând cont de condiţiile politice. Încercăm să găsim o soluţie, însă nu am reuşit deocamdată", a declarat William Hill într'un interviu acordat Europei Libere.

În opinia şefului Misiunii OSCE, procesul de evacuare ar trebui reluat cel târziu până la mijlocul lui Septembrie, *"altfel Rusiei îi va fi dificil să-şi îndeplinească angajamentele în termen"*. William Hill a declarat: *"comunitatea internaţională va încerca, fără a exclude aplicarea unor sancţiuni, să convingă autorităţile transnistrene că trebue să contribuie la evacuarea în termen a arsenalului militar rusesc"*. Procesul de evacuare a muniţiilor continuă să fie blocat de aproape două luni de către liderii separatişti transnistreni, care cer Rusiei să-şi onoreze promisiunea de a compensa retragerea prin iertarea unei părţi din datoriile pentru consumul de gaze naturale în mărime de 100 de milioane de dolari.

GUVERNUL DELA CHIŞINĂU ACUZAT CĂ NU POARTĂ UN DIALOG PERMANENT CU AUTORITĂŢILE LOCALE

Liga naţională a asociaţiilor de primari şi Federaţia puterilor locale şi regionale din Republica Moldova acuză guvernul de încălcarea recomandărilor Consiliului Europei cu privire la stabilirea unui dialog permanent între autorităţile locale şi puterea centrală. Cele două organizaţii susţin că autorităţile moldovene încearcă să excludă din acest dialog asociaţiile puterilor locale independente, prin reanimarea Asociaţiei primarilor şi colectivităţilor locale, loială guvernării, care a fost creată acum 8 ani.

Preşedintele Asociaţiei primarilor şi colectivităţilor locale, Vitalie Vrabie a respins acuzaţiile de subordonare puterii centrale, dar a afirmat într'o declaraţie făcute Europei Libere că optează pentru relaţii constructive cu guvernul.

R. MOLDOVA VA AVEA CEA MAI MICĂ PRODUCŢIE DE GRÂU ÎNREGISTRATĂ VREODATĂ

În Republica Moldova, autorităţile au anunţat că recolta de grâu a ţării este cea mai mică înregistrată vreodată, puţin peste 100 de mii de tone. Potrivit unui consilier al ministrului Agriculturii, Veniamin Bălan recolta ar fi de 10 ori mai mică decât cea de anul trecut, estimată la peste un milion de tone. Oficialul moldovean a declarat că vor fi importate peste 400 de mii de tone de grâu pentru a asigura consumul populaţiei. Agricultura din Republica Moldova, una dintre cele mai sărace ţări europene a fost lovită de vremea nefavorabilă din acest an. Gerurile din Decembrie şi Ianuarie şi căldura neobişnuită din luna Iulie au distrus aproape întreaga recoltă de cereale. Republica Moldova are o populaţie de aproximativ 4 milioane de locuitori, iar consumul anual de grâu este estimat în jur de 465 de mii de tone.

TRATATUL ROMÂNO-RUS

1. Istoria postdecembristă înregistrează până acum 3 (trei) tratate de trădare statală şi naţională: **5 Aprilie 1991** - cuplul Iliescu-Năstase semnează la Moscova tratatul românosovietic (anulat - spre imensul regret al tovarăşului Ion Marcel Ilici Iliescu - de faptul fericit al dezmembrării URSS în urma putsch-ului bolşevic eşuat dela Kremlin din 19-21 August 1991 şi de demisia, în consecinţă, a ultimului şef bolşevic dela Kremlin, Mihail Gorbaciov, în Sfânta Zi a Crăciunului, 25 Decembrie 1991); **Aprilie 1997** - cuplul Constantinescu-Severin semnează tratatul româno-ucrainean de *"sacrificare istorică"* (=trădare) a sfintelor pământuri româneşti Sudul Basarabiei, Nordul Bucovinei, Ţinutul Herţa, Insula Şerpilor; **Iunie 2003** - cuplul Iliescu-Geoană semnează la Moscova tratatul ruso-român, de renunţare la unirea Basarabiei cu România şi la Tezaurul României (furat de Rusia din 1917 încoace).

2. Nu aştept nimic bun dela tratatul ruso-român, fiindcă Rusia a fost (şi sub firmă ţaristă-pravoslavnică, şi sub firmă marxist-leninistă), este şi va fi duşmanul de moarte al Statului Român şi al Poporului Român - singurul popor latin din această masă slavă, turanică (Bulgarii) şi ugro-finică (Ungurii).

3. Când în fruntea Statului Român nu va fi un agent ruso-bolşevic (Iliescu), nici un intelectual vanitos şi suficient, rătăcit şi dăunător în politică (Constantinescu), ci va fi un veritabil om de stat, de tip romanic şi prusac, precum marele Petre P. Carp - acest Bismarck al României Regelui Carol I, România va împune Rusiei un tratat demn, dela stat suveran la stat suveran. Însă, un Petre P. Carp nu se naşte decât la un secol - două...

4. Să mulţumim Cerului că SUA este hegemonul lumii, a admis România în NATO, şi atâta vreme cât SUA va fi stăpânul lumii (eu sper să fie cât Imperiul Roman!), România este şi va fi garantată, în fiinţa ei statală şi naţională, împotriva Rusiei!

Dumnezeu să binecuvânteze Statele Unite ale Americii!

Andrei-Iustin HOSSU

CALEIDOSCOP

NICOLE KIDMAN VA PRIMI PREMIUL CINEMATECII AMERICANE

Actrița Nicole Kidman va primi Premiul Cinematecii Americane, în cadrul unei gale de binefacere ce va avea loc la Los Angeles, în 14 Noembrie, transmite site-ul Ananova.

Potrivit *Hollywood Reporter*, premiul anual se acordă unui *"artist extraordinar din industria divertismentului, complet devotat muncii lui și care contribuie semnificativ la arta cinematografică"*. Printre câștigătorii din ultimii ani se numără Denzel Washington, Nicolas Cage, Bruce Willis și Jodie Foster.

Kidman a primit primul ei Oscar anul acesta, pentru rolul Virginiei Woolf din *"The Hours"*. Cu un an înainte ea a fost nominalizată pentru rolul din *"Moulin Rouge"*. Actrița deține câte un rol în *"The Human Stain"*, *"Cold Mountain"* și *"Dogville"*, programate pentru lansare în curând. Recent, actrița a terminat filmările la thrillerul *"Birth"*, în regia lui Jonathan Glazer și în prezent lucrează la un remake după *"The Stepford Wives"*, în regia lui Frank Oz.

Celebra actriță Nicole Kidman și-ar putea lărgi familia adoptând un orfan român, relatează publicația australiană *The Sunday Telegraph*. Încă de anul trecut, când a vizitat România cu ocazia filmărilor la *"Cold Mountain"*, actrița australiană a acordat foarte mult timp și resurse financiare problemei copiilor români din orfelinate. Cea mai recentă acțiune caritabilă a actriței este donația FARA o parte din câștigurile obținute în urma lansării peliculei.

Nicole Kidman și fostul său soț, actorul american Tom Cruise, au deja doi copii adoptați - Conner, de 7 ani, și Isabella, în vârstă de 9 ani.

ROMÂNIA, LOCUL ÎNTÂI PE NAȚIUNI LA OLIMPIADA DE INFORMATICĂ

Echipa României a obținut locul întâi pe națiuni la cea de-a XV-a ediție a Olimpiadei Internaționale de Informatică, care a avut loc în perioada 16-23 August în localitatea americană Kenosha, statul Wisconsin.

Cu patru medalii, două de aur și două de argint, elevii noștri au impresionat întreaga asistență prin capacitatea de a rezolva pe computer cele mai complexe probleme. Cei patru olimpici sunt: Radu Berinde și Victor Costan, absolvenți în acest an ai Colegiului Național *"Tudor Vianu"* din București (medaliați cu aur), și Dan Ghinea, elev în clasa a XI-a la acelasi colegiu, și Ștefan Ciobacă, absolvent al Colegiului Național *"Ștefan cel Mare"* din Suceava (medaliați cu argint). Ediția din acest an a concursului a reunit la start 284 de concurenți din 71 de țări. Clasarea României pe primul loc, alături de Coreea de Sud și SUA, este echivalentă și cu locul 1 în Europa.

rea despăgubirilor, primite în urma procesului intentat ziarului londonez *Daily Mail*, asociației britanice *FARA*, care se ocupă de drepturile orfanilor.

În timp ce se afla în România, Kidman a vizitat mai multe orfelinate, organizând ca patru copii, cu vârste cuprinse între 7 și 13 ani să viziteze platourile de filmare. De asemenea, actrița în vârstă de 35 de ani l-a încurajat pe regizorul *"Cold Mountain"*, Anthony Minghella, să doneze fun-

DOI ROMÂNI AU INVENTAT TELEFONUL MOBIL ANTITERORIST

Doi ingineri din Ottawa de origine română au proiectat un telefon mobil care poate detecta substanțele toxice din atmosferă și avertiza autoritățile în legătură cu pericolele iminente, informează publicația canadiană *Toronto Star*. Brevetul pentru această invenție a fost solicitat de Gabriel Pătulea (41 ani) și Marian Gavrilă (54 ani). Ei încearcă, deja, să atragă atenția marilor producători de telefoane mobile din lume, dar eforturile lor nu au fost deocamdată încununate de succes.

Telefonul în cauză poate detecta fumul, monoxidul de carbon și chiar eventualele atentate teroriste cu arme chimice sau biologice. De asemenea, aparatul este programat să transmită semnale de alarmă către echipele de intervenție rapidă, în caz de pericol, mesajele incluzând detalii cu privire la substanțele nocive înregistrate și poziția exactă a telefonului. *"Considerăm că acest tip de aparat va fi mult mai folositor decât telefoanele echipate cu playere MP3 sau cu camere de luat vederi"*, a declarat Gabriel Pătulea, inginer de hardware la o companie de IT din Ottawa. *"Oamenii au devenit tot mai conștienți de necesitatea autoprotecției, după atentatele dela 11 Septembrie. Poate că ideea noastră este acea soluție îndelung așteptată care va stimula, în același timp, industria producătoare de telefoane mobile, aflată într'o perioadă de declin"*, a arătat el.

Pătulea a adăugat că senzorii folosiți pentru detectarea substanțelor nocive și sistemele de alarmă aferente pot fi integrate în orice dispozitiv de comunicații, dela telefonul fix din fiecare locuință la un computer PSA (personal digital assistant). Inginerii au arătat că producătorii pot achiziționa foarte ușor senzori pentru fum și monoxid de carbon, sublinind că dimensiunile și costurile acestora sunt în scădere continuă. Ei au apreciat că un terminal înzestrat cu aceste opțiuni va fi mai scump cu cel mult 5-10 dolari. Ulterior, fabricanții pot adăuga la structura telefonului senzori pentru produse chimice și biochimice, care pot detecta o serie amplă de substanțe periculoase, inclusiv antrax, prafuri explozive sau toxine letale.

Pătulea și Gavrilă au emigrat în Canada la sfârșitul anului trecut.

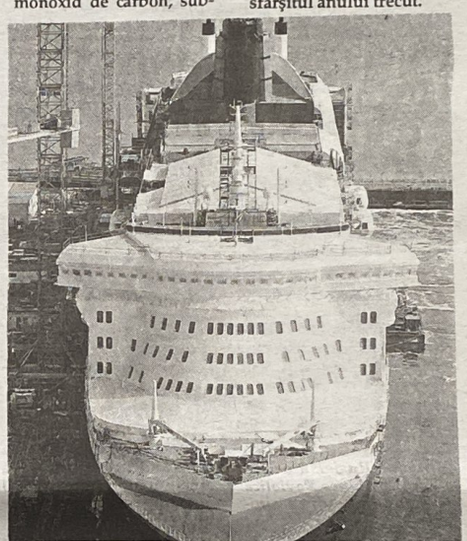

QUEEN MARY II, va fi cel mai mare vapor de pasageri din lume. El a fost construit în șantierele navale din Saint-Nazare din Franța și va face primul voiaj pe data de 25 Septembrie anul acesta.

PARISUL ANULEAZĂ DEZVELIREA UNUI BUST AL LUI NICOLAE PAULESCU DESCOPERITOR AL INSULINEI

Potrivit cotidianului *"Le Monde"*, Parisul a anulat ceremonia de dezvelire a bustului lui Nicolae Paulescu, omul de știință român care a descoperit insulina. Ceremonia a fost contramandată din cauza *"trecutului antisemit"* al profesorului Paulescu (1869-1931. Cotidianul francez susține că dezvelirea unui bust al lui Paulescu se anunța ca o *"reparație a unei nedreptăți"*, deoarece l-ar fi scos din uitare pe cel care a descoperit insulina, a cărui colaborare activă cu cercetători francezi avea să ducă la obținerea, în 1922, a unui brevet românesc intitulat *"Pancreina și procedeul fabricării sale"*. Ar fi reparat o nedreptate, scrie *"Le Monde"*, pentrucă descoperirea respectivă i-a adus Premiul Nobel pentru medicină în 1923 canadianului Frederick Banting... Numai că iată acest lucru nu a fost posibil.

LE MONDE DESPRE ACTORUL MARCEL IUREȘ

După înlăturarea lui Ceaușescu, acest actor pleacă la Hollywood. Dar, preferă să revină la București, unde creează în 1998 Theatre Act, singura scenă independentă din România - scrie cotidianul francez *Le Monde*. *"Când am intrat pentru prima dată în această pivniță, m'au trecut fiorii. Am găsit pancarte ale Partidului comunist îngrămădite una peste alta, camere încuiate cu uși de metal cântărind cel puțin două tone și lanțuri agățate pe pereți. Numai Securitatea - poliția politică a regimului comunist - putea să aibă nevoie de un asemenea arsenal. Trebuia să fac din toate acestea sediul viitorului Theatre Act. Ce răzbunare!"*.

Astfel se exprimă femeia de afaceri Felicia Crăciun, mecena primului (și unicului) teatru independent din România, inaugurat în 1998, pe Calea Victoriei, în centrul Bucureștiului, de către actorul Marcel Iureș. Dar miracolul, mai mult decât nașterea sa chiar pe teritoriul natal al lui Eugen Ionescu, este acela că acest loc a rezistat timp de cinci ani, într'o țară în care inițiativa privată în materie de cultură trebue reinventată.

După ce a fost ovaționat la Londra, unde a participat la producții hollywoodiene, actorul preferat al Românilor s'a reîntors, așadar, în țara lui pentru a inaugura aici Theatre Act, care este rodul unui melanj de amărăciune, revolte și destine contrariate.

Actor timp de 14 ani la teatrele Bulandra și Odeon din București, după ce a urmat cursurile Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică, Marcel Iureș constată că lucrurile se precipită în 1994. În acest an, are un succes enorm la București montând Richard al III-lea de Shakespeare.

Spectacolul cunoaște același triumf la Londra, unde fotografia acestui Român apărut de niciunde ocupă prima pagină a marilor jurnale britanice.

Reîntors în țară, Marcel Iureș și câțiva prieteni reușesc să strângă fonduri pentru Theatre Act grație unor întreprinderi străine instalate în România. *"Nu vreau subvenții dela stat. Aștept ziua în care acest teatru va câștiga fonduri publice grație valorii sale, dar statul român nu este dispus să o recunoască. Mai mult decât nevoia de bani, absența unei reacții este cea care rănește"*.

Dacă ministerul român al Culturii rămâne indiferent, nu este nici pe departe cazul publicului. Mica sală a teatrului, care nu dispune decât de 110 locuri, este și singurul loc unde trupe ale unor tineri actori pot să-și monteze spectacolele, în condițiile în care ei sunt refuzați în mod sistematic pe scenele publice.

VITRINA CU CĂRȚI

POEZII DIN ÎNCHISORI $ 20
Culegere de Zahu PANĂ

DIN ȚARA LUI CAIN $ 20
de Dumitru PHILIP

ÎNAINTE ȘI DUPĂ DICTATUL $ 20
DELA VIENA
de Aurel S. MARINESCU

O CONTRIBUȚIE LA ISTORIA $ 20
EXILULUI ROMÂNESC
de Aurel S. MARINESCU

MĂ APLEC PESTE ANI $ 20
de Aurel S. MARINESCU

ARMATA ROȘIE ÎN ROMÂNIA $ 20
de Aurel S. MARINESCU

PITEȘTI, $ 20
de Dumitru BACU

DIN LUPTELE TINERETULUI $ 15
ROMÂN (1919-1939)
culegere de texte

NĂZUINȚI ȘI DEZNĂDEJDI $ 10
de Petru GHEORGHEONI

ISTORIA POLITICĂ A EUROPEI, $ 20
DELA NAPOLEON LA STALIN
de Adrian GRIGOROPOL

CĂLĂU ȘI DIPLOMAT, VIȘINSKI $ 15
de Nicolae CIACHIR

ISTORIA RELAȚIILOR $ 20
INTERNAȚIONALE
dela Pacea Vestfalică (1648) până în contempornietate (1947)
de Nicolae CIACHIR

SÂNGELE TEMNIȚEI și POEME $ 15
de Radu GYR

804 ZILE ȘI NOPȚI ÎN
LANȚURILE MORȚII $ 25
de V.BLĂNARU-FLAMURĂ

ÎNTOARCEREA DIN INFERN
VOL II (CRIMĂ ÎMPOTRIVA
DEMNITĂȚII OMULUI)
de Ion CÂRJĂ $ 20

POEZII ALESE și
ȘOIMII PESTE PRĂPASTIE
de Nichifor CRAINIC $ 10

AMINTIRI DIN ÎNCHISOARE
de Nicolae DIMA $ 10

EXIL-OAMENI și IDEI
de S CONSTANTINESCU $ 10

FÂNTÂNA LUMINII, poezii
de Dumitru ICHIM $ 10

CU ACUL PE SĂPUN, poezii
de Zahu PANĂ $ 15

LA PORȚILE DISPERĂRII
de Floria BAȚU-ICHIM $ 10

CĂRȚI ÎN LIMBA ENGLEZĂ

CAPTIVE ROMANIA, A DECADE
OF SOVIET RULE $ 20
by Alx. CREȚIANU

A HISTORY OF THE ROMANIANS
from Roman times to the completion of unity. by R.W. SETON-WATSON $ 30

JOURNEY TO FREEDOM
by Nicholas DIMA $ 20

THE ANTI-HUMANS (Pitești)
by D. BACU $ 20

RED HORIZONS
by Ion Mihai PACEPA $ 20

PRISONER OF RED JUSTICE
an account of ten years captivity in comunist Romania $ 20
by Leonard KIRSCHEN

LA FIECARE COMANDĂ SE ADAUGĂ COSTUL EXPEDIȚIEI

Puteți procura cărțile de mai sus dela
Dl. Tudor Murgoci
39 Niagara Rd. Kitchener, Ont. N2B 1T1

ECONOMICE

Băncile germane sunt atent monitorizate

Autoritãaţile germane au preluat roluri de control în Consiliile administrative a cel puţin zece bănci majore din ţară, măsura punând sub semnul întrebării soliditatea sectorului de profil, care a fost marcat, anul trecut, de înscrierea unor provizioane record, relatează *Financial Times*.

Surse din cadrul sectorului bancar au declarat că reprezentanţii BaFin, autoritatea germană din acest domeniu, iau parte în mod regulat la reuniunile Consiliilor administrative ale celor trei mari bănci germane - Deutsche Bank, Commerzbank şi HVB - precum şi la Dresdner Bank, divizie a grupului de asigurări Allianz.

De asemenea, oficialii se implică în deciziile unor instituţii cu grad ridicat de risc, precum WestLB, instituţia bancară publică aflată în atenţia BaFin încă din luna Mai.

Atenţia autorităţilor este îndreptată şi asupra altor bănci regionale din sectorul public, printre care se evidenţiază Bankgesellschaft Berlin (BGB), Bayerische Landesbank şi NordLB, precum şi o serie de instituţii particulare de dimensiuni reduse.

"Prezenţa noastră în cadrul consiliilor administrative reprezintă o modalitate activă şi pozitivă de a monitoriza sectorul bancar. Nu reprezintă, cum s'ar putea crede, un semnal că ceva este în neregulă", a declarat Helmut Bauer, directorul departamentului bancar din cadrul BaFin.

El a refuzat să comenteze situaţia băncilor individuale.

Strategia adoptată este neobişnuită pentru pieţele occidentale, dar legislaţia germană le permite autorităţilor să ia parte la astfel de reuniuni. O atenţie sporită a fost remarcată în ultimele luni, pe fondul criticilor aduse unor instituţii financiare precum WestLB, HVB, Bayerische Landesbank şi BGB.

În astfel de cazuri, autorităţile consideră că reacţia lor promptă la situaţia de criză a contribuit la evitarea colapsului. Cu toate acestea, există temeri că problemele unei bănci s'ar putea reflecta asupra altor instituţii de profil, care nu se confruntă deocamdată cu probleme.

BaFin a fost înfiinţat cu un an în urmă, rolul său fiind de a monitoriza sistemul bancar, de asigurări şi operaţiunile bursiere. De atunci, reprezentanţii săi şi-au înmulţit prezenţele la reuniunile administrative din aceste sectoare, prin comparaţie cu organismele precedente.

O serie de analişti consideră că această strategie este îngrijorătoare. Reprezentanţii BaFin nu sunt simpli observatori pasivi în cadrul acestor întâlniri şi au puterea de a pune întrebări.

"Este un pas neobişnuit şi dramatic pe care îl face o astfel de autoritate", a apreciat Garth Leder, dela Fox-Pitt Kelton.

Surse din cadrul sectorului bancar consideră că strategia BaFin reflectă suspiciunea sa faţă de calităţile unor membri din Consiliile administrative. Organismul german are puterea de a-şi impune deciziile asupra directorilor unei bănci, dar nu dispune de autoritate asupra Consiliului.

Reprezentanţii băncilor implicate nu au dat declaraţii formale cu privire la informaţiile menţionate.

În mod neoficial, unul dintre ei a subliniat că prezenţa reprezentanţilor BaFin este *"o situaţie neplăcută pentru o parte dintre membrii Consiliului. Ei consideră că nu mai bneficiază de încrederea oficială, potrivit căreia pot administra de unii singuri activitatea băncii respective"*.

ÎN ROMÂNIA INVESTIŢIILE ÎN SECTORUL PRIVAT, DESCURAJATE DE LEGISLAŢII PREA MARI

România nu reprezintă, deocamdată, o destinaţie favorită pentru investiţiile străine de capital privat, dar se estimează o creştere a valorii acestora, o dată cu scăderea riscului de ţară şi cu definitivarea procesului de armonizare legislativă, a declarat directorul Băncii Europene pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare (BERD) pentru statele baltice, Salvadore Candido. *"O dată cu alinierea României la standardele UE în materie de legislaţie, vor fi încurajate investiţiile în sectorul privat al economiei, întrucât reprezintă oportunităţi mai bune de afaceri decât cele orientate către întreprinderile de stat"*, a declarat Salvadore Candido, care a fost şi director al FMI pentru România. Domnia sa a completat, arătând că cei care au investit înainte de 2000 probabil au intrat foarte ieftin pe piaţă, iar în condiţiile actuale, se pregătesc să iasă cu o rată a profitului foarte bună. Este cazul investiţiilor în sectorul întreprinderilor mici şi mijlocii, multe dintre aceste companii cu capital privat având acum produse de calitate, tehnologii noi şi un foarte bun management. Banca Europeană de Reconstrucţie şi Dezvoltare a anunţat că investiţiile care au avut cel mai mare succes pe piaţa românească s'au înregistrat în sectorul producţiei de bere.

Directorul fondului de investiţii KPMG, Raymond Breden, a subliniat că în România ratele de impozitare şi taxele sunt foarte mari: impozitul pe profit - 25%, TVA - 19%, contribuţii sociale plătite la stat pentru salariaţi - între 50% şi 60%. El sugerează acordarea de facilităţi pentru investiţiile care depăşesc un milion de dolari, cum ar fi exceptarea, în anumite cazuri, dela plata taxelor vamale, reducerea impozitului pe profit pentru activităţile de export, scutirea de taxe pentru acţionarii străini în perioada imediat următoare efectuării investiţiei şi reglementări favorabile în privinţa repatrierilor de capital. *"Legea impozitării nu este aliniată standardelor UE, fapt ce creează o anumită stare de incertitudine în rândul investitorilor străini; autorităţile manifestă inconsecvenţă în interpretarea cadrului legislativ existent.*

Un exemplu îl constituie dificultăţile întâmpinate de investitori în returnarea de către statul român a taxei pe valoare adaugată, în ciuda modificărilor aduse legii", a declarat Raymond Breden. La rândul său, directorul *"Barings Private Equity"*, Gyury Karadi, a sugerat o listă de reforme pe care guvernul ar trebui să le ia în considerare ca să mărească interesul investitorilor. Aspectele negative subliniate de el se referă la nivelul scăzut al veniturilor, concomitent cu taxe şi impozite foarte mari. El a sugerat României să urmeze exemplul altor state din regiune şi să înfiinţeze cel puţin un fond privat de pensii, care să permită scăderea contribuţiilor sociale

Un investitor străin în România

La Târgu-Mureş, o firmă germană de construcţii a câştigat o licitaţie pentru repararea unor drumuri în localitate. Lucru destul de neobişnuit în România, firma germană a câştigat licitaţia în faţa unor concurenţi locali, care nu au reuşit să-şi folosească relaţiile în mod eficient. Ca un făcut, după demararea lucrărilor, prima staţie de produs asfalt a firmei germane a luat foc – în toiul nopţii. Pompierii au concluzionat că focul a fost provocat. Firma germană a contractat o altă staţie de produs asfalt din localitate. După câteva săptămâni, şi aceasta a luat foc, tot în toiul nopţii. Concluzia pompierilor a fost că în ambele cazuri s'a procedat identic şi că este vorba de un sabotaj. Pagubele suferite de firma germană se ridică acuma la 500 de mii de euro. În plus, directorul firmei şi-a angajat un bodyguard, pentrucă are motive să se teamă pentru viaţa lui.

Cazul acesta a fost prezentat ambasadei Germaniei dela Bucureşti şi Camerei de comerţ româno-germană, iar poliţia a declanşat o anchetă. Cert este că investitorul german trebue să-şi onoreze contractul, dar nu ştie dacă va continua să lucreze în zonă. Exemplul este elocvent, deoarece construcţia drumurilor în toată ţara a fost şi este o afacere enormă pentru firmele agreate de primăriile şi consiliile judeţene. Practic, în fiecare judeţ există câteva firme agreate de puterea locală, care primesc toate comenzile statului, şi care returnează o parte din câştig către oficiali, relatează pe această temă postul de radio german *"Deutsche Welle"*.

BĂNCILE AMERICANE ÎŞI TRANSFERĂ OPERAŢIUNILE ÎN INDIA

Băncile americane de investiţii îşi transferă o mare parte din operaţiuni în India, în cadrul unui proiect de reorganizare a departamentelor de cercetare, după seria de scandaluri care au implicat echipe renumite de analişti de pe Wall Street, informează *Financial Times*.

Instituţii precum JP Morgan Chase sau companii de *"outsourcing"* ca Office Tiger au arătat că programele menţionate nu presupun înlocuirea locurilor de muncă actuale.

În schimb, companiile realizează un transfer al sarcinilor realizate în general de analiştii aflaţi la baza piramidei ierarhice (*"junior analysts"*), pentru a permite colegilor lor cu experienţă (*"senior analysts"*) să îşi concentreze atenţia asupra rapoartelor pe care le întocmesc şi să colaboreze îndeaproape cu clienţii.

Joydeep SenGupta, partener la sucursala din New Delhi a firmei de consultanţă McKinsey, a declarat că aproape toate băncile majore de investiţii, precum şi companiile de administrare de fonduri şi-au extins activitatea de cercetare în străinătate sau iau în calcul această posibilitate.

Surse din sectorul bancar american consideră că India este o destinaţie ideală pentru astfel de proiecte, datorită nivelului ridicat de educaţie şi a lipsei barierei lingvistice.

Până în prezent, numărul transferurilor de locuri de muncă din acest domeniu este redus. Potrivit grupului indian de cercetare Nasscom, este vorba de un total de 100-200 de posturi, comparativ cu miile de locuri de muncă *"exportate"* în India în sectoare precum tehnologia informaţiei sau producţia de aplicaţii software.

Nevoia de a recruta personal este determinată în parte şi de diminuarea bugetelor alocate activităţii de cercetare. În mod tradiţional, acest sector este finanţat de veniturile obţinte prin tranzacţiile bursiere şi prin operaţiunile băncilor de investiţii. În ultima perioadă, însă, aceste două resurse şi-au diminuat eficienţa, iar legăturile dintre investitorii bancari şi analişti au intrat în atenţia autorităţilor americane.

Pentru a evita creşterea costurilor, marile bănci de investiţii sunt nevoite să ceară analiştilor lor să acopere mai multe sectoare de activitate şi, implicit, mai multe companii.

Extinderea în India prezintă avantajul forţei de lucru ieftine, precum şi al costurilor reduse pe care le presupun obligaţiile imobiliare sau plata beneficiilor de personal.

În Mumbai, însă, salariul ajunge la aproximativ 25.000 de dolari, iar alţi angajaţi pot primi chiar de două ori mai puţin.

PROFITUL NET AL NESTLE S'A ÎNJUMĂTĂŢIT, ÎN PRIMUL TRIMESTRU

Profitul net raportat de grupul Nestle, în primul semestru al anului, s'a înjumătăţit comparativ cu perioada similară a anului trecut, la 2,78 miliarde de franci elveţieni (peste două miliarde de dolari), din cauza soliditătii francului elveţian faţă de principalele monede, informează *Reuters*.

Amploarea declinului reflectă rezultatele excepţionale raportate în intervalul corespunzător din 2002, când Nestle a reuşit performanţe deosebite cu precădere în sectoarele periferice de activitate.

În acelaşi timp, cifra de afaceri a celui mai mare producător alimentar din lume a scăzut cu 6,3%, la 41,44 miliarde de franci elveţieni (29,6 miliarde de dolari). La rate constante de schimb, vânzările au crescut cu o proporţie similară.

Profitul operaţional a scăzut dela 5,28 miliarde de dolari la 5,05 miliarde de dolari, în timp ce marja operaţională a crescut cu 30 de puncte procentuale, la 12,2%.

Compania elveţiană a remarcat progrese importante pe pieţele de cafea, mâncare congelată şi apă minerală, în timp ce diviziile de ciocolată, dulciuri şi produse pentru îngrijirea animalelor au obţinut rezultate nesatisfăcătoare.

Peter Brabeck, directorul executiv al grupului, a apreciat că activitatea producătorului a fost încurajată de creşterea preţurilor pe pieţele din America de Sud.

El şi-a exprimat speranţa că rezultatele anuale vor fi superioare celor din 2002 şi a reiterat angajamentul companiei faţa de îmbunătăţirea marjei profitului, fără a miza în mod excesiv pe vânzări.

Brabeck preconizează ameliorarea condiţiilor de activitate din America de Nord şi Asia, datorită redresării economice şi a depăşirii crizei provocate de epidemia de pneumonie atipică.

În cursul şedinţei, acţiunile Nestle au crescut cu 2,3%.

Portofoliul companiei elveţiene include apa minerală Perrier, cafeaua instant Nescafe, hrana pentru pisici Friskies, bomboanele Smarties şi produsele Nesquik.

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

SPORT

Un arbitru elveţian a împiedicat România să ajungă la Campionatele europene

Am pierdut calificarea dar am câştigat o echipă tânără puternică

DANEMARCA - ROMÂNIA, 2-2

Echipa naţională a României a terminat la egalitate, scor 2-2 (0-1), meciul disputat la Copenhaga, cu selecţionata Danemarcei, în grupa a doua preliminară a Campionatului European din 2004. Echipa României a jucat dezinvolt în repriza a doua când a revenit şi a mai ratat patru ocazii în poziţie de unu la unu cu portarul. Arbitrul elveţian a acordat un penalty gratuit Danezilor şi le-a permis acestora să înscrie după încheierea timpului regulamentar de joc printr'un gol realizat în urma unui fault. Pe tot parcursul meciului, arbitrul Meier a sprijinit, evident, echipa daneză.

Danemarca - România 2-2 (1-0)
Au marcat: Tomasson '35 (p), Laursen 90+5
Mutu '62, Pancu '73

Numai şanse teoretice de calificare la baraj pentru tricolori

Selecţionata României mai are doar şanse teoretice de calificare la barajul pentru Euro-2004, dacă Norvegia nu va învinge, pe teren propriu, pe 11 Octombrie, echipa Luxemburgului, iar Bosnia nu va câştiga în meciul pe care îl va disputa, acasă, cu Danemarca.

Posibilitatea ca Luxemburg să reuşească un rezultat de egalitate cu Norvegia este foarte redusă, având în vedere că selecţionata luxemburgheză se află pe ultimul loc în grupa a doua preliminară, fără nici un punct şi fără nici un gol marcat.

Tricolorii acuză arbitrajul lui Urs Meier

Arbitrul care a furat România

Jucătorii echipei naţionale de fotbal şi selecţionerul Anghel Iordănescu au acuzat arbitrajul prestat de Elveţianul Urs Meier . *"Este un rezultat trist pentru noi toţi, având în vedere că echipa merita să se califice. Este greu să-ţi apreciezi rezultatele muncii, atunci când din patru meciuri, două cu Norvegia şi două cu Danemarca, am pierdut trei în condiţii nu dubioase, nu suspecte, ci nesportive, în care arbitrul a jucat rolul principal, şi nicidecum echipele. Regret ceea ce s'a întâmplat aseară. I-am felicitat pe jucători, i-am mulţumit fiecăruia în parte. Consider că toţi şi-au făcut datoria şi ar fi meritat această calificare, pentru tinereţea, viitorul şi perspectiva lor. Lucrurile nu sunt aşa cum ar trebui să fie, iar de ceva vreme suntem persecutaţi de arbitraj. Consider că meciul cu Danemarca a fost câştigat de arbitru şi nu pierdut de jucătorii noştri. Sper ca de această dată federaţia noastră să facă un protest vehement pentrucă nu se poate continua aşa"*, a spus Iordănescu.

Selecţionerul României a adăugat că are nevoie de câteva zile de linişte. *"Aici este vorba nu numai de munca noastră, ci sunt situaţii de care depinde chiar cariera şi sănătatea. Chiar cred că am nevoie de un control medical. Am nevoie de câteva zile de linişte şi, probabil, va exista o discuţie între mine şi preşedintele FRF, Mircea Sandu, în privinţa situaţiei mele la echipa naţională"*, a precizat antrenorul echipei României.

Atacantul Adrian Mutu a spus că seara meciului a fost cea mai urâtă din cariera sa. *"Am fost dezavantajaţi clar de arbitru, însă şi noi suntem vinovaţi. Trebuia să fructificăm ocaziile avute şi să închidem jocul la 3-1. Este inutil să dăm vina pe prestaţia arbitrului. Ghinionul nostru este că ne-am născut Români, pentrucă nu ştiu pe cine deranjăm"*, a spus Mutu.

Alte declaraţii ale jucătorilor români:

Adrian Iencsi: *"Toţi ne miram de ce a dictat arbitrul penalti. Nu ştiam ce a fost henă sau fault. A fost un 11 metri acordat gratuit Danezilor. Este clar că nu suntem doriţi în Europa. Avem o echipă foarte bună, însă alţii nu ne lasă"*.

Daniel Pancu: *"Cuvintele sunt de prisos. Ceea ce rămâne este amărăciunea din sufletele noastre. Şi mai trist pentru noi ca în această seară, nu a fost niciodată. Am văzut partea urâtă a fotbalului, dar iată că norocul pe care l-am avut Cardiff s'a întors. Păcat că ghinionul a*

Echipa României dezamagită la final

căzut pe generaţia noastră, care este una la fel de bună ca precedenta".

Ionel Ganea: *"Suntem cu toţii dezamăgiţi. Arbitrul se face vinovat de comiterea unor mari erori şi are o mare contribuţie la calificarea Danezilor. Echipa României suferă acum din cauza arbitrajului. Totul se învârte în jurul situaţiei economice. România este o ţară mică, cu o economie slab dezvoltată, iar suporterii danezi vor fi prezenţi în număr mare la Euro-2004, spre deosebire de ai noştri, dacă ne-am fi calificat. Ne simţim de parcă ar fi căzut cerul pe noi"*.

Cristian Chivu: *"Am pierdut încă un turneu final şi anii trec. Însă important este că echipa naţională a demonstrat că ar merita să participe la o asemenea competiţie şi că valoarea ei este alta decât cea pe care o arată rezultatele. Suntem nişte copii care nu au făcut rău nimănui niciodată. Avem suflet, speranţe şi dorinţe. Din păcate, interesele sunt mult prea mari. Este păcat că undeva sus suntem văzuţi altfel decât ar trebui, iar imaginea României are de suferit. După cum au jucat la Copenhaga, pot afirma cu mâna pe inimă, că sunt mândru că sunt Român. Am muncit mult, însă nu am fost lăsaţi să ne calificăm. Cu siguranţă, o vom face în viitor"*.

Lucescu: "Suntem obligaţi să facem scandal"

Antrenorul formaţiei Bexiktaş, Mircea Lucescu, a declarat că Românii sunt obligaţi să facă scandal şi să acuze prestaţia arbitrului Urs Meier din partida dela Copenhaga. *"Se face o mare nedreptate echipei României. Noi ar trebui să facem puţin scandal. De fapt suntem obligaţi să facem acest scandal, pentrucă ceea ce s'a întâmplat la Copenhaga este ruşinos. Din păcate s'a confirmat ceea ce am presupus înainte de meci, în legătură cu interesele UEFA, de a rula echipele mici la turneele finale. Formaţiile mari trebue să fie acolo, iar pe cele mici le schimbă între ele. Nu este un lucru întâmplător că arbitrii elveţieni sunt întotdeauna cei care decid meciurile importante pe plan internaţional"*, a declarat Lucescu.

Ţiriac recomandă FRF să facă memorii împotriva lui Urs Meier

Preşedintele Comitetului Olimpic Român (COR), Ion Ţiriac, a declarat că Federaţia Română de Fotbal ar trebui să facă memorii la forurile fotbalistice internaţionale, pentru a contesta prestaţia centralului Urs Meier.

ROMÂNIA PE LOCUL DOI LA CE DE HANDBAL JUNIOARE

Echipa de junioare a României a obţinut medaliile de argint la Campionatul European de handbal, care a avut loc la Togljatti (Rusia).

În finală, selecţionata României a fost învinsă, cu scorul de 28-23, de naţionala Rusiei.

DOUĂ ARBITRE DIN ROMÂNIA LA CM DE FOTBAL FEMININ

Federaţia Română de Fotbal a fost informată de către forul mondial că la Campionatele Mondiale de fotbal feminin din SUA vor fi prezente şi două arbitre din ţara noastră. La competiţia care se va desfăşura în perioada 20 Septembrie - 12 Octombrie 2003, au fost delegate Floarea Cristina Ionescu (născută pe 9 Decembrie 1972), din Vulcan, la centru, şi Irina Mart (născută pe 24 Decembrie 1972), din Botoşani, la linie.

UN ROMÂN ÎN NAŢIONALA FINLANDEI

Tomi Petrescu, atacantul de origine română care evoluează pentru naţionala de fotbal *Under 17* a Finlandei şi pentru gruparea engleză Leicester City este considerat ca una din marile speranţe ale fotbalului european. Alături de Englezul Wayne Rooney (Everton), el este prezentat ca unul dintre viitoarele staruri ale lumii, presa finlandeză comparându-l deja cu Jari Litmanen, vedeta echipei Ajax Amsterdam. Site-ul oficial al FIFA face o prezentare a echipelor participante la Campionatul Mondial *Under 17*.

"Jucătorul de urmărit" din naţionala Finlandei este tocmai Petrescu, scrie pe site-ul FIFA. *"Tomi Petrescu este tânărul cel mai talentat al echipei. Recent, a semnat un contract de profesionist cu Leicester."*

ROMÂNIA, VICE-CAMPIOANĂ LA GIMNASTICĂ

Susţinute frenetic de cei peste 10.000 de spectatori prezenţi în sala *"Arrowhead Pond"* din Anaheim (California), unde s'au desfăşurat Campionatele Mondiale de gimnastică artistică, gimnastele americane, cu 112,573 puncte, au reuşit să câştige primul titlu mondial pe echipe din istorie (în 1991 şi 1994 au cucerit argintul, iar în 1995 şi 2001, bronzul). În schimb, echipa României (Oana Ban, Monica Roşu, Alexandra Eremia, Andreea Munteanu, Cătălina Ponor şi Floarea Leonida), câştigătoarea ultimelor cinci titluri mondiale, a cedat supremaţia, ocupând în final locul 2, cu 110,335 puncte. Pe poziţia a 3-a, în mod neaşteptat şi *"pe ultima sută de metri"*, s'a clasat Australia, cu 110,335 puncte.

Marea decepţie a acestor Campionate Mondiale a fost echipa Rusiei, clasată abia pe locul 6, cu 108,235 puncte, cea mai proastă clasare din istorie, care şi-a ruinat şansele încă dela intrarea primei sale reprezentante în acţiune, Alexandra Cevcenkova, care a ratat la sol, obţinând doar 7,575 puncte.

În ce le priveşte pe Chinezoaice, venite din calificări de pe prima poziţie, acestea au pierdut bronzul în ultimul moment, două dintre ele ratând la ultimul aparat, solul, în plus fiind penalizate cu 2 zecimi de punct doarece Fan Ye, înaintea exerciţiului la bârnă, s'a încălzit într'o zonă interzisă de regulamentul competiţiei. Această penalitate le-a costat pe Chinezoaice medalia de bronz, ele clasându-se pe locul patru, cu 110,259 puncte, la doar 76 de miimi de norocoasele australience.

OVIDIU STÂNGĂ LA UNIVERSITATEA CRAIOVA

Jucătorul Ovidiu Stângă a semnat un contract pe o perioadă de patru ani cu gruparea Universitatea Craiova, informează Pro TV.

Stângă, care a încercat să-şi găsească o echipă în Olanda, va primi la Universitatea un salariu anual de 50.000 de dolari.

Ovidiu Stângă a dorit ca în contractul său să fie menţionate două clauze speciale, potrivit cărora nu va fi obligat să intre în cantonament cu echipa şi să se antreneze alături de restul jucătorilor formaţiei craiovene.

ROMÂNIA PE LOCUL OPT ÎN CLASAMENTUL DE MEDALII LA CM CANOTAJ

România a ocupat locul al optulea în clasamentul de medalii la Campionatele Mondiale de canotaj desfăşurate la Milano, obţinând o medalie de aur, una de argint şi două de bronz, informează AFP.

Medalia de aur a fost obţinută de echipajul feminin de două rame fără cârmaci categorie uşoară, în timp ce argintul a fost câştigat de echipajul feminin de 8+1. Medaliile de bronz au fost obţinute de echipajele feminine de două rame fără cârmaci şi de două vâsle, categorie uşoară.

GABRIELA SZABO A STABILIT CEA MAI BUNĂ PERFORMANŢĂ A ANULUI ÎN PROBA DE 3000 m

Gabriela Szabo a stabilit în cadrul reuniunii atletice Golden League dela Zurich cea mai bună performanţă a anului în proba de 3000 m, pe care a câştigat-o într'o manieră categorică, în 8min 33sec95/100 (vechea performanţă mondială, stabilită pe 4 Iulie la Paris, îi aparţinea 8min34sec09/100), în faţa Irlandezei Sonia O'Sullivan 8min37sec55/100 şi Germanei Irina Mikitenko - 8min39sec29/100.

CLASAMENTUL DIVIZIEI A

Clasamentul după etapa 5-a

Loc	Echipa	Nr.J	V	E	I	Gm	Gp	Pct
1.	Steaua	5	3	2	0	9	2	11
2.	FC Argeş	5	3	1	1	10	5	10
3.	Rapid	5	2	2	1	7	4	8
4.	"U" Craiova	5	2	2	1	6	5	8
5.	FCM Bacău	5	2	2	1	8	9	8
6.	Ceahlăul	5	2	1	2	8	5	7
7.	Dinamo	5	2	1	2	6	4	7
8.	Gloria	5	2	1	2	7	6	7
9.	Apulum	5	2	1	2	4	9	7
10.	Poli AEK	5	1	3	1	3	4	6
11.	FC Naţional	5	2	0	3	6	11	6
12.	Farul	5	1	2	2	6	9	5
13.	FC Braşov	5	1	2	2	9	11	5
14.	Oţelul	5	1	2	2	3	5	5
15.	Petrolul	5	1	2	2	4	7	5
16.	FC Oradea	5	0	2	3	3	6	2

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

SCUMPIRI ÎN LANŢ

După valul de secetă care s'a abătut vara aceasta asupra României, urmează un nou val de scumpiri. Pretexte există, şi nici măcar nu sunt folosite toate. Spre exemplu, s'a anunţat majorarea cu aproape 20 la sută a preţului la electricitate şi gaze. Această majorare a preţului la electricitate nu are încă legătură cu oprirea centralei dela Cernavodă, după cum a anunţat Guvernul. Deocamdată, cheltuielile sporite cu producerea curentului electric de către termocentrale vor fi absorbite, ni se spune, de calculul anual al preţului la energie, care include şi situaţiile de criză, deşi curentul produs de termocentrale este de 10 ori mai scump decât cel produs de centrala nucleară.

Scumpirea gazului şi a electricităţii nu este întâmplătoare. Din ce în ce mai mulţi Români se debranşează dela reţeaua de termoficare şi apă caldă, cumpărând microcentrale care funcţionează numai cu gaz şi electricitate. Cum Guvernul are nevoie de bani la buget, exploatarea celor mai constanţi şi solvabili consumatori pare cea mai la îndemână soluţie. La aceasta se mai adaugă recentul anunţ al Rusiei, principala sursă de gaze naturale de export a României, că va mări taxa vamală pentru gazele exportate dela 5 la 30 la sută. Peste toate aceste scumpiri vine şi majorarea preţului la carburanţi cu peste 15 procente. Motivul invocat: creşterea preţurilor internaţionale. Iar pentru ca tabloul să fie complet, se anunţă o creştere importantă a dobânzilor practicate la creditele bancare în lei. Toate aceste majorări de preţuri vor genera un val de scumpiri indirecte. Asociaţiile patronale din cele mai diverse domenii au anunţat majorări de preţuri importante, derivate direct din scumpirea energiei, a gazului şi a benzinei.

Pâinea, alimentele de orice fel, cimentul, produsele siderurgice, îngrăşămintele chimice şi transportul auto, sunt primele produse care vor fi atinse de valul de scumpiri. Teoretic, aceasta ar trebui să se întâmple numai peste 2 luni, dar practica a arătat că lanţul scumpirilor acţionează fulgerător şi fără să ţină cont de estimările specialiştilor.

EVAZIUNE CU ALCOOL DE 600 MILIOANE DE DOLARI

Afacerile ilegale cu alcool au prejudiciat bugetul cu peste 20.000 miliarde de lei, iar alte mii de miliarde, anual, reprezintă datoriile producătorilor, din taxe şi impozite. Ziarul *Gardianul* reaminteşte doar câteva cazuri răsunătoare de fraudă prin afaceri cu alcool, precum şi metodele folosite pentru a păgubi statul.

JUMĂTATE DIN ŞCOLI NU SUNT AUTORIZATE SANITAR

"Jumătate din unităţile învăţământului preuniversitar nu au autorizaţie sanitară de funcţionare", a declarat Alexandra Cucu, director în Direcţia de Sănătate Publică. După primele controale efectuate, comisiile de sănătate au constatat că numeroase spaţii de învăţământ nu îndeplinesc criteriile igienico-sanitare obligatorii.

NOI SCUMPIRI DELA 1 SEPTEMBRIE

Începând cu 1 Septembrie, curentul electric se scumpeşte cu 17,5%, iar căldura cu 14%. Potrivit Autorităţii Naţionale de Reglementare a Energiei (ANRE), majorarea tarifului la curentul electric şi căldură este determinată de scumpirea gazelor naturale, a tarifelor de transport pe calea ferată, a cheltuielilor suplimentare datorate consumatorilor rău-platnici şi de inflaţie, precum şi de seceta prelungită şi scăderea debitului Dunării. În aceste condiţii va fi nevoie ca diferenţa de energie produsă în hidrocentrale să fie acoperită de centralele termoelectrice, care produc energie de 8 ori mai scumpă.

PREŢUL GAZELOR NATURALE LIVRATE POPULAŢIEI VA CREŞTE CU 22%

Preţul gazelor naturale livrate populaţiei va creşte, dela începutul lunii Septembrie, cu 22%, în timp ce firmele şi consumatorii industriali vor plăti mai mult cu 12%, potrivit unui ordin al Autorităţii Naţionale de Reglementare în domeniul Gazelor Naturale.

Astfel, preţul gazelor pentru populaţie va creşte dela 3.215.816 lei/1.000 metri cubi la 3.939.600 lei/1.000 metri cubi - aproximativ 120 dolari. De asemenea, nivelul preţului gazelor pentru firme şi consumatori industriali va urca la 3.611.300 lei/1.000 metri cubi - aproximativ 110 dolari. Majorarea preţului gazelor naturale este unul dintre angajamentele asumate de autorităţi în acordul cu Fondul Monetar Internaţional (FMI).

REINTRĂ ÎN CIRCUIT MUZEUL COLECŢIILOR DE ARTĂ

Până la sfârşitul acestui an va fi redeschisă o parte din Muzeul Colecţiilor de Artă, a anunţat directorul adjunct al instituţiei, Rodica Matei. *"Încercăm să realizăm o personalizare a colecţiilor şi nu o expunere muzeală la care vizitatorul să fie nedumerit pentrucă vede Grigorescu sau Luchian într'o sală şi apoi îi mai vede peste alte câteva săli"* - a declarat Matei. Dintre cele 43 de colecţii ale muzeului, în Corpul A (dinspre Calea Griviţei, prevăzut să fie redeschis), vor fi expuse 16, dintre care unele cunoscute - precum colecţia *"Dona"* sau colecţiile *"Avakian"*. Directorul adjunct al Muzeului a promis şi expunerea unor colecţii complet necunoscute, pe care şi le doreşte a se constitui în surprize plăcute pentru iubitorii artelor plastice.

Referindu-se la lucrările de consolidare şi restaurare a edificiului din Calea Victoriei, Matei a precizat că banii primiţi, deocamdată, dela Guvern au fost investiţi în refacerea clădirii, urmând să fie, de asemenea, alocate fonduri şi pentru restaurarea de opere de artă, pentru amenajări interioare, vitrine ş.a. Ea a estimat că în 2004 vor putea fi deschise şi celelalte corpuri (B şi C) ale Muzeului Colecţiilor de Artă.

NEGOCIERILE PRIVIND POSIBILA ALIANŢĂ PNL-PD AR URMA SĂ SE FINALIZEZE LA MIJLOCUL LUNII SEPTEMBRIE

Biroul Executiv al PNL şi-a propus finalizarea negocierilor pentru crearea unei alianţe cu PD până la mijlocul lunii Septembrie. În urma analizei sondajului CURS comandat de PNL, Biroul Executiv a ajuns la concluzia că o alianţă cu PD poate câştiga alegerile generale din 2004, ceea ce înseamnă îndeplinirea primului criteriu pentru formarea alianţei.

Biroul Executiv al PNL a hotărît ca discuţiile cu PD să aibă în vedere realizarea a încă două criterii: un program politic de guvernare şi realizarea unui sistem comun de luare a deciziilor şi de soluţionare a conflictelor.

PNŢCD A ÎNFIINŢAT COMISIA PENTRU DEMASCAREA CRIMELOR COMUNISMULUI

Constantin Ticu Dumitrescu, preşedinte al AFDPR şi vicepreşedinte al ţărăniştilor, anunţă că PNŢ CD a decis să înfiinţeze o Comisiei Naţională pentru demascarea atrocităţilor comise în timpul regimului comunist, în cazul în care guvernanţii nu vor face acest lucru. În acest sens, PNŢCD va cere sprijinul AFDPR, al Alianţei Civice, al altor organizaţii civice, pentrucă - arată Ticu Dumitrescu - în România nu a avut loc, până acum, o condamnare a comunismului. El adaugă că AFDPR a adunat în cei 14 ani dela Revoluţie un material destul de vast, amintind şi de mărturiile cuprinse în *"Memorialul Sighet"*. *"PNŢCD este hotărît să ajute la demascarea tuturor crimelor regimului comunist"*, conchide Ticu Dumitrescu.

CATEDRALA NEAMULUI IA LOCUL EROILOR COMUNIŞTI

Fostul Monument al Eroilor Comunişti, aflat în prezent în Parcul Carol, va fi mutat în Parcul Tineretului, în vederea eliberării terenului destinat construirii Catedralei Mântuirii Neamului, dar şi în scopul *"păstrării unei realizări remarcabile din punct de vedere plastic şi arhitectural"*. Hotărîrea a fost luată de către Guvern, care a mai aprobat ca fostul edificiu să nu mai fie administrat de Patriarhie, ci de Consiliul Local al Sectorului 4. Ministerul Culturii şi Cultelor (MCC), cu sprijinul mai multor instituţii, va iniţia un concurs pentru stabilirea exactă a locaţiei monumentului. În acest scop, bugetul MCC a fost suplimentat cu 1,5 miliarde de lei din Fondul de rezervă bugetară. Monumentul închinat comuniştilor va fi integrat într'un viitor ansamblu, care va constitui Secţia de Memorialistică a Institutului Naţional pentru Studiul Totalitarismului. Costul operaţiunilor de reamplasare va fi prevăzut în bugetul pe 2004 al Consiliului Local al Sectorului 4 al Municipiului Bucureşti.

FILM ROMÂNESC PREMIAT LA MONTREAL

Filmul românesc *"Binecuvântată fii, închisoare"* a obţinut premiul pentru contribuţie artistică la cea de-a 27-a ediţie a Festivalului Filmului Lumii dela Montreal, transmite pagina electronică a publicaţiei *Variety*.

Juriul prezidat de cineastul Jan Troell (Suedia) şi Andrzej Zulawski (Polonia) a acordat lung-metrajului regizat de Nicolae Mărgineanu premiul pentru contribuţie artistică. Filmul, bazat pe cartea *"Binecuvântată fii închisoare"* a Valeriei Grossu, exilată la Paris după ce a trăit torturile din închisorile staliniste, este povestea unei intelectuale arestate în 1949 pentru *"vina"* de a fi membră a Partidului ţărănesc.

Maria Ploae interpretează rolul acestei femei fragile care îl găseşte pe Dumnezeu în închisoare şi rezistă astfel chinurilor înfiorătoare datorită liniştii lăuntrice.

Filmul *"Kordon"*, în regia lui Goran Markovic, care descrie ultimele momente ale regimului lui Slobodan Miloşevici în Serbia, în 1997, a primit Marele Premiu la Festivalul dela Montreal, al doilea ca importanţă pe continentul american, după cel dela Toronto.

CREŞTERE ECONOMICĂ DE 4,3% ÎN PRIMUL TRIMESTRU

În prima jumătate a acestui an, economia românească a înregistrat o creştere de 4,3 la sută, faţă de aceeaşi perioadă a anului 2002 - informează Institutul Naţional de Statistică.

Potrivit datelor statistice, la creşterea PIB au contribuit, în proporţie de 83,9 la sută, industria, construcţiile şi serviciile, printr'o mărire a volumului de activitate. Producţia industrială a fost, în primele şapte luni din acest an cu 3,3 la sută mai mare faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut. INS mai spune că creşterea economică a stimulat consumul populaţiei şi investiţiile.

DONAŢIE A AMBASADEI AMERICANE PENTRU BISERICA STAVROPOLEOS

Prin intermediul unui program al Departamentului de Stat, denumit *"Fondul Ambasadorial pentru Conservarea Obiectivelor Culturale"*, Ambasada Statelor Unite donează 27.000 de dolari pentru restaurarea curţii interioare şi a clădirii bisericii Stavropoleos din Bucureşti. Lucrările de restaurare sunt programate să se încheie până la sfârşitul anului.

Biserica Stavropoleos a fost construită în 1724 de către arhimandritul grec Ioanichie Stavropoleanul, în timpul celei de-a doua domnii a lui Nicolae Mavrocordat.

ROMÂNII NU ECONOMISESC NIMIC

Românii nu economisesc nimic din veniturile lunare, acestea fiind cheltuite în proporţie de 99% pe nevoile zilnice - se arată într'un studiu dat publicităţii de Institutul Naţional de Statistică, deşi veniturile totale ale unei gospodării au crescut în 2002 cu 26%, comparativ cu anul precedent. Cheltuielile pentru hrană se ridică la 59 de procente.

Investiţiile nu depăşesc 1% venituri, în condiţiile în care venitul mediu calculat pentru 2002 se ridică la 6,5 milioane de lei pentru o gospodărie.

INFLAŢIA ŞI ŞOMAJUL, PRINCIPALELE PROBLEME ALE ROMÂNILOR

Creşterea inflaţiei, şomajul şi deficienţele sistemului sanitar reprezintă principalele probleme cu care se confruntă România în prezent, reiese dintr'un *"Eurobarometru"*, publicat de Uniunea Europeană. Potrivit acestui studiu, peste 40% din Românii intervievaţi consideră că problema cea mai mare a ţării noastre este creşterea constantă a preţurilor, în timp ce în Cehia, doar 8% din cei chestionaţi consideră scumpirile o prioritate. Pe un loc important în clasamentul temerilor Românilor figurează şi criminalitatea (26%), în vreme ce terorismul şi imigraţia nu reprezintă un pericol.

CFR-IŞTII AMENINŢĂ CU PARALIZAREA TRAFICULUI

Sindicaliştii din transportul feroviar şi subteran contestă numărul *"prea mare"* al disponibilizărilor preconizate din domeniu - în jur de 19.000 - şi ameninţă cu *"proteste fără precedent"*, la o dată pe care însă nu au indicat-o.

Liderul Federaţiei Sindicatelor Mişcare-Comercial, Ioan Molea, a spus că numărul de concedieri avansat de ministrul Tănăsescu a apărut *"după ce, într'o noapte, ministrul s'a culcat mai târziu şi a visat numărul de 19.000"*. El a precizat că sindicaliştii nu au fost consultaţi în această privinţă. Molea susţine că, potrivit unor calcule ale sindicaliştilor, în următorii doi ani *"nu ar putea să plece din sistem mai mult de 11.000 de oameni"*, adăugând că, în cazul în care numărul avansat de Tănăsescu va rămâne acelaşi, *"101 la sută va fi oprit lucrul"*. *"Nu va fi grevă, va fi o oprire spontană a lucrului, generată de lipsa de personal"*, a mai spus Molea, care reprezintă angajaţii din reţeaua comercială a căilor ferate, controlorii de trafic şi impiegaţii de mişcare.

Într'o altă conferinţă de presă, Voicu Sala, liderul mecanicilor de locomotivă, a declarat că aşteaptă şi el o *"reconsiderare"* a numărului de disponibilizaţi. El a arătat că mecanicii de locomotivă sunt subdimensionaţi ca număr, efectuând deja *"mii de ore suplimentare"*. Potrivit estimărilor, dintre cei 5.000 de mecanici de locomotivă angajaţi în prezent, 1.000-1.300 şi-ar putea pierde locurile de muncă, susţine liderul sindical. În concluzie, liderii de sindicat din transportul feroviar şi subteran susţin că numărul avansat al disponibilizaţilor va stârni valuri de proteste care ar putea determina chiar paralizarea traficului feroviar la nivel naţional. Ei nu au avansat însă o dată exactă la care ar putea fi declanşate protestele.

CALITATEA ÎNVĂŢĂMÂNTULUI A SCĂZUT

Românii consideră că actul de învăţământ are o calitate mai scăzută în ultimii ani, relevă un sondaj dat publicităţii, de Institutul Naţional pentru Studii de Opinie şi Marketing (INSOMAR).

Astfel, 51 la sută dintre intervievaţii din mediul urban văd un învăţământ mai slab, spre deosebire de cei din mediul rural care împărtăşesc aceeaşi opinie în proporţie de 45 la sută. O calitate constantă a învăţământului e apreciată doar de 32 la sută - urban şi 38 la sută rural dintre intervievaţi, iar o creştere a nivelului şcolii în România este apreciată de 18 la sută dintre Români.

Românii au găsit însă o scuză calităţii învăţământului din ţară, ei apreciind salariile cadrelor didactice ca fiind mici - 94 la sută, iar mari sau foarte mari doar 5 la sută. Deşi constată o scădere a calităţii actului de învăţământ, intervievaţii văd şcoala românească la fel de bună ca aceea din Occident - 30 la sută, mult mai bună - 22 la sută, puţin mai bună - 22 la sută, ceva mai slabă - 17 la sută şi mult mai slabă - 7 la sută.

La întrebarea *"Cât de bine îşi fac datoria instituţiile de învăţământ"*, 60 la sută dintre intervievaţi îi văd pe învăţători în vârful piramidei, profesorii urmând cu 56 la sută, universităţile de stat şi şcolile generale - 54 la sută, liceele - 49 la sută, universităţile private - 40 la sută, inspectoratele şcolare - 34 la sută şi Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului - 33 la sută.

La întrebarea *"În ultimii ani Dvs. sau cineva din familia Dvs. aţi fost nevoit să daţi bani, cadouri vreunui profesor pentru a obţine o notă mai bună"* răspunsul a fost tranşant: 83 la sută au negat şi doar 17 la sută au consimţit.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

DATORIILE LA FONDUL DE SĂNĂTATE

Datoriile la fondul unic de sănătate au crescut, în primele cinci luni ale anului, cu 16,22 la sută (3.829 de miliarde de lei) faţă de 31 Decembrie 2002, valoarea totală a creanţelor fiind de peste 27.000 de miliarde de lei, a declarat Eugeniu Turlea, preşedintele CNAS.

Printre cei mai mari restanţieri se numară CNL Oltenia (1.498 de miliarde de lei), Sidex Galaţi (691 de miliarde de lei), Roman SA Braşov (500 de miliarde de lei), S.C. Siderurgica Hunedoara (478 de miliarde de lei), Tractorul Braşov (397 de miliarde de lei), Remin SA Maramureş (316 miliarde de lei), Sidex Ispat Galaţi (310 miliarde de lei), Regionala CFR Timişoara (232 de miliarde de lei) şi Regionala CFR Craiova (201 miliarde de lei), ultimele două având datorii către Casa de Asigurări de Sănătate a Transportatorilor.

Din totalul creanţelor aferente perioadei 1998-2003, 9.199 de miliarde de lei reprezintă contribuţia angajatorilor, 5.646 de miliarde de lei contribuţia angajaţilor, restul fiind dobânzile aferente contribuţiei şi penalităţi de întârziere.

Potrivit lui Turlea, în luna Mai a acestui an, au fost efectuate 5.293 de controale şi verificări la nivelul caselor de sănătate, pentrucă existau 234.754 debitori la fondul naţional unic al asigurărilor de sănătate.

Statistica arată că, din totalul agenţilor economici restanţieri, 2.314 (0,99 la sută) reprezintă societăţi cu datorii de peste un miliard de lei, însumând 22.991 de miliarde de lei, respectiv 83,77 la sută din cumulul creanţelor. Turlea a mai precizat că, prin executare silită, au fost recuperate 229,212 miliarde de lei.

COSTURILE CRIZEI ENERGETICE

Costurile provocate de punerea în funcţiune a mai multor termocentrale care să acopere oprirea temporară a reactorului dela Cernavodă, impusă de seceta din ultima perioadă, se ridică la 3.000 de miliarde de lei, a declarat ministrul Finanţelor Publice, Mihai Nicolae Tănăsescu.

POSIBILĂ MAJORARE A PREŢULUI PÂINII

O serie de firme ar putea majora preţul la pâine şi produse de panificaţie, după scumpirea grâului, a electricităţii şi a gazelor naturale - a anunţat preşedintele patronatului Rompan Aurel Popescu. Scumpirea ar putea varia între 120 şi 500 de lei, mai spune Popescu. Ministerul Agriculturii aprecia că nu există motive de scumpire a pâinii.

MINISTRUL SĂNĂTĂŢII, ACUZAT DE PLAGIAT

Senatorul liberal Radu F. Alexandru a cerut demisia ministrului Sănătăţii, Mircea Beuran, susţinând că acesta ar fi plagiat un tratat de medicină.

Radu F. Alexandru consideră că ministrul Sănătăţii intră sub incidenţa Legii drepturilor de autor.

PUR CONDAMNĂ LIPSA DE RESPECT MANIFESTATĂ DE CONDUCEREA PSD

Partidul Umanist Român atenţionează PSD că nu tolerează *"lipsa de respect"* şi îi invită pe Octav Cozmâncă şi Dan Matei Agathon să consulte forul colectiv de conducere al partidului din care fac parte înainte de a tensiona relaţiile dintre cele două formaţiuni politice - se spune într'un comunicat PUR citat de agenţia Mediafax.

"Domnul Cozmâncă ne numeşte «infantili politici», iar Domnul Agathon consideră nemulţumirile noastre ca «o frecţie la un picior de lemn». Primul este preşedintele executiv, iar cel de-al doilea este secretarul general al partidului care gestionează acum treburile ţării" - se spune în comunicatul PUR.

BUCUREŞTENII VOR PLĂTI IMPOZITE MAI MARI ÎN 2004

În 2004, bucureştenii vor plăti cu aproape 10% mai mult la impozitele pe clădiri, conform Hotărîrii nr. 151/2003 a Consiliului General al Municipiului Bucureşti. Consilierii generali nu au mai aplicat nici o majorare în plus faţă de indexarea stabilită de Guvern, scrie *România Liberă*.

SITUAŢIA IMOBILELOR RESTITUITE

Potrivit celor mai recente date furnizate de Autoritatea pentru urmărirea aplicării Legii 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 Martie 1945 - 22 Decembrie 1989, până la data de 1 Iunie 2003 au fost restituite 8.800 de imobile, reprezentând aproximativ 16 la sută din totalul previzionat al imobilelor care pot fi restituite în natură - aproximativ 50.000.

Prima fază a aplicării Legii privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv s'a încheiat pe data de 14 Februarie 2002, dată la care erau înregistrate un număr de aproximativ 210.000 de notificări, din care 128.000 pentru restituiri în natură şi 82.000 pentru acordarea de despăgubiri băneşti. În ceea ce priveşte restituirea imobilelor individuale, potrivit sursei citate, actul normativ respectiv se află în curs de aplicare, termenul de depunere a actelor doveditoare fiind prelungit până la 1 Iulie 2003. Odată cu expirarea acestui termen, aplicarea Legii 10 a intrat în ultima fază a procedurilor administrative şi anume restituirea imobilelor revendicate.

Autoritatea pentru urmărirea aplicării Legii 10 preconizează că, până la sfârşitul anului 2003, să fie rezolvate 80 la sută din cererile de restituire, urmând a fi emise aproximativ 120.000 de decizii administrative şi 70.000 de procese verbale privind consemnarea sumelor solicitate cu titlu de despăgubiri băneşti.

BĂSESCU VREA DICTATURĂ ÎN PD

Traian Băsescu îşi doreşte atât de mult alianţa cu PNL, încât este gata să sacrifice filialele PD care se împotrivesc proiectului său politic. *"Soluţia va fi să le desfiinţăm, şi PD, şi PNL, şi să creăm alte filiale"*, a explicat Băsescu. El a fost de părere că cei care nu înţeleg oportunitatea alianţei, ca o contrapondere la PSD, *"nu au capacitatea să fie oameni politici"*. *"Este atât de important pentru România să se creeze o alternativă la PSD, încât neînţelegerile, ici sau colo, nu trebue lăsate să altereze idea"*, a mai spus preşedintele PD.

HAOS LA REPARTIZAREA PROFESORILOR

Ministerul Educaţiei a decis ca în acest an computerul să repartizeze locurile de profesori vacante. Procesul de repartizare se desfăşoară în mai multe etape. Cei care nu şi-au găsit un post optează pentru posturile rămase libere în etapa anterioară. Însă greşelile şi întârzierile în comunicarea rezultatelor au bulversat întregul proces, şi în ajunul deschiderii anului şcolar mulţi profesori nu ştiu încă unde vor preda. Repartizarea posturilor vacante din învăţământul preuniversitar se desfăşoară la fel de haotic cum s'a desfăşurat examenul de titularizare.

INFLAŢIA REALĂ, MAI MARE CU 3% DECÂT CEA OFICIALĂ

Analiştii economici şi specialiştii din domeniul financiar-bancar susţin că inflaţia reală este cu două-trei puncte procentuale mai mare decât cea oficială. Potrivit Institutului Naţional de Statistică, creşterea preţurilor de consum a fost de 7% în primele şapte luni ale anului. *"Statistica este, prin excelenţă, o ştiinţă care, în cea mai mare parte, nu analizează decât bucăţi de realitate, cuantificându-le şi extrapolând rezultatele cu anumite probabilităţi de eroare, în scopul conturării unor tendinţe. Dată fiind surprinderea doar parţială a realităţii, contestaţiile nu vor dispărea niciodată"*, a declarat preşedintele BRD - Societe Generale, Bogdan Baltazar. Acesta susţine că, în ciuda utilizării standardelor acceptate pe plan internaţional, modalitatea de aplicare scârţâie. *"Prin globalizarea la nivelul unui singur indice atât a fenomenelor inflaţioniste din mediul urban, cât şi a celor din mediul rural se pierd elemente importante cu impact în configuraţia multor preţuri care afectează puterea de cumpărare. Cele mai multe preţuri, care în mod evident ne afectează şi pe noi, poartă amprenta mediului urban, cu toate disfuncţionalităţile structurale cunoscute. De aceea, credem că inflaţia relevantă pentru deciziile noastre poate fi, în prezent, superioară nivelului oficial cu două - trei puncte procentuale faţă de nivelul ratei anuale"*, a conchis Bogdan Baltazar.

DOAR UNUL DIN 25 DE ROMÂNI ÎŞI PERMITE SĂ SCHIMBE MOBILA

Datele furnizate de către Institutul Naţional de Statistică arată că, anual, doar 4% din Români reuşesc să-şi schimbe mobila veche cu una nouă. În comparaţie cu ţările civilizate, obiectele de mobilier reprezintă un lux pentru compatrioţii noştri. De exemplu, Francezii, Italienii, Nemţii, Belgienii şi Englezii îşi reînnoiesc interioarele locuinţelor cel puţin o dată la trei ani. Mai mult, în fiecare an, ei mai aruncă, în medie, 500 de euro pe diverse *"capricii"*. Din cauza salariilor mici, 96% din Români sunt nevoiţi să folosească *"mobila dela mama"* sau pe cea *"luată cu banii dela nuntă"* mai bine de două decenii şi jumătate, motiv pentru care la capitolele *"cheltuieli anuale pentru mobilier"*, statisticile naţionale nu consemnează nici o sumă.

CINCI ROMÂNI MOR, ÎN FIECARE ZI, DIN CAUZA TUBERCULOZEI

Ultimul raport al Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii (OMS) asupra Românilor arată că, dintre toate ţările candidate la aderarea la Uniunea Europeană, România are cea mai ridicată rată a îmbolnăvirilor sistemului respirator, păstrând poziţia de lider la tuberculoză încă din 1989.

Cinci Români mor, în fiecare zi, din cauza acestei boli. Tot într'o zi, 80 de oameni (dintre care cinci sunt copii) se contaminează cu bacilul Koch, cel care produce această boală.

Deşi, pentru prima oară în ultimii 13 ani, în România se înregistrează o scădere a mortalităţii cauzate de TBC, ocupăm, în continuare, un nedorit loc I la acest capitol, pe bătrânul continent.

UN PSD-IST S'A IMORTALIZAT PE O ICOANĂ ÎNTR'O BISERICĂ

În biserica nouă din Padeş, în Sud-Vestul României, un consilier PSD şi-a imortalizat figura în frescă. Astfel, pe partea dreaptă cum intri în biserică, te întâmpină chipul episcopului local, Teofan Savu, iar pe stânga cel al consilierului PSD Dan Ilie Morega, într'un costum negru, cu cămaşă albă şi cravată colorată, ţinând mâna dreaptă la inimă. Deasupra lui Morega este doar imaginea profetului Ilie, şi, pentrucă cel de-al doilea nume al consilierului Morega este Ilie, episcopul i-a permis acestuia să adopte drept patron al bisericii pe profetul biblic.

Dan Ilie Morega, care este de asemenea şi om de afaceri, afirmă că a finanţat 90% din construcţia bisericii, care a fost construită la cererea sa în satul său natal. El este de asemenea şi cel care l-a angajat pe cel care l-a pictat în interiorul clădirii.

Imaginea sa sfântă din biserică contrastează însă cu imaginea sa publică, care s'a erodat puternic în ultimele luni. Dan Ilie Morega era, până în urmă cu puţin timp, unul dintre cei mai importanţi oameni din Gorj, ca prefect, consilier din partea PSD şi expert guvernamental în cadrul Ministerului Administraţiei Publice. Pe lângă acestea, Morega era implicat şi în mai multe afaceri, fiind în acelaşi timp şi şef al Facultăţii de Ştiinţe Economice dela universitatea locală.

Preotul ortodox Vasile Vlădoiu afirmă că nu este un lucru neobişnuit ca ctitorii unor biserici să fie pictaţi pe pereţii dela intrarea în respectivele aşezăminte. Cu toate acestea, aceşti ctitori erau regi sau conducători, şi nicidecum persoane particulare, în haine civile. Părintele Vlădoiu are însă o explicaţie: *"La ce vă aşteptaţi, dacă omul a dat bani pentru asta"*.

CODUL FISCAL - INSTRUMENT ELECTORAL AL PSD

Liberalul Dan Radu Rusanu a criticat proiectul Codului fiscal elaborat de către Ministerul Finanţelor Publice. *"Simpla alăturare a unor reglementări privind impozitele şi taxele nu constituie un factor de progres în dezvoltarea economiei româneşti dacă nu se acţionează în direcţia regândirii aprofundate a principiilor de bază ale sistemului fiscal"*, a declarat Rusanu la conferinţa de presă a partidului. Fostul secretar de stat dela Finanţe din perioada guvernării CDR a menţionat că nu au fost respectate nici măcar promisiunile şi angajamentele din perioada anterioară şi imediat următoare ultimelor alegeri.

În susţinerea afirmaţiilor sale, Dan Radu Rusanu a dat ca exemplu faptul că reducerile promise la TVA pentru pâine şi lapte de consum, energie electrică, gaze naturale, lemne pentru foc, cărbuni nu se regăsesc în proiectul Codului fiscal. *"Mai mult, în pragul iernii, se anunţă o nouă scumpire a gazelor şi a energiei electrice"*, a completat Rusanu. Liberalul spune că acest lucru are ca efect deteriorarea nivelului de trai al populaţiei, din moment ce două treimi din salariul mediu pe economie sunt cheltuite pentru alimente, produse care se scumpesc dela lună la lună şi care nu beneficiază de o cotă redusă de TVA.

O altă deficienţă a Codului fiscal este, în opinia lui Rusanu, faptul că reglementările privind taxele vamale, care au un mare impact asupra populaţiei şi a economiei, nu au fost introduse în proiect. *"Actuala guvernare s'a gândit la acordarea de reduceri în cadrul impozitului pe venit numai începând cu anul alegerilor şi este foarte clar că acestea nu sunt prevăzute pentru încurajarea economiei naţionale, ci numai în vederea campaniei electorale"*, a explicat Rusanu. El a subliniat că reglementările privind impozitul pe venit ar fi trebuit să prevadă posibilitatea deducerii unor cheltuieli din venitul brut ajustat sub titlul de cheltuieli speciale. *"În plus, faţă de situaţia actuală, când tranşele de venituri care se impozitează sunt foarte joase, reaşezarea baremurilor (scalei de impozitare) este o necesitate strictă ţinând seama de nivelul scăzut al veniturilor majorităţii populaţiei"*, a arătat Dan Radu Rusanu.

În concluzie, liberalul consideră că măsurile preconizate de guvern au un caracter populist, reducerile propuse nevând nici o bază în sursele de venituri bugetare, ceea ce conduce la dezechilibre şi la mărirea deficitului bugetar pentru anii următori.

AMÂNAREA SISTEMULUI DE PENALIZARE A CONTRAVENŢIILOR DE CIRCULAŢIE

Guvernul a stabilit că sistemul punctelor de penalizare, acordate pentru contravenţiile comise de conducătorii autovehiculelor, va fi amânat, urmând ca acesta să fie aplicat începând cu data intrării în vigoare a Legii de aprobare a Ordonanţei 195/2002 privind circulaţia pe drumurile publice. Sistemul urma să fie aplicat în termen de şase luni dela data intrării în vigoare a Ordonanţei, respectiv dela 1 August 2003. În proiectul de lege privind aprobarea acestui act normativ, aflat în prezent în dezbaterea Parlamentului, au fost introduse o serie de modificări asupra sistemului punctelor de penalizare faţă de forma anterioară a propunerii legislative.

CURS - ÎNGRIJORAT DE REACŢIA PSD LA ULTIMUL SONDAJ DE OPINIE

PSD încearcă să acrediteze ideea că Centrul de Sociologie Urbană şi Regională (CURS) ar fi subordonat unor interese politice sau că ar sprijini anumiţi actori politici prin rezultatele sondajelor de opinie realizate, consideră directorul general al institutului, Sebastian Lăzăroiu. El spune că institutul pe care îl conduce este îngrijorat de modul în care PSD se raportează la ultimul sondaj de opinie, realizat de CURS, în perioada 1-7 August 2003. *"Tentaţia unor reprezentanţi ai partidelor de a împărţi piaţa sondajelor de opinie în stânga şi dreapta, după chipul şi asemănarea spectrului politic, poate induce grave confuzii în rândul publicului larg"*, susţine Lăzăroiu.

din cele 3 colţuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

DIN CE ÎN CE MAI GREU

În Irak, pe lângă atacurile zilnice asupra militarilor americani, au început atacuri chiar împotriva trupelor engleze din Sud. Au existat şi o serie de sabotaje. La 16 August a fost sabotată conducta de petrol din Nordul Irakului, care alimentează Turcia, iar a doua zi conducta de apă care alimentează Bagdadul.

Atacurile cu bombe au culminat în luna August, cu două acţiuni care au produs multe victime.

Astfel, pe data de 19 August, a fost bombardat cu un camion sinucigaş, cartierul general ONU din Bagdad. Au fost ucise peste 20 de persoane, printre care şi trimisul special ONU al Secretarului General Annan, Brazilianul Sergio Vieira de Mello, iar peste o sută au fost rănite.

Cartierul general ONU din Bagdad

De Mello a fost un foarte apreciat diplomat al Naţiunilor Unite, care a acţionat cu succes în problemele din Kosovo şi Timorul de Est. Numit pentru 4 luni în Irak, el a trebuit să părăsească funcţia de Înalt Comisar pentru Drepturile Omului la ONU.

Clădirea, *Canal Hotel*, care a fost folosită şi de inspectorii ONU, a fost grav avariată. Camionul bombă a staţionat în apropierea biroului lui de Mello.

Sergio Vieira de Mello

Acesta a fost cel mai grav atentat asupra reprezentanţilor ONU din 1948, când mediatorul ONU pentru Palestina, contele suedez Folke Bernadotte a fost ucis de extremiştii israelieni în Ierusalim.

Statele Unite s'au opus ca ONU să aibă un rol important în Irak. Rezoluţia 1453 a dat organizaţiei un rol secundar ca acela de a ajuta la formarea Consiliului de guvernare şi a da sfaturi, dar fără putere de decizie. Totuşi, ONU a fost atacată.

Se crede că atacul a fost făcut nu numai fiindcă rezistenţa irakiană se opune oricărui fel de ocupaţii, dar şi faptului că pe data de 14 August, Consiliul de Securitate, prin rezoluţia 1500, a aprobat Consiliul de guvernare al Irakului numit de Autoritatea Provizorie a Coaliţiei.

Pe data de 29 August, la Najaf, cel mai sfânt loc al Musulmanilor şiiţi, au explodat două automobile capcană la moscheea Imamului Ali, venerată de peste 120 de milioane de credincioşi ai acestei ramuri musulmane. Explozia a avut loc imediat după terminarea slujbei, unde au asistat câteva mii de credincioşi. Au fost omoriţi peste 100 din tre aceştia, iar peste două sute au fost răniţi. Printre victime s'a numărat şi Ayatollahul Bakir al-Hakim, unul din cei mai respectaţi lideri şiiţi.

El a trăit în exil în Iran, din cauza ostilităţii lui Saddam Hussein şi a venit în Irak în luna Mai, fiind liderul grupului sprijinit de Iran, numit Consiliul Suprem pentru Revoluţia islamică din Irak. Deşi cu atitudine critică faţă de ocupaţia americană, Imamul al-Hakim era gata să colaboreze cu coaliţia pentru binele Irakului, ceea ce a atras ostilitatea facţiunilor şiite radicale.

Şiiţii au reproşat Americanilor lipsa securităţii pentru locurile sfinte musulmane.

Printr'un mesaj audio transmis de Al-Jazeera, Saddam Hussein a negat că atacul asupra moscheii a fost făcut de simpatizanţii săi.

Statele Unite încearcă să obţină o rezoluţie care să autorizeze trimiterea de trupe şi de către alte ţări. Franţa, Germania şi Rusia, ca şi India şi Pakistanul vor să ajute prin trimiterea de trupe, dar nu vor ca trupele lor să fie sub comanda americană, ci sub autoritatea ONU, nevoind să poarte stigmatul de a servi sub comanda unei forţe de ocupaţie. Această poziţie nu convine Statelor Unite şi Marii Britanii.

Secretarul General ONU Kofi Annan a cerut ca să se dea organizaţiei un mandat mai larg, altfel va fi *"foarte dificil"* să se treacă o rezoluţie prin Consiliul de Securitate, pentru extinderea unei forţe militare terestre în Irak.

După ce a plecat la un război neaprobat de ONU şi a ameninţat cu represalii împotriva celor care s'au opus, administraţia americană, fără un plan post-belic, încearcă acum să redreseze harabaura dezastruoasă din Irak, cu ajutorul celor care au prevăzut marile complicaţii care vor apare în Orientul Mijlociu.

În Afganistan sunt încă lupte, iar în Palestina situaţia este mai dezastruoasă ca niciodată.

Este nevoie nu numai de ordine, dar şi de mulţi bani. Casa Albă cere acum un ajutor ONU-ului, pe care l-a calificat drept neimportant, dar totuşi pune condiţii ca trupele trimise să fie sub comandă americană.

Franţa, Rusia şi Germania

au declarat că rezoluţia americană este încă departe de ce ar trebui făcut în Irak. Ele cer ca ONU să aibă un rol principal. Franţa vrea ca *"ocupaţia"* să fie urmată de o *"suveranitate"* logică şi puterea să fie înmânată cât mai repede posibil Irakienilor.

În adresa sa către poporul american, Preşedintele Bush a prezentat războiul din Irak ca un război împotriva terorismului Al-Qaida, deşi înseşi agenţiile americane de spionaj nu au putut doovedi acest lucru, regimul secular socialist irakian fiind la cuţite cu extremiştii fundamentalişti talibani.

Preşedintele şi-a schimbat de mai multe ori motivele invaziei Irakului. La început acesta era o parte a axei răului, fiindcă sponsora terorismul. După aceea, a devenit o ameninţare directă pentru SUA, fiindcă are arme de distrugere în masă. Când acestea nu au fost găsite, motivul a fost că Saddam era un dictator brutal. Iar acum, în adresa sa, Irakul a devenit *"frontul central"* în războiul împotriva terorismului.

Preşedintele a cerut Congresului 87 miliarde de dolari pentru acoperirea operaţiilor

Moscheea din Najaf

din Irak, Afganistan şi din alte părţi. Această cerere va mări din nou deficitul bugetului american.

"Acum suntem pe cale să trecem la un deficit de o jumătate de trilion, fiindcă preşedintele insistă pentru necugetata sa politică domestică, precum şi pentru necugetatele aventuri externe. Cine este responsabil pentru crearea unui nou front, pentru crearea unei surse de atacuri asupra soldaţilor americani, de uciderea soldaţilor americani şi de rănirea soldaţilor americani, în timp ce un astfel de front nu exista înainte", a spus senatorul democrat Howerd Dean, candidat la preşedinţe în viitoarele alegeri.

George A. Akerlof, laureat al Premiului Nobel pentru Economie, a făcut declaraţii critice virulente la adresa administraţiei Bush. *"Cred că acesta este cel mai rău guvern pe care Statele Unite l-au avut vreodată de mai bine de 200 de ani de istorie. El s'a angajat într'o politică iresponsabilă extraordinară, nu numai în politica externă şi economică, dar chiar în cea socială şi a mediului înconjurător"*, a declarat profesorul de economie al Univeristăţii Berkeley din California.

Kofi Annan

Pentru a mai uşura situaţia trupelor sale, Pentagonul a decis ca partea centrală a Irakului sa treacă sub control polonez. E vorba de o coaliţie de 9.000 de oameni, formată din Polonezi, Ucraineni şi din alte ţări din Estul Europei, printre care şi România.

Violenţele din Irak par bine organizate şi continue. Se crede că ele sunt organizate de diverse grupuri având ca substrat motive politice, ideologice, culturale şi economice.

Sunt astfel loialiştii lui Saddam, după desfiinţarea armatei irakiene şi a serviciilor de securitate. Zeci de mii de oameni rămaşi fără subsidii, care s'au regrupat pentru activităţi clandestine.

Al doilea grup ar fi format din Islamici radicali, cu sentimente puternice anti-americane şi conceptul de *jihad* pentru orice *Kafir* (nemusulman) care pătrunde cu forţa pe un pământ islamic.

Al treilea grup ar fi format din voluntarii arabi, majoritatea islamici fundamentalişti veniţi din Iordania, Palestina, Siria sau Yemen. Ei ar fi în număr de 6-7.000.

Al patrulea grup, care nu este ideologic, ar fi format din opozanţi tribali, în urma victimelor civile făcute de trupele coaliţiei care au tras în demonstranţi.

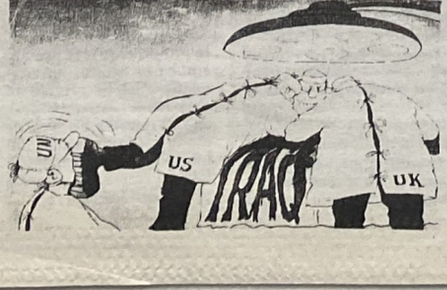

SCURTE STIRI INTERNATIONALE

DRUMUL SPRE PACE DIN NOU DISTRUS

După cum era de aşteptat, cercul vicios cunoscut de acţiuni israeliene urmate de represalii palestiniene a reînceput. La 22 August grupările militante palestiene au anunţat că denunţă acordul de încetare a focului pe termen de trei luni şi au promis mai multe bombe sinucigaşe.

Forţele israeliene au continuat vânătoarea lor împotriva liderilor grupărilor *Hamas* şi *Jihad*. Astfel la 8 August doi lideri Hamas au fost ucişi în lagărul de refugiaţi palestinieni din Nablus. După câteva zile au urmat ca represalii două bombe sinucigaşe. La 14 August trupele israeliene au ucis la Hebron pe liderul militar al formaţiei Jihad, Mohammed Seder, ceea ce a adus ca represalii o bombă sinucigaşe într'un autobuz din Ierusalim care a făcut 22 de morţi şi aproape 100 de răniţi, pe data de 19 August.

Represaliile israeliene au dus apoi la omorârea liderului politic Hamas, Ismail Abu Shanab, al doilea în ierarhia grupării, după Şeicul Ahmed Yassin fondatorul grupării în 1987. Shanab, un moderat, a contribuit la acordul de încetare a focului.

Israelul a anunţat că alţi lideri Hamas sunt *"ţinte potenţiale pentru lichidare"*, dacă autoritatea palestiniană nu face acest lucru. Vânătoarea împotriva liderilor Hamas a continuat mai ales în Gaza. Israelul e decis pentru un război total cu Hamas Astfel un nou atac în Gaza a vizat pe Şeicul Ahmed Yassin care a fost uşor rănit. Hamas a anunţat represalii.

Premierul palestinian Mahmoud Abbas şi-a înaintat demisia, acceptată de Arafat care a propus ca succesor pe *Ahmed Qurei*, preşedintele parlamentului palestinian. şi unul din arhitecţii tratatului de pace cu Israelul din 1993. Acesta a cerut garanţii dela UE şi Americani ca şi o schimbare a atitudinii Israelului pentru a accepta funcţia. Qurei a cerut ca Israelul să înceteze *"asasinarea "* liderilor palestinieni..

Arafat care a fost marginalizat de SUA se bucură încă de mulţi simpatizanţi. Bush a refuzat să conlucreze cu Arafat spre deosebire de fostul preşedinte Bill Clinton, Israelul are în vedere expulzarea preşedintelui palestinian.

Represaliile Hamas nu au întârziat. Pe data de 9 Septembrie au avut loc două atacuri cu bombe sinucigaşe, la un scurt interval. Intâi o bombă sinucigaşe a explodat într'o staţie de autobus la o bază militară dela Tel Aviv, omorând şapte soldaţi şi rănind alţi treizeci. A doua bombă a explodat la o cafenea din Ierusalim omorând şapte persoane şi rănind alte treizeci.

LIBIA A RECUNOSCUT DEZASTRUL LOCKERBIE

Libia a recunoscut doborârea avionului Boeing 747, zborul Pan Am 103 în 1988. Aparatul s'a prăbuşit în apropierea localităţii scoţiene *Lockerbie* după explozia unei bombe în bagaje. Au fost ucişi 259 de pasageri şi echipajul, ca şi 11 oameni la sol.

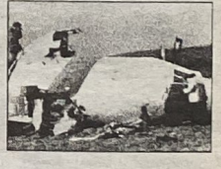

După ani de negare, Libia şi-a luat răspunderea ca şi aprobarea de a plăti compensaţii familiilor victimelor. Se aşteaptă ca Libia să plătească 2.7 miliarde de dolari în etape. Astfel un miliard va fi plătit după ce ONU va ridica sancţiunile economice impuse, iar al doilea miliard va fi plătit după ce Statele Unite vor ridica sancţiunile lor. Restul va fi plătit după ce Statele Unite vor şterge Libia din lista statelor teroriste.

O rezoluţie întocmită de Marea Britanie şi Bulgaria, pentru ridicarea sancţiunilor, a fost înaintată la Naţiunile Unite.

Libia a fost de acord să renegocieze compensaţiile pentru victimele avionului francez doborât la 19 Septembrie 1989 deasupra deşertului nigerian. In 1999 Libia a àcordat o despăgubire de 33 milioane de dolari, dar acum Franţa doreşte o mărire a vechii compensaţii.

O "AXA A RAULUI" RECALCITRANTĂ

Convorbirile dela Beijing, ţinute la 27-29 August între delegaţiile Coreei de Nord, Coreei de Sud, Chinei, Statelor Unite, Rusiei şi Japoniei, n'au dus la nici un rezultat. Ele au fost o nouă încercare de a rezolva criza nucleară a Coreei de Nord.

Din nou Coreea de Nord a făcut apel la un ajutor economic şi un pact de neagresiune cu Statele Unite în schimbul renunţării la programul ei nuclear, cerinţe refuzate de Washington. *"Dacă Statele Unite continuă să ne ceară ca întâi să abandonăm programul nostru nuclear şi să ignoreze propunerile noastre, nu avem altă alegere decât să mărim puterea noastră de intimidare"*, a specificat un comunicat nord-coreean. Reprezentantul şef al delegaţiei a reafirmat că ţara sa are arme nucleare şi va face teste.

Suprema Adunare a Poporului a fost de acord cu declaraţia guvernului că nu are altă opţiune decât creşterea forţei nucleare de intimidare şi că nu mai are nici un interes de a purta convorbiri despre programul său nuclear. Cei 687 de membri au reales pe preşedintele Kim Jong Il în postul cheie de şef al Comisiei Naţionale a Apărării.

ŞTIRI INTERNAŢIONALE

Pacepa despre armele irakiene: Au fost distruse cu ajutorul Rusiei

Fostul şef al serviciilor secrete române, Ion Mihai Pacepa, apreciază, într'un comentariu publicat Joi, 21 August, în ediţia electronică a cotidianului american *Washington Times*, că regimul lui Saddam Hussein a avut programe de înarmare interzise, însă acestea au fost distruse cu ajutorul Rusiei.

Pacepa afirmă că, în perioada în care a fost şef al serviciului de spionaj român, *"care obişnuia să primească ordine dela KGB"*, fostele state sovietice aveau o procedură standard pentru disimularea şi anihilarea armelor de distrugere în masă. În România acest plan era cunoscut sub numele de Sărindar.

Astfel, toate armele chimice urmau să fie arse sau îngropate adânc în mare, în timp ce documentaţia ar fi fost păstrată în containere. Planul presupunea şi o componentă de propagandă, care includea ridiculizarea acuzaţiilor de către organizaţii create în acest scop, în ţările occidentale.

Pacepa apreciază că planul de evacuare de urgenţă a arsenalului de distrugere în masă al Irakului era elaborat de Rusia, afirmând că înainte de 1989 acesta era controlat de generalul Evgheni Primakov, care conducea programele de înarmare ale lui Saddam.

Evgheni Primakov, care a devenit premier al Rusiei, în 1998, s'a aflat la Bagdad în perioada premergătoare declanşării războiului din Irak, împreună cu o delegaţie formată din foşti responsabili militari ruşi, pentru a pune în aplicare distrugerea armelor interzise irakiene. Planul fusese stabilit, apreciază Pacepa, în August 1995, după fuga ginerelui lui Saddam, Hussein Kamel, în Iordania.

Ion Mihai Pacepa, fost şef al Serviciilor de contraspionaj din România în perioada 1966-1978, a fugit din ţară în anul 1978. Ulterior, regimul comunist l-a condamnat la moarte pentru trădare, însă el a fost reabilitat de Curtea Supremă de Justiţie în 1999.

PUTIN A REÎNVIAT KGB-UL

După instalarea lui Vladimir Putin la Kremlin, structurile politice şi administrative, centrale şi regionale, au fost, practic, invadate de cadre militare şi foşti agenţi ai serviciilor secrete. Situaţia este evidentă şi se explică prin faptul că însuşi preşedintele rus este un fost ofiţer KGB şi şi-a ales cei mai apropiaţi colaboratori din rândul vechilor camarazi.

"Sosirea oamenilor cu epoleţi a fost masivă în cursul ultimilor trei ani şi a cuprins toate eşaloanele politice. Este o schimbare profundă în sânul întregii clase politice şi în priorităţile sale", comentează sociologul rus Olga Kristanovskaia, coautor al unui studiu al Academiei de Ştiinţe privind elitele politice. În condiţiile în care nu dispunea de o reţea politică proprie, Putin s'a înconjurat de cei pe care-i cunoştea bine şi de care se simţea apropiat pentru a pune în practică aşa-numita *"piramidă a puterii"*.

"A venit cu cinci oameni, care i-au adus alţi 25, iar aceştia din urmă au adus, la rândul lor, alţii. Este efectul bulgărelui de zăpadă, iar preşedintele nu mai controlează acest fenomen", adaugă sociologul. În epoca Boris Elţin, agenţii secreţi şi militarii deţineau 11 la sută din posturile administraţiei publice, în timp ce astăzi procentul este de 25 la sută, arată studiul Academiei de Ştiinţe.

Cadrele militare sunt din ce în ce mai numeroase în rândul funcţionarilor (58 la sută din total), în elitele regionale, în rândul inspectorilor federali (30 la sută) şi în ministere. În Rusia, situaţia începe să se resimtă, au avertizat persoane care, asemeni omului de afaceri Mihail Kodorovski, se tem că ţara lor se îndreaptă către modelul latino-american al anilor '80. În fapt, foştii agenţi ai serviciilor speciale au *"ideologia lor, logica lor, viziunea lor asupra lumii"*, subliniază jurnalistul Aleksandr Golts, dela săptămânalul *"Ejenedelni"*.

Nou-promovaţii *"fac parte toţi din aceeaşi generaţie, au între 40 şi 50 de ani şi au intrat cam în aceeaşi perioadă în KGB"*, spune el, insistând asupra ideii de *"spirit de castă"*. *"Agenţii de informaţii şi cadrele militare (pe care îi găsim în special la conducerea superregiunilor inventate de Putin) s'au dezvoltat într'un sistem ierarhic, la care ţin şi căruia i se •supun"*, mai spune analista Kristanovskaia.

Atmosfera se va destinde după alegerile din Decembrie şi după obţinerea majorităţii în Duma de Stat, estimează unii specialişti; alunecarea către un *"neoautoritarism"* ar putea, dimpotrivă, să se accentueze o dată cu consolidarea puterii lor efective, sunt de părere alţi analişti.

Potrivit jurnalistului Aleksandr Golts, Putin *"este conştient că cei aduşi de el nu răspund întotdeauna necesităţilor momentului, în special celor de ordin economic, însă fac parte din aceeaşi familie şi vrea să-i păstreze"*,

Personaje pitoreşti în cursa pentru Casa Albă

Alegerile ce vor desemna cel de-al 44-lea lider al Administraţiei americane şi câţiva zeci de membri ai Congresului dela Washington, în toamna viitoare, par să iasă şi ele din tiparul curselor electorale obişnuite, marcând câteva premiere. Analiştii americani dezvăluie că mulţimea de politicieni democraţi care ţintesc nominalizarea partidului pentru Noembrie 2004 reprezintă cel mai mare număr de candidaţi proveniţi din rândurile unui singur partid. Pentru prima dată în istorie, un American de origine evreiască, senatorul de Connecticut, Joe Lieberman, intră în lupta pentru preşedinţia SUA, în timp ce activistul de culoare Al Sharpton este primul Afro-American care urmăreşte nominalizarea, după tentativa eşuată a lui Jesse Jackson, din 1988.

Lunile care urmează vor marca, apreciază comentatorii, intrarea în cursa prezidenţială a unor personaje extrem de pitoreşti. Nu trebue uitat că populara prezentatoare de talk-show-uri Oprah Winfrey a fost solicitată de un grup de suporteri să candideze la şefia Casei Albe. Un personaj la fel de interesant, realizatorul TV Jerry Springer a cochetat şi el cu ideea de a candida pentru un post de senator de Ohio, încurajat de experienţa dobândită în anii '80 ca primar în Cincinnati (pagina dewebwww.runje ryrun.com a devenit rapid un site foarte popular pentru internauţii de peste Ocean, iar tricourile, speciale şi fotografiile semnate de Springer s'au epuizat la câteva ore după punerea lor în vânzare).

Foarte probabilă este intrarea în cursa prezidenţiala a fostului comandant suprem al NATO, generalul în rezervă Wesley Clark, în timp ce simpatizanţi democraţi speră ca actualul senator de New York, Hillary Clinton, să fie prima femeie din istorie preşedinte al SUA.

Original a fost şi modul în care membrii Partidului Ecologist şi-au exprimat opţiunile legate de cursa prezidenţială în timpul Convenţiei Naţionale de acum câteva săptămâni. Cele câteva sute de persoane participante au fost rugate să se aşeze în diferite colţuri ale sălii, în funcţie de ideile susţinute: un candidat propriu în zonele în care nu există competitor democrat, sprijinirea politicianului democrat împotriva Preşedintelui George W. Bush sau, dimpotrivă, un candidat din partea verzilor care desfăşoară cea mai eficientă campanie.

În ce priveşte inovaţiile tehnice, alegerile de anul viitor vor fi primele din istorie în care 100.000 de Americani aflaţi în străinătate îşi vor putea exprima opţiunile cu ajutorul Internetului. Internetul devine astfel arma favorită a prezidenţiabililor americani, care beneficiază deja de numeroase pagini online cu ajutorul cărora colectează fonduri de milioane de dolari şi conving virtualii alegători. Fostul guvernator de Vermont, Howard Dean, a atras deja sute de mii de susţinători cu ajutorul Internetului, iar fosta Prima Doamnă a Americii, Hillary Clinton, îşi face cunoscute intenţiile pe pagina de web www.friendsofhillary.com.

Dispută la vârf la Washington

Powell nu vrea să mai lucreze cu Bush

Secretarul de Stat al SUA, Colin Powell, nu intenţionează să rămână în echipa executivă dela Washington în cazul în care republicanii şi George W. Bush vor câştiga un nou mandat, relatează *Washington Post*. Principalul adjunct al lui Powell, Richard Armitage, i-a declarat recent consilierului pe probleme de securitate naţională al Casei Albe, Condolezza Rice, că actualul şef al diplomaţiei americane va părăsi actuala echipă pe data de 21 Ianuarie 2005 (când va intra în exerciţiu următorul guvern american), potrivit sursei. Cotidianul a relatat că actualul ministru de Externe al Statelor Unite le-a dezvăluit unor apropiaţi că a luat decizia renunţării la o eventuală continuare a activităţii mai degrabă din motive familiale decât din cauza unor divergenţe în legătură cu politica externă a Administraţiei Bush. Departamentul de Stat a negat cu fermitate informaţiile din ziarul american. *"Această poveste nu are nici o bază"* a declarat purtătorul de cuvânt al Departamentului, Philip T. Reeker, citat de agenţiile internaţionale de presă.

IŢELE AFACERII URANIULUI NIGERIAN PENTRU IRAK

Informaţia lansată de *"Newsweek"*, conform căreia Italia a oferit serviciilor secrete britanice dosarul cu presupusa achiziţionare de către Irak a uraniului nigerian, tinde să fie confirmată, deşi deocamdată doar de către surse anonime. Pe de o parte, canalul american de televiziune ABC a lansat ipoteza că documentele au fost falsificate de către un diplomat al ambasadei nigeriene din Roma. Cotidianul *"La Repubblica"* merge mai departe şi povesteşte cum documentele au fost cumpărate dela presupusul falsificator, a cărui identitate nu este cunoscută, de către serviciile secrete italiene, după care, potrivit aceluiaşi ziar, au fost transmise mai departe serviciilor secrete britanice, care le-au pus la dispoziţia CIA. Aşa a fost explicată şi o spargere care a avut loc la Ambasada Nigeriei din Roma la sfârşitul anului 2000, pentru a oferi credibilitate documentelor care urmau a fi vândute în 2001, deşi se presupune că informaţiile se refereau la ceea ce se întâmplase în anii '80.

Povestea falsului dosar irakian, reconstruită de către ziarul italian *"La Repubblica"*, începe cu o spargere. Într'o noapte la cumpăna dintre 2000 şi 2001, ambasada Nigeriei dela Roma a fost *"vizitată"* de *"hoţi"*, dar în afară de un ceas de valoare şi câteva parfumuri nu părea să fi dispărut nimic. Ipoteza pe care a lansat-o cotidianul italian cu cel mai mare tiraj este aceea că respectiva spargere a fost o simplă înscenare pentru ceea ce avea să urmeze. Acesta a încercat o reconstituire a felului în care au ajuns pe masa CIA presupusele informaţii cum că Irakul a cumpărat uraniu din Nigeria pentru fabricarea armelor de distrugere în masă. *"Falsul"* a fost relevat iniţial în Martie anul acesta, chiar înainte de declanşarea operaţiunilor militare de către şeful Agenţiei Internaţionale pentru Energie Atomică, Mohamed El Baradei, în faţa Consiliului de Securitate al ONU. Nu mult în urmă o ştire apărută în săptămânalul american *"Newsweek"* lansa ideea că Italia a fost cea care a furnizat serviciilor secrete britanice falsele informaţii care au fost ulterior transmise CIA şi au devenit capul de afiş al discursului Preşedintelui Bush din Ianuarie care a dat semnalul de luptă. Ipoteza a fost confirmată la numai o zi de canalul american de televiziune ABC, care a explicat că documentul a fost falsificat de către un diplomat dela Ambasada Nigeriei dela Roma şi ulterior vândut serviciilor secrete italiene *"pe câteva mii de dolari"*. Potrivit unor surse din serviciile americane, scopul diplomatului nigerian nu ar fi fost altul decât acela de a face ceva bani folosindu-se de informaţii dela sfârşitul anilor '80 privind presupusa vânzare de uraniu a ţării sale către Irak. Informaţia a fost dezmințită de ambasadoarea nigeriană la Roma. Nimeni din ambasadă nu a falsificat vreodată documente, a spus ea, iar acest fapt a fost confirmat şi de către preşedintele nigerian cu ocazia convorbirilor prilejuite de turneul african al Preşedintelui Bush. Totuşi, aminteşte cotidianul italian, ulterior acelui moment, ambasadorul nigerian la Roma a fost chemat *"pentru consultări"*, dar nu s'a mai întors niciodată, pentrucă a fost retras şi înlocuit cu actuala ambasadoare. *"La Repubblica"* a mers pe firul poveştii şi confirmă faptul că la aproape un an după presupusa devastare a ambasadei nigeriene din Roma, adică în Octombrie 2001, serviciile secrete italiene au intrat în contact cu un diplomat african care le-a vândut documente conform cărora ar fi urmat ca Irakul să cumpere *"în două tranşe 500 tone de uraniu pur"*. Documentele ar fi constat în corespondenţa diplomatică purtată între ambasadorul nigerian la Roma, ministrul nigerian de Externe, preşedintele nigerian, alături de un *"acord"* datat luliе 2000 şi semnat între guvernul irakian şi cel nigerian.

Informaţiile pe care serviciile italiene credeau că *"au pus mâna"* semănau foarte tare cu cele obţinute în anii '80 de acestea, în urma interceptării convorbirilor telefonice dintre reprezentanţi ai ambasadei Nigeriei dela Roma şi dela Vatican şi oficiali dela ambasada irakiană dela Sfântul Scaun, ceea ce explică varianta oferită de ABC. Este încă neclar care ar fi fost exact persoana care ar fi fabricat documentele, potrivit ABC fiind un diplomat de rang inferior. O altă ipoteză a înscenării spargerii ambasadei ar fi aceea că aşa ar fi intrat în posesia informaţiilor clasificate persoana care a vândut apoi dosarul Italienilor, variantă care ar întări ipoteza că este vorba de un diplomat de rang inferior, care nu avea acces la arhiva secretă a ambasadei.

"Dosarul" a ajuns ulterior în posesia serviciilor britanice de informaţii, au explicat surse anonime italiene, care le-a pus ulterior la dispoziţia CIA. Existenţa *"informaţiilor"* şi ulterior a *"documentelor"* a fost confirmată de şeful inteligenţei italiene, Niccolo Pollari.

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia acestul ziar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente editării ziarului. Redacţia ziarului nu asigură publicarea articolelor nesosite la sediu până la această dată.

CRONICA IDEILOR

NECAZURILE DE AZI ALE ROMÂNIEI

Ion BOIERU

În colțul de singurătate în care trăiesc, stau și mă uit cu atenție la desfășurarea toboganică a evenimentelor istorice, care ne uluiesc prin fantasticul lor, prin neprevăzutul lor și, uneori, prin aberația lor specifică. Dacă toate acestea au o coloratură internațională, mă reține numai întrucât ar putea avea interferențe cu existența României. Asta, pentrucă țara noastră se află într'o mare încurcătură istorică. Nu și-a revenit deloc din zguduirile pe care le-a trăit în perioada dictaturii comuniste și nu și-a găsit liniștea necesară. Poporul trăiește într'o continuă agitație, creată de lipsa de ordine, de rânduială; și asta se întâmplă datorită unei conduceri neîndemânatice și neprietenoase, ca să nu spun chiar dușmănoase.

Nimic nu se stabilește pe temeiul unor principii morale sau juridice. Totul se aranjează pentru interesul de partid și pentru potentații pe care-i cunoaștem sau nu. Și totul se face prin forța dictatorială a *"ordonanțelor de guvern"*, deci printr'o decizie limitată la un grup restrâns de oameni; fără transparență, fără dragoste față de poporul care poate l-a ales, sau se poate că nici nu l-a ales. Aceasta, datorită *"falsei democrații"* care se practică pe meleagurile noastre. În mod categoric, în România nu există democrație, căci nu are cine s'o promoveze. Punem, de exemplu o simplă întrebare: unde au învățat înțelepții nomenclaturiști de azi, principiile și practicile democrației?

Se spune că Grupul de tineri care s'au înscris recent în PSD urmează o școală de politică. Ar fi interesant să fie cunoscuți profesorii de politică și sociologie ai acestui tineret și, eventual, să se dea publicității cursurile și manualele respective, pentru a cunoaște și țara, ce fel de educație se transmite acestor studenți.

Căci nu credem că, de exemplu, Cozmâncă, un nume luat la întâmplare, poate să cunoască vreun manual de știință politică, cu caracter diplomatic. Nu cred că mai cunoaște nici *"teoriile lui Ceaușescu"*, cu care a fost asociat. Nici nu are cum să știe, din marxismul pe care l-a învățat, ce este democrația adevărată; căci cei care l-au învățat n'au știut niciodată și toți cei din tagma lui au rămas ignoranți până astăzi. De aceea, politica ce se face astăzi se desfășoară sub semnul dominării totale a ignoranței politice. Marxismul nu a dispărut din capetele celor care l-au învățat în școlile de partid și la *"Înalta Academie de Cultură Marxistă"* Ștefan Gheorghiu, care a format seria încă largă a marxiștilor de azi, peste tot răspândiți în poziții bune ale statului român.

Apoi, este eșalonul special pregătit, pe linie universitară, în vederea construirii unei Românii de Mâine și eșalonul care are grijă de păstrarea ideologiei, prin elemente fruntașe, trimise mai de mult la studii și posturi importante în străinătate. Unii s'au întors și dețin posturi cheie în instituțiile politice ale statului, alții au intrat în presă și se vor monitorii politici ai României, căci și-au *"schimbat părul"*, dar năravul ba, cum bine zice un proverb românesc.

Fiindcă am pomenit cuvântul eșalon, aș dori să revin puțin asupra lui, pentrucă este din domeniul militar. Partidul comunist din România avea o concepție militară de luptă politică și în partea finală a existenței sale a alcătuit niște unități speciale, ca rezervă de viitor: în cazuri de nevoie să intervină pentru salvarea partidului, sau perpetuarea lui, în desfășurarea istoriei. După uciderea lui Ceaușescu, unele eșaloane au trecut la acțiuni corespunzătoare indicațiilor inițiale. Au trimis diplomați în străinătate, au luat măsuri interne de școlire a tineretului, pe direcția ideologică a unui marxism camuflat și astfel de elemente se găsesc mult răspândite, pentru exercitarea misiunilor lor, date de înțelepții partidului. Au fost apreciați de cineva cam așa: *"bine pregătiți, harnici în treburile lor și stăpâni pe teritoriul lor"*. Pe măsură ce va trece timpul și voi contura mai bine profilul lor, le voi aduce la cunoștința altora.

Însuși Adrian Năstase a făcut o operă de eșalonare, prin recuperarea ultimelor rămășițe ale partidului comunist, poate ca să nu-l lase singur pe Cozmâncă, și-așa prea încărcat cu cele mai delicate situații din țară și, mai cu seamă, cele din partidul dela putere, căruia i se clatină picioarele.

De ce i se clatină picioarele PSD-ului? Pentrucă vine ceasul socotelilor, la alegerile din 2004. Și trebue să pună pe țidulă toate împlinirile promisiunilor din alegerile trecute și, oricât de priceput în hârțoagele de cadre, oricine Cozmâncă ar fi el, nu va fi în stare să o facă.

Guvernul de azi are multe lipsuri capitale și ucigătoare pentru viitorul său: economia nerefăcută, după cerințele UE. Șansele de a fi *"funcțională"*, cum spun specialiștii, se vor vedea peste vreo două luni.

Însă după vederile mele, cea mai mare trădare a acestui guvern, față de poporul român o constituie starea proastă din agricultură, care este suportul esențial al comunității naționale. Încă nu au fost restituite în totalitate drepturile de proprietate, după cum indică unele ziare; grija de agricultură, pentru refacerea ei și pentru revenirea la potențele ei, cele reale, a fost numai pe hârtie și în vorbe aruncate în vânt.

Țăranul cel harnic, care a îngrijit de veacuri acest pământ românesc, a fost făcut iobag al celor care erau niște flutură vânt și apoi sărăcit la el acasă, ca una din cele mai mari rușini ale veacului, din cauza comuniștilor incompetenți și străini de neamul românesc, ca și neocomuniștii de azi.

SCANDALUL PUWAK IA AMPLOARE

Ana BADEA

Ministerul Integrării a obținut fonduri UE pentru firmele soțului și fiului

În pofida intenției Puterii de a ocoli răspunsurile, scandalul Puwak ia amploare. Potrivit cotidianului *"Adevărul"*, în cel puțin două proiecte derulate în anii 2000 și 2001, soțul și fiul ministrului pesedist al Integrării au indicat drept partener extern o firmă germană ce nu apare în registrul federal al Comerțului. Mai mult, la numărul de telefon specificat în documentație de cei doi membri ai familiei Puwak și apelat de ziariștii dela *Adevărul* a răspuns o persoană privată care habar n'avea despre ce este vorba. Ca afacerea să miroasă și mai tare, alte două proiecte au fost derulate printr'o societate care intrase în faliment încă de acum trei ani.

Potrivit modelului după care funcționează proiectele Leonardo, destinate formării profesionale, persoana juridică română care solicită finanțare pentru derularea unui program trebue obligatoriu să indice un partener dintr'o țară membră a UE, în care ar urma să se desfășoare stagiul de pregătire a celor care beneficiază de cursul respectiv. Firma fantomă indicată drept partener atât de fiul cât și de soțul lui Hildegard Puwak se numea *Millennium GmbH* din localitatea Wiesloch. Proiectele au fost aprobate și au primit finanțare de 33.000 de euro, respectiv 40.000 de euro.

Chestionat în legătură cu această ilegalitate, comisă de membrii familiei Puwak, directorul Centrului Național Leonardo da Vinci, Sorin Ionescu, a dat din umeri, spunând că regulamentul nu impune verificarea bonității firmelor. *"Este răspunderea celui care semnează scrisoarea de intenție dacă firma există sau nu"*, a precizat Ionescu.

Cercetările jurnaliștilor dela *"Adevărul"* au continuat cu verificarea a încă două proiecte ale familiei Puwak. De data aceasta, partenerii existau, dar erau conduse tot de către persoane originare din România: Virgil Dessila, administrator al firmei IMES GmbF din Walldorf și Bruno Hatmeter, patron al HAKA din Leon-Rot. De menționat că IMES a fost declarată în faliment încă de acum trei ani. Cei doi, care se cunosc între ei, au fost puși în legătură cu familia Puwak de un anume Mugurel Istode, care și el este partener cu Puwak junior într'o afacere ce trăiește tot pe banii UE. Toate încercările ziariștilor de a lua un punct de vedere și dela personajele principale ale acestei grave afaceri de corupție, adică dela soțul și fiul lui Hildegard Puwak, nu au avut nici un rezultat, cei doi ascunzându-se în locuri necunoscute.

Organismul anti-fraudă al Uniunii Europene - OLAF - va deschide o anchetă în cazul Puwak

Organismul anti-fraudă al Uniunii Europene - OLAF - va deschide o anchetă oficială în cazul Puwak, a confirmat într'un interviu acordat BBC, purtătorul de cuvânt al OLAF Alessandro Butice: *"OLAF, după ce a primit o serie de informații despre acest caz, deschide oficial o anchetă cu sprijinul autorităților române - în special Corpul de control al primului-ministru și Parchetul Național Anticorupție, cu care avem o colaborare foarte bună"*, a declarat la BBC Alessandro Butice.

Organismul anti-fraudă dela Bruxelles va ancheta dacă fondurile Uniunii Europene au fost cheltuite corect. Eventualele implicații penale vor fi anchetate de Corpul de control al primului-ministru și Parchetul Național Anticorupție. Până acum, OLAF desfășurase doar cercetări preliminare în urma dezvăluirilor privind finanțarea cu fonduri nerambursabile dela Uniunea Europeană a firmelor familiei ministrului Integrării Europene Hildegard Puwak.

ABERAȚIE ÎN JUSTIȚIA ROMÂNEASCĂ

Pe rolul Curții Supreme de Justiție s'a aflat un proces ieșit din comun. Instanța Supremă urma să judece recursul în anulare pe care procurorul general Tănase Joița l-a înaintat în cazul unei sentințe indreptate impotriva Parchetului general, adică impotriva propriei instituții. APADOR-CH, o organizație notorie care apără drepturile omului, câștigase un proces împotriva Parchetului, obligându-l să comunice date statistice referitoare la ascultarea convorbirilor telefonice. Judecarea recursului a fost amânată până la toamnă, dar intenția în sine a procurorului general pune din nou în discuție probitatea Justiției din România, relatează postul de radio *"Deutsche Welle"*.

Asociația Pentru Apărarea Drepturilor Omului, Comitetul Helsinki a cerut demiterea procurorului general, Tănase Joița, acuzându-l de atitudine discreționară. Rapoartele Comisiei Europene din 2001 și 2002 atrăgeau și ele atenția asupra a ceea ce au numit chiar cu acești termeni și anume atitudinea discreționară a Parchetului care atentează la credibilitatea actului de Justiție prin abuz de recursuri în anulare. Și totuși, Parchetul nu este singurul răspunzător de această decizie. Solicitarea APADOR-CH de a primi informațiile solicitate, privitoare la ascultarea telefoanelor vizează, indirect, serviciile secrete. În România însă serviciile secrete se adaptează, după toate aparențele, destul de greu la mecanismele democratice și există multe indicii că ele încearcă să se sustragă unui control parlamentar real.

Ani de zile, bunăoară, SRI-ul nu a prezentat nici un raport în fața Parlamentului, iar cât privește problematica trecutului comunist a refuzat pur și simplu să respecte legea dosarelor de Securitate, invocând diferite constrângeri legate de siguranța statului. Același argument a fost invocat și de Parchet în litigiul cu militanții pentru drepturile omului. Totuși, aceștia nu ceruseră nici un secret, ci pur și simplu date statistice, privind aprobările pe care le-a dat Parchetul SRI-ului în vederea urmăririi unor persoane. Ar fi fost vorba, așadar, de câteva liste și date cantitative, fără nici un indiciu care să pună în pericol investigațiile SRI-ului. Totuși, SRI s'a opus iar Pachetul, corelându-și acțiunea și argumentele cu SRI, s'a opus de asemenea. O sentință a Curții de Apel a obligat Parchetul să răspundă solicitărilor dar, așa cu am văzut, procurorul general a recurs la ultima armă, înaintând recurs în anulare.

Ne întâlnim aici cu o problematică foarte complicată. Așa cum am văzut, e vorba pe de o parte de precaritatea controlului civil asupra serviciilor secrete, cotidiene, doar pentrucă se opuneau public puterii politice de atunci. A fost cazul scriitorului Ștelian Tănase sau al liderului sindical Bogdan Hossu.

De altfel, noul Cod de Procedură Penală, aflat în proiect, retrage procurorului această prerogativă și i-o atribuie unui judecător. Mai este și o chestiune mai greu de reglementat și care privește etica însăși a aparatului de Justiție. Am văzut de pildă că o componentă a Justiției refuză aplicarea unei legi cum este cea a informațiilor publice și caută tot felul de subterfugii pentru a ocoli o sentință a unei instanțe judecătorești. Situația este extrem de delicată mai ales dacă ne gândim la eforturile României de a convinge Europa că este capabilă de reforme decisive până în 2004.

Proaspăt reconfirmată la portofoliul Justiției, Rodica Stănoiu, a fost însă mai promptă decât ne-am fi așteptat. Doamna ministru a anunțat că Guvernul va modifica prin ordonanță de urgență Codul de Procedură Penală astfel încât să restrângă posibilitatea recursului în anulare. Cu toate că acest lucru putea fi făcut încă din Ianuarie 2001, vestea este menită să dea mai multă încredere că Guvernul actual înțelege totuși să facă reforme complete. Schimbările anunțate nu pot opera însă asupra trecutului. Multe nedreptăți create de recursul în anulare au fost reparate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, dar altele sunt ireparabile.

Pentru orice schimbare de adresă, anunțați redacția ziarului "CUVÂTUL ROMÂNESC" cu cel puțin 4 săptămâni înainte